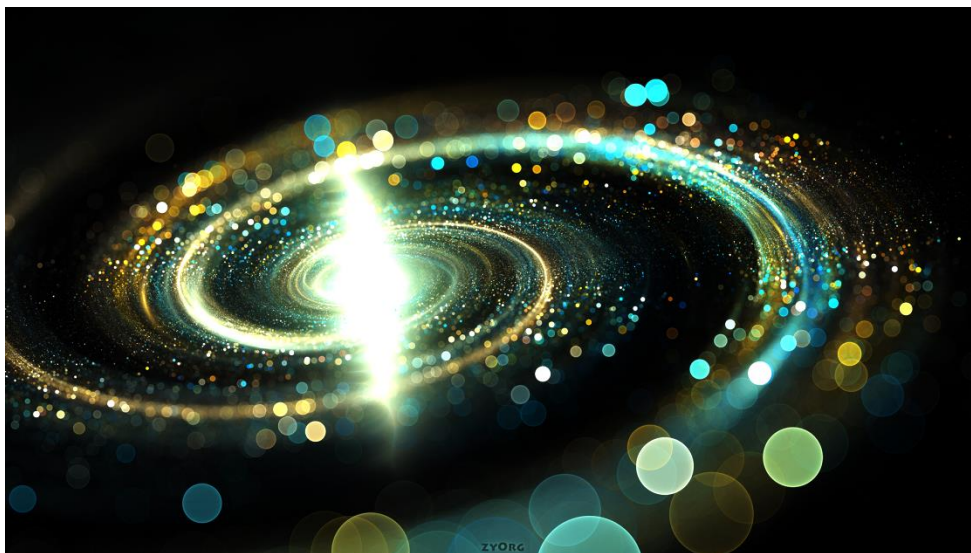

FÉNYMAGOK

(2015. október 01 - december 25.)

Van, hogy egyedül érezzük magunkat, pedig nem vagyunk magunk.
Pont ezért érezzük magunkat egyedül, mert nem **MAG**-unk vagyunk.
A Spiráltechnika segít kapcsolódní, tisztulni ... ön**MAG**unkra rátalálni.

Közvetítő: Fazekas Ágnes

Szerkesztő: Grosch Andrea és Eglesz Kálmán

email: tudatoslet.spiral@gmail.com

2015. október 1.

Hozzászóló: Sok pozitív változás van az életemben. Már nem érzem magam áldozatnak, nem félek, hogy ki mondjam, amit érzek, vagy gondolok. Így kevesebb is a konfliktus körülöttem, mert amikor megszólalok, jut arra energia, hogy finomítsak a kommunikáción. Amikor minden energiám arra ment rá, hogy győzködtem magam, rögtön le is daráltak, mielőtt bármit is mondhattam volna.

Mióta újra használjuk a spirált sokkal több a lehetőség, amiben vezetve vagyok, szinte elém tolják a szituációt, amiből tanulhatok. Arra jöttem rá egy új ovisom kapcsán, hogy tökmindegy mi volt a múltban, az nem befolyásolja a jövőt, kivéve, ha ezt folyamatosan táplálják energiával. Egy gyerek esetében a legrosszabb, amit tehet a környezete, ha sajnálja, mert szinte belekövesíti abba a mezőbe, amiből lehet, egyébként egy pillanat alatt kilépne. A sajnálattal marad a „szegény xy” szerep. A segítség az, ha meglátom benne a teljességet, vagy a tökéletességet, még ha nincs is meg a jelenben, de azzal hogy bírok benne, elhiszem képes arra, hogy tovább lépjen, támogatni tudom. Pont itt akadtam el úgy 30 éve.

2015. október 2.

Ne feledjétek, hogy minden mező, ami hat ránk és **AHOGY hat ránk, az is mezőt fon körénk.** A kiváltó mezőkbe nem tudunk beleszólni, de a ránk tett hatásuk alapján kialakult mezőkbe IGEN. Tudjuk semlegesíteni, tisztogatni őket. Vagyis amikor bolygóállások, természeti jelenségek hatnak ránk - mindannyiunkra másként, mert egyéni tudatosságunk és befogadó szintünk van - tisztogathatjuk a megélésünket, oldhatjuk a kiváltott érzelmeinket.

Mostanában sok a lázas beteg. A hirtelen felszökkenő láz egy-két napig. Szerintem kifejezetten az új energiákkal jön, és az immunrendszert teszteli. Aki megijed, azt jobban ledönti, mert a félelem az immunrendszert gyengíti. Erre azt mondjuk járvány, de mi táplálja? Végigsöpör és teszteli a betegség tudatot az emberekben.

2015. október 4.

Szeretném megosztani egy élményem. Egyre inkább azt érzem, a Spirállal egy olyan csoportot gyűjtök

össze, akik valaha már voltak csoportként együtt. Ahogy jönnek az új arcok, olyan érzésem van, mintha ezer éve ismernék egymást. Van, akit először látok, de a nyakába ugornék legszívesebben - aki ismer, tudja rólam, kerülöm az ilyesmit, sőt ki nem állhatom. Tegnap, ahogy rátok néztem, ahogy jóízűen nevettek, gyakoroltak, mindenkinél ugyanaz a melegség öntött el belül, amit soha egyetlen iskolában sem éreztem.

Ez valami olyan érzet, ami nem kapcsolható fizikai síkhoz. Ugyanezt érzem hangolásokkor. Nem minősíteném földi érzelmekkel. Nem köthető személyhez, és bárkihez kapcsolható.

Van, hogy meglepő mennyire kitágító érzés, tanulom.

Néhány spirituális iskolában, közösségben való részvétel elvárja, hogy távolodjunk azoktól, akikhez ragaszkodunk. Értem miért, de szerintem teljesen téves elvárás. Amíg elvárás, addig nem azokat célozza meg, akiknél úgy tud működni, amire valóban irányul a tanítása.

Nem véletlenül van kiscsaládunk: dolgunk van vele. Megfelelő helyen, megfelelő időben, megfelelő szerepben. A függőséggel, ragaszkodással is dolgunk van a gyakorlatban és nem pusztán elméleti síkon. Spirituális közösséghez való ragaszkodás, vagy kis családhoz, szerelemhez való ragaszkodás ugyanúgy ragaszkodás, mint energia, csak más a tárgya. Ez egy nagyon nehéz tanítás, és a nehéz tanításokat nem elvárni, hanem támogatni kell mezőbontásokkal. A tiltás, a minősítés, a negatív fénybe állítás nem az a kategória, ami eredményt hozhat.

Kinek mi az aktuális tanítás, azt az élet hozza és nem életfilozófiák, elméletek. Nem lehet általánosítani, mindenkinek ugyanakkorra tenni tanításokat. Amikor a nagymarosi kiscsapat volt itt, egyikük nagyon megérintett. Sokat tanult tőle, mert nagyon megörültem neki, de egyelőre teljesen eltűnt. A szabad akarat tiszteletben tartásáról, és önmagáról tanít: ha bárkitől bármit elvárunk, függésbe kerülünk, az saját korlátunkká válik. Mindenki mesterünk, mindenkitől tudunk tanulni valami értékeset, és én nagyon sokat tanultam tőletek, nem tudok

elég hálás lenni érte!

Mikor a honlapot elkezdtük csinálni Kálmánnal, nagyon nehezen alakult ki, mit is szeretnék, és mik a szerkesztői lehetőségek. Nem igazán passzolt semmi sem. Mikor elengedtem az egészet, hirtelen beindult valami. Úgy építkeztünk, ahogy a lehetőségek nyiladoztak és egyetlen dolgot tartottam szem előtt: az energetikai érzeteimet. Így a honlap egy része számmisztikára épül és nem látványra. Ahol csak megoldható, a 7-es szám dominál rajta (pl. 7 blog beírás látható egyszerre). Ez részben önzés részemről, mert a 7-es a számom, mind születésem, mind név számmisztikában, részben azért van, mert meggyőződésem, hogy amit képviselek, ennek a számnak köszönhetően folyik át rajtam.

A 7-es szám a folytonos tanulás, mely a tudatosságszint emelkedését célozza meg, ahogy Tesla mutatja egyenletében: nem pusztán egyre több tanítás begyűjtése, hanem az ugrás, kiugrás, emelkedés. A 7-es folyton tanul, és mellette, amit tanul, azt azonnal megosztja. **Úgy tanul, hogy egyúttal másoknak is tanul.** Ez alapeleme, ezért nem érti azokat, akik visszatartanak dolgokat. A 7-es úgy működik, mint a kút: minél több vizet ad, annál több termelődik benne – és ez a Spirál tendenciája is. Minél többet használjuk, annál

többet ad. Míg a tó vize lehet, hogy nagy területen van, de nincs honnan pótolni, így nem frissül. Lehet benne fürödni, pancsolni, de egyre piszkosabbak lehetünk tőle.

2015. október 5.

Tudjatok róla, hogy napkitörés volt. Többben is jeleztetek szédülést a napokban, rossz közérzetet, ez ma fokozódhat is emiatt. Kérek mindenkit a mai napon lépjen a kapszulába és ott gondolatban húzzon magára egy védőburkot, abban legyen egész nap!

IDŐZÍTETT SZERETET

Sok ember szenved a szeretetről alkotott fogalmától. Sokszor gondoljuk azt, hogy a szeretet attól függ, mennyire, miként mutatják ki felénk, mennyi időt, figyelmet szentelünk egymásnak. Eképp bizony korlátozzuk azt, hogy hány embert tudunk egyszerre szeretni, hiszen az időt, teret korlátozott egységként fogjuk fel. Hány családban borul a bili, mert a dolgozó férj nem tud annyi időt tölteni feleségével, mint a mézes hetek idejében? Lehet, hogy ugyanúgy szereti a feleségét, csak sok más dolog is fontossá vált mellette, de ezekből a feleség csak annyit érzékel, hogy időarányosan a prioritások, figyelem listáján bizony hátrébb szorult. Hány házasságban fordulnak át a szeretet minőségek, csak mert születik egy gyermek, és a feleség figyelmé, ideje megoszlik a férj és a kisgyerekek között.

Ha az alapján mérjük a szeretetet kire, mennyi időt szánunk, gondoljunk csak bele egy visszásságba. Van valaki, aki nagyon irritál, vagy épp megbántott minket és napokon, heteken át bosszant, panaszkodunk róla fűnek-fának. Rengeteget foglalkoztat, hogyan tudnánk borsot törni az orra alá, azt elemelve magunkban neki mi, miért, hogyan sikerül. Fel sem tűnik mennyi időnket elveszi mindez, az pedig még kevésbé tűnik fel, hogy az előbb felállított elmélet szerint ezt az embert mi tulajdonképpen szeretjük, hiszen rövidke életünk rövidke napjaiból mennyi percet fordítunk rá magunkban – megvonván azt másoktól, akit egyébként érdekesebbnek tartunk a szeretetünkre.

A szeretet tehát egy egészen komplex és mégis egyszerű jelenség. Komplex az értelmezése a fejünkben, az érzelmi reakcióinkban, mert Földünkre a dualitás jellemző, ezért számunkra a szeretet vagy van, vagy nincs, és ebből kerekítünk mellé pozitív vagy negatív megéléseket. Egy másik, dualitás mentes síkról nézve azonban egyszerű, mert egy állandó mező, és ami állandó az mindig egyszerű. A dualitásnak köszönhető változásokban, elvárásokban megélt érzékelésünk miatt tűnik kiismerhetetlenül komplexnek.

Az üzenet (2015.október 5):

„A szeretet egy végtelen, állandó sík, aminek különböző érzelmi „megélései” villannak fel életünkben egy-egy élethelyzetben, egy-egy személlyel kapcsolatban attól függően, hogy mennyire vagyunk képesek a szeretet mezőre fókuszálni. Amint másik mező válik fontosabbá (koncentrációnk központjává), a szeretet mező gyengébben érzékelhető számunkra (pedig ugyanúgy létezik), mert egy másik mezőt erősítünk fel, és a szeretet mezőről azt gondoljuk, hogy az megszűnt, és a hiányérzetére különböző érzésekkel reagálunk. A legtöbbször az okozza a szeretet félreértelmezését, hogy nem tudunk tartósan kapcsolódni vele megfoghatatlansága miatt, ezért egy tárgyat, okot, megfogható síkot rendelünk mellé – legyen az személy, tanítás, cselekvés stb. és ha a Földön végbemenő tanulásra jellemző folytonos változások ezeket elmozdítják, megváltoztatják, azt gondoljuk a szeretet is változott.

Mindez azonban csak tanulási folyamataink mellékterméke. A végén mindig ugyanoda érkezünk, az állandó szeretet mezőbe. Erről szól a Felemelkedés.”

TERMÉSZETESEN

2015. október 07. üzenet:

A "**vissza a természetességhez**" nem azt jelenti, hogy hozzátok létre primitív mezőgazdasági természetést végző közösségeket, és vonuljatok ki a városokból, hátat fordítva minden technikai vívmánynak, hanem azt jelenti, hogy **tanuljátok meg a természetből, Univerzumból érkező mezők hatásait Emberként megfelelően megélni, kezelni**. Hogy ezt hol élitek meg (akár városokban is), az sorsotok, tanulási folyamataitok függvénye."

Az igazán nagy civilizációk sem a természetben folytatott „primitív”, természet közeli életforma, gazdálkodás által lettek spirituálisan fejlett társadalmak, hanem az elme energiájuk volt olyan magas szintű, mely képes volt semlegesíteni számtalan káros mező hatását, így gyorsabban tudtak fejlődni. A természetet nem elszenvették, hanem kitanulták, energiaforrásként élték meg. Ismerték a bolygók, csillagállások, Földön létező elemek stb. hatását. A gond sosem a technikai fejlettséggel volt, hanem az elme energia elcsúszásával elme-egó szint (felsőbbrendűség tudat) felé, és ennek következményeként tudatosságvesztés (képeségek elvesztése) felé: a mi civilizációnkban mindkettő jelen van.

Az elme energiánk, energetikai felépítésünk fejlesztése helyett rohangálunk a mesterséges és "primitív" intelligencia túlzott állapotai között és elveszik a **lényeg: maga a feladat felismerése**.

Rezgések szempontjából nem az a fontos mit termelünk, mit használunk, hanem mit célunk meg a termeléssel és hogyan használjuk a termékeket. Jelen hogyanjainkkal egy zűrzavaros, stresszes világban tengetjük napjainkat. Tény, hogy a természetben olyan mezők hatnak ránk, amik nyugtatnak, feltöltenek. Ettől azonban MI MAGUNK nem tanuljuk meg kezelni, feldolgozni az energiákat, csak annak az illúziójába lépünk bele időszakokra, hogy nyugodtabbak, kiegyensúlyozottabbak vagyunk, és nem keressük tovább a megoldást mindarra, ami Földünket és az Emberiséget fojtogatja. Használjuk, dolgoztatjuk a természetet és nem lakótársnak tekintjük, megértése pedig végképp távol áll tőlünk.

A természet csodálatos és tökéletes, de nem csupán a fákból, növényekből, vizekből stb. áll, melyek az Embert hivatottak megfelelő környezettel körbevenni. A Természet sokkal tágabb, magába foglalja az egész Univerzum mozgását, ami kihat minden nála kisebb közege: így a Föld természetes világára, beleértve az Embert is. Ha ismernénk, hogy mi milyen mezőt hoz létre, és melyik mező mivel jár, sokat tudnánk segíteni a környezetünknek, mely életterületet próbálja fenntartani.

Azt gondoljuk, hogy minden csak a mi irányunkba hat, ez az Ember önzése. Az Univerzum középpontjának hisszük magunkat. Azok a fránya számítógépek, a szörnyű természeti katasztrófákat okozó földrengések, az Univerzumból érkező napkitörések, a napi nehézségek stb. minden minket „támad”. **Belegondoltunk már, hogy mi hogyan hatunk másra: egymásra, a Földre, az Univerzumra?**

Létformánk olyan, mint egy párbeszéd, és nem, mint egy monológ, amit elszenvedünk. Minden, ami történik velünk, körülöttünk, az ugyanannak a párbeszédnek része - mint szó a beszédnek - amit gondolkodásmódunkkal, érzélemvilágunkkal, életvitelünkkel folytatunk.

„Vissza a természetességhez” azt üzeni, hogy kapcsolódjunk minden természetes részünkkel, **vegyük észre és tartsuk tiszteletben kommunikációnk minden résztvevőjét** és tanuljuk meg mikor, miben hol van természetes helyünk.

Csak így nem lesz meglepetés mindaz, ami vár ránk. Ahogy az étel sem okoz meglepetést, ha tisztában vagyunk azzal, milyen hozzávalókat használunk, miből mennyi mindent teszünk bele. A Természet ezt ösztönösen hagyja folyni. Csak mi Emberek akarjuk átformálni, megformálni és ez visszahat ránk.

2015. október 8.

PRIORITÁSOK

„Nincs figyelmetlenség, csak mások a prioritások. Nincs érdektelenség, csak mások a prioritások. Mindenki rendben van, csak mások a prioritások”.

Egyre több mindenre az a válasz: mások a prioritások. Mik is azok a **prioritások**? Rezgések. **Irányvonalat mutató rezgések.**

Életünk során fontos az étkezés – de előfordul, hogy hanyagolhatjuk. Eljön az a pillanat, amikor ölni is képes ételért az ember, mert az élete függ attól, eszik-e, ez szükség. Amikor nincs szükséghelyzet, akkor működnek a prioritások (törekvés arra, amit jobbnak, fontosabbnak tartunk) és válogathatunk mikor eszünk, mit eszünk. A prioritásaink, fontossági sorrendjeink, értékrendjeink, érdekeink egyfajta irányvonalat mutatnak rólunk. Mindenki rendben van, és azok fognak jól kijönni egymással, akiknek hasonlóak a prioritásai, mert ugyanazt tartják fontosnak. Ha valakinek mások a prioritásai, arról azt gondoljuk, nincs rendben.

Hogyan kerülhetnénk közelebb egymás elfogadásában? Talán ha meggyőződéseink nem abból állnának, hogy csak az jó, amiben mi hiszünk, hanem abban, hogy mindenki okkal hisz valamiben. Hogy az ok mások életében mennyire hiteles számunkra, az a mi életünkben nem tényező. Az viszont igen, hogy mennyi energiát szentelünk mások győzködésére, kritizálására, másokra való panaszkodásra, elégedetlenségünket kifejező hangadásra stb.

Lehetne az is egy prioritás az életünkben, hogy megpróbáljuk egymást megérteni és elengedjük akarásunk szorításából azt, aki, ami nem kompatibilis velünk, és több energiánk maradna arra, ami nekünk prioritás. A (világ)béke kis lépésekkel kezdődik és az első lépés nem a vágy, hanem a felismerés, mi is a béke, és mi eredményez békétlenséget, hogy azt elkezdhessük kiiktatni a prioritásaink közül, elkerülhessük vagy átalakíthassuk. Bár több munkát igényel, de eredményesebb kitakarítani a lakást, mint ülni a koszban, panaszkodni rá és arra vágyani, bárcsak nagyobb tisztaság lenne. Saját életünkben csak mi „takaríthatunk” ki és a mi életünk része az egész világnak.

ÚJ ENERGETIKAI MINTA

Az ajtónkban "áll" az új energia, épp csak nem kopog még, de ha kopog, beengedjük?

A következő üzenetet kaptam:

„Az új energia újfajta kommunikációs lehetőséget hoz, amivel nem kell élni, de aki nem él vele, az nem tud tovább fejlődni annak vonalán. Az új kommunikáció az újfajta reakció.”

Régi reakció: kellemetlenség, sérelem ért – azonnal panaszkodni kell, fel kell háborodni, értetlenkedni kell (velem ez hogy történhet?), és ezt mások felé is kommunikálni kell, és amikor kitomboltuk magunkat, esetleg akkor elkezdjük keresni a békét.

Új reakció: kellemetlenség, sérelem ért – azonnal elkezdem tisztogatni magam, a rám ható, és bennem megszülető mezőket és keresem a békét, és amikor megvan, akkor kommunikálok mások felé a történetek tanulságát.

Nem tudom, hogy hányan engedjük be ezt az új energiát. Lehet sokáig fog fagyoskodni az ajtó előtt? Mintha azt kérnék tőlünk "Ne szemeteljete!" . De mi mindig is szemeteltünk, ez a természetes és nem értjük, mi a gond vele. Persze a szemet miatt panaszkodunk, csak nem tudatosul bennünk, hogy a mi saját szemetünk.

2015.október 9.

SPIRITUÁLIS MESTEREK

A mai üzenet: **"Mindannyiótoknak van spirituális mestere, több is"**.

Mindenkinek garantált a spirituális fejlődése, mert úgy érkezünk a Földre, hogy előre kijelöljük magunknak azokat, akik olyan tanításokat adnak nekünk, melyekkel spirituálisan tudunk fejlődni. Pont akkor, amikor kell, pont annyiszor, amennyiszor kell. Semmiről sem tudunk lekésni, lemaradni és fizetnünk sem, mozdulnunk sem kell érte, hiszen helybe jönnek, és ingyen dolgoznak értünk: Ők a rokonaink, barátaink, ellenségeink, munkatársaink, embertársaink. Ők a spirituális mestereink.

Jelen korunkban egészen más a tudatosságszint, mint régebbi korokban, mégis akkori tanításokkal próbálkoznak sokan. Kutatják a régi tudást annak reményében, hogy az megoldást hoz arra, ami elveszett, de **az elveszett tudás része a jelenkori spiritualitásnak**, a tanítás pedig mindig az adott kornak, a MOST-nak szól. **Korunk tanítása** nem képességekről, ismeretanyagáról, tudásról szól, hanem **a MOST, a tudatosság felfedezéséről**, mert csakis ott jelenik meg az aktuális tanítás: a továbblépés lehetősége.

A spirituális tanulásnak két szakasza van:

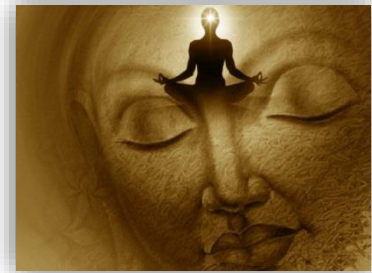
- definiálatlan (nem tudatos) tapasztalatgyűjtés
- és tudatos spirituális fejlődés.

Akik még definiálatlan tapasztalatgyűjtés fázisában vannak, nem szembesülnek mindennapi mestereikkel, nem definiálódnak, nincs felismerés szintjén a számtalan tanítási folyamat, ami a hétköznapi életben jön. Ezeket nem hálával élik meg, hanem elszenvedik, és egy idő után megérik bennük a vágy, hogy kiderüljön mi is történik. Akik elérnek ebbe a fázisba, definiálnak maguknak *egy spirituális mestert*. Ők a spirituális vezetők, előadók, akik csoportokba gyűjtik az útkeresőket, és irányt hivatottak mutatni a tudatos spirituális fejlődés szakaszához. Többnyire definíciókat adnak a tanulási folyamatokra, figyelmükkel árasztják el az útkeresőt (mintha végig hozzám beszélt volna érzet). Megvan a képességük, hogy magukkal ragadják sokak figyelmét, nem mert többek, nem mert jobbak Isten szemében, hanem mert ez a feladatuk.

A fejlődés maga azonban nem főző kurzus, ahol recepteket magolhatunk be és mutogathatjuk, ki mennyi receptet tud már fejből. A fejlődés maga az étel elfogyasztása, az élet ízlelgetése, a tudatosság pedig annak felismerése, hogy kétszer nem főzzük meg ugyanazt, nincs általános recept semmire. Minden egyedi, személyes tapasztalat, hiszen még ha ugyanabból a paradicsomlevesből is eszünk, hogyan állapíthatom meg neked milyen érzetet ad az íze. Eképp a „Tudom, mit érzel.” „Tudom, min mész keresztül.” csak annyit jelent, hogy „Eszembe juttattad mit éreztem én, min mentem keresztül én”.

Az érzetek, a spirituális tapasztalás végtelen változási folyamat. A spirituális fejlődés egy idő után elér a tapasztalatok tudatos felismeréséhez, és ez nem átadható, nem megtanítható.

A tanítók, vezetők feladata rámutatni, hogy a valós spiritualitás **maga az élet, és mindenkin van hozzá egy Belső Mester, vezető**, aki segít értelmezni a külső mesterek által hozott tanításokat. A tanfolyamok, előadások eszközöket hivatottak adni ennek felismeréséhez, de sokszor elveszik az alázat, a szolgálat, az elfogadás valós értelmezése, ami nélkül nincs spirituális ugrás, így megállít egy adott szinten, függőségeket, félelmeket kialakítva.

Jelen korunkban a spirituális fejlődés a **MOST** megélését célozza meg, így vezet el **egy dimenzió kapuhoz**, ami csak a MOST-ban létezik, és az új tanítás csak ezen a kapun keresztül vehető át személyesen, minden külső vezető nélkül.

A mai blog bejegyzés üzenete nagyon fontos: *A MOST egy dimenzió kapu, ott jön a tanítás, a többi földi idősík, papolás a tanításRÓL!*

2015. október 09.

MORFOGENETIKUS MEZŐK

Megkérdeztek ma tőlem, mik a “mezők”. A Spirál a “morfogenetikus mező” szót rakta a fejembe, mielőtt az Élet virága meditációt megkaptuk. Mikor megérkezett a szó, hirtelen azt sem tudtam mi az a morfogenetikus mező, így rámentem az Internetre. Pár információ begyűjtése után az a gondolat érkezett “Nos, ez az, ami nektek elérhető információ róla, tovább ne böngéssz, hanem figyelj.”

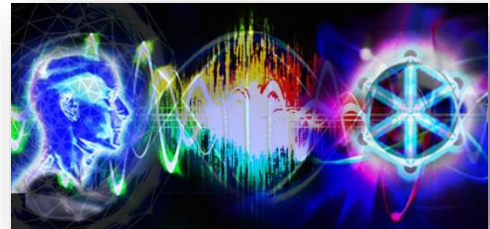
A morfogenetikus mező energetikai háló, mátrix, közege, melynek különböző fajtái vannak. Egyetlen közös van bennük, az egymásra hatás. Azt gondoljuk, hogy a fejünkben csak gondolatok vannak, pedig benne van az egész Univerzum, ahogy az Univerzumban is benne vannak a gondolataink.

A morfogenetikus mezők (röviden mezők) egyik fajtája független a tér/idő-számításunktól. Nos, itt kezdődik a gyakorlatok lényege, melyek felkészítenek minket arra, hogy ilyen jellegű információt be tudjon fogadni a tér/idő síkokra leredukált emberi értelmünk. Emiatt kaptuk a

Tesla gömböt, a Cassiopeiat, és más gyakorlatokat, melyek játékosak, de komoly munkát végeznek bennünk, hogy tágítsák a felfogásunkat, befogadó területeinket az üzenetek megértéséhez, továbbá egy újfajta gondolkodás, működési mód kialakulásához.

A **hangolás** további segítség.

Olyan energiák elérését teszi lehetővé, amik még nem futkosnak mindenhol körülöttünk, de már elérhetőek a 8-as csakrán keresztül. A hangoló kapszula erre való – “beleülni” ezekbe a rezgésekbe, mely többetekben bizsergés, zsidogás, fejtágulás érzetet hoz, voltak, akik úgy érezték megnyúlnak stb. a gyakori hangolások hatására.

A mezők az élettereink, kicsiből haladva a nagyba, és jelenleg átfedések vannak, új mezőkkel. Ezek akkor tudnak érvényesülni, ha tisztogatjuk az általunk gerjesztett gondolati érzelmi mezőket, ezért kéri a Spirál a folyamatos tisztogatást.

Hadd fussak neki máshogy is.

Bármilyen, ami történik velünk, nem pusztán lineáris fejlődés (egyszerűbből fejlettebbé). Nem feltétlen voltunk egyszerűbb tudatosságszinten korábban, és nem feltétlen van korábban, a korábban.

Jelen időérzékelésünk nem más, mint egy bizonyos fejlődési szakasz, egy morfogenetikus mezőrendszer, amiben épp most, ebben a fizikai testben létezőnk, és erre hatással vannak más

morfogenetikus mezők, amiknek másmilyen időszámítása, dimenziói vannak. Számos nem is érzékelhető általunk (nem vagyunk tudatában), csak hatásukat érezzük (ok-okozat törvénye). Vagyis meglehet, hogy van emlékünkhöz egy olyan életről, amelyben magasabb tudásszinten "voltunk," de az nem más, mint egy általunk már más körülmények, mezők hálójában kipróbált tudatosságszint. Most a jelenleg elérhető mezők hálójában próbálkozunk, ezért ha el is érzük ugyanazt, más, új lesz.

Bizonyos átfedések (emlékek) vannak az életünkben, hogy segítsenek, motiváljanak, kimozdítsanak, lendületet vagy féket adjanak. Sokszor mondjuk "előző életemben", de a legtöbb ember csak ezen az egy morfogenetikus mezőn belül értelmezi ezeket (egy lineáris tanulási folyamaton belül), és megfedezünk más létformákról, más életterekről, más időszámításokról.

A morfogenetikus mezők egészen máshogy számítják az időt. Ha a Föld felemelkedik egy új dimenzióba, új morfogenetikus rendszerbe lépünk. Ennek átmenetéhez meg kell tanulnunk máshogy érzékelni, máshogy gondolkodni, a Spirál emiatt áll rendelkezésünkre.

Hozzászóló1: Ez már az a téma, ami elmével nehezen követhető, viszont nagyon izgalmas.

Válasz: Nem követhető? Azt magyarázza, hogy amiben most fejlődünk az csak egy rendszer. Ehhez a kezdetére visszatultunk, de előtte más rendszereken már végimentünk, kiműveltük magunkat. S hogy miért kell visszatulni? Nem minket tesztelnek, hanem a rendszert.

Hozzászóló1: Ha próbálok belegendolni, hogy merre, hova terjedhettünk ki, pont ez a lebutultságom korlátoz benne.

Válasz: A te céloed a rendszert emelni, mert akkor visszatérhetsz önmagadhoz.

Hozzászóló2: Számomra az nem derül ki, hogy a rendszert tesztelik és nem minket.

Válasz: Mivel számomra ez evidens, nem írom le, de ha kérdezzetek, kiderülhet. Számtalan olyan Lélek van, amely már végigjárt jó pár rendszert, rájuk értem. Ők segíteni jöttek, hogy részt vegyenek a rendszer Felemelésének folyamatában.

Hozzászóló2: Az világos, hogy a lebutultság okán csak ebben a mezőben tudom értelmezni egyelőre a dolgokat, és akkor fog ez tágulni, ha tágítani tudom a látásmódomat, azaz belelátok más mezőkbe is. Ez annak lesz köszönhető, hogy tisztítom magam, ezzel változok és maga a rendszer is változik. Ennyit értettem meg belőle.

Válasz: Ez nem rossz! A folyamat kölcsönös. Fejlődsz, és ahogy fejlődsz, úgy tágul a rendszer, és ahogy tágul a rendszer, úgy fejlődsz. Hogy tojás van előbb, vagy a csirke, nem fontos. A kölcsönösség a fontos.

Hozzászóló2: Nyilván van még jó pár rétege.

Válasz: A teremtő képesség folyamata így érthetőbb, és az is, miért nem érzünk szabad akaratot, hiszen kettőn áll a vásár, és függőség is van a dualitás erejéig. Kontrollálva van, min belül lehet szabad akarat. Olyan ez, mint egy gát a folyón. Arra tereli a vizet, ahol szükség van rá. A víz szabadon folyhat, de csak arra, amerre terelve van. Egy idő után azonban egyre nagyobbra tágul a terület a víz számára.

2015. október 10.

Ne más foglalkoztasson, hanem saját magad. Mindenkinek megvan, hogy min kell keresztül mennie. Aki nem kér segítséget saját maga, azt hagyni kell. Tanul és tanít vele. Csak te viseled nehezen, mert azt hiszed, te tudod neki mi a jó, és más ezt nem igazolja vissza. Kihívás, hogy TE megtanuld kezelni, és nem arra hivatkozni, másokat mi zavar. A mi világunkban csak minket zavar bármi is. Aki nem kér, az visszadolgozza, amit kitisztogatsz, mert annak megélésével van dolga. Három lépcsőzd, az épp elég. Ha nem segít, fogadd el, hogy rólad szól, hogy gyakorolhass.

A Spirál arra tanít, hogy a saját mezőidben hogyan tegyél rendet, és az hogyan hat mások mezejére. Persze az ember szeretne segíteni, de mi is a valós oka? Legtöbbször az, hogy őt magát zavarja valami. Akkor ki szorul segítségre?

Azt hiszem, nem egyszerű felmérni kinek mi van rendjén a saját életében, mert viszonyítunk, hasonlítgatunk.

Ha engem tavaly valaki megmentett volna a teljes összeomlástól, még most is vergődnék egy aranyketrecben. Lehet, hogy szép hosszú hajam lenne, és tetszenék sokaknak, de üres lenne a tekintetem, egyre ridegebb a szívem, és kínlódnék a megfelelés és elvárások hálójában. Ha valaki szembesített volna velem, azt egyszerűen csak elkerülöm, mert akkor az volt evidens.

Senki nem tudhatja, min megy keresztül a kolléganőd. Aki bolond szót használ rá - és te is azt teszed - semmit nem ért belőle, és segíteni sem tud neki, mert lenézi a problémái súlyát, és elvárja, hogy oldja meg, mert őt magát zavarja. Minél több ilyen mező veszi körül, annál mélyebbre kergetik. Nincs, aki mellé állna, hogy így szép, így jó, hogy a pozitív érzeteket erősítse benne. Nem az a jó, amit tesz, hanem a lényé szép és jó, bármit tesz. De a lényével ki foglalkozik? Így hogy erősödhet meg?

Ha vergődik egy légy a pókhálóban, mit teszel? Leszidod, hogy odarepült, kiszakítod onnan, vagy leütöd a pókot? A leghatékonyabb és legerősebb mező a valós szeretetet, az pedig nem a mi idő/tér gondolkodásmódunkra épül. Ha tudnál hálát érezni azért, amin keresztül mérsékelt neki köszönhetően (és ez nem szóbeli hála) már az segít. Hallgasd meg, hogy mi nyomja a szívét, de ne adj tanácsokat, már az segít. Ne vezetni akard, csak segíts neki utat törni magának. Hogy merre, ne te szabd meg.

Sokszor beszéltem már arról, hogy bárki, bármennyire szeret minket, és jót akar nekünk, nem biztos, hogy a jóakarás, a szeretetük a MI UTUNKAT szolgálja. Azt kell keresnünk, ami a saját utunk és nem pusztán más, jónak hangzó elvárása.

Gyakran rabságunk az, ahogy szeretünk.

Sokszor keverjük össze a szeretetet tudatlansággal, tudatosság hiányával és ezzel saját magunkat bénítjuk aggodalmak, félelmek, hasonlítgatások, minősítések szintjére. Saját szabadságunk fokozatos visszaszerzésével nem fogunk elmagányosodni, kevesebb figyelmet fordítani másokra, csupán annak minősége fog változni, ami nekünk is, és másoknak is jó. Ez megér egy gondolatot...

2015. október 12.

Ha három nap spirálozás nem hoz javulást egy betegség tünetnél, akkor pihenni kell, mert a test makacsul üzen. Ha túlfeszíted magad, többel kötheted be. Az életednek köszönheted a munkád és nem a munkádnak az életed, ezt sokan elfelejtik. Magaddal foglalkozz, hogy tudj mással is foglalkozni, az áldozati szerep nem ment meg senkit.

Azt tartják, mindenki egy évre kap feladatot magának és beoszthatja, ahogy akarja, de ha nem lépi meg, amit kell, sokasodni kezd. Ha lépésről lépésre haladnánk, nem lenne nagyon nehéz időszak, de tologatunk éven belül, évről évre, életről életre. Mivel most számtalan dimenziókapu nyílik, nagyobb esély van a ráébredésekre. Úgy fogjátok fel, mintha Karácsony lenne és több doboz ajándékot kapnánk. A dobozokat pedig nyitogatni kell, vagy ellepnek. Ott van még egy trükk is: meg tudod-e élni ajándékként, ünnepként, vagy dühöngsz, mennyi ajándékot kell kibontani, és félretolod jövő Karácsonyra.

A spirálozásnak nem az a célja, hogy komfortot hozzon tanulási folyamatokban és ne tanuljon az ember. Igen, segítjük egymást, hogy tudjunk lépegetni, de nem más helyett lépegetünk. A világ összes emberének szeretete sem érezhető annak, aki önmagát nem akarja szeretni, és ennek első jele, ha nem teszünk az ellen, amire panaszkodunk.

Pár napja olyan rezgések vannak, amik mellkasi fájdalmat, majd beszakad a hátad érzetet, rossz hangulatot, elnehezülést, „vonszolod magad” érzést hoznak azoknak, akik erre „érzékenyek”. Jót tesz a Lepkézés, Csigabiga; mindkettő összefogja a 4-8-as csakrákat, segíti a szívcsakra „tágulását”.

Ha szürke pólóban jársz, nem tűnik fel annyira, ha saras lesz, mint fehér pólóban. Ha valaki elkezd magát tisztogatni, fehéredik, akkor a sár is jobban feltűnik, nyomasztóvá válhat, holott korábban természetes is lehetett. Ha valaki finomabb rezgésekkel kezd el dolgozni, (lásd Tesla gömb következménye), akkor a nehezebb rezgéseket jobban megérzi, ami miatt azt gondolhatjuk, akkor csinálja a kánya, de a finomabb rezgések nem gyengébbek, csak meg kell tanulni őket használni. Akkor tudjuk használni a finomabb rezgéseket, amikor hozzájuk illővé idomul a gondolkodásunk, a reakcióink, az érzelmeink.

Hiába kapok egy gitárt, dicsekedhetek vele magamnak, vagy másnak, attól még nem tudok rajta játszani. A pusztán ténye, hogy van gitárom, okozhat örömet NEKEM, de másnak még nem fog kellemes zenét adni. Akkor lesz valaki igazán zenészként elismerve, mikor gyönyörű zenét játszik.

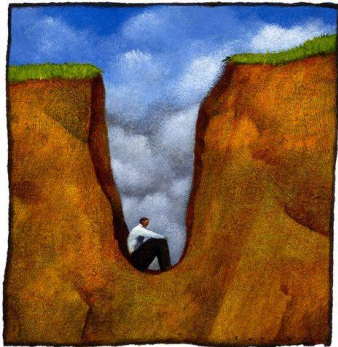
Akkor lesz valaki hiteles, mikor sugárzik az életéből az, amiről beszél. Mikor azt írom pihenj, azt jelenti, ismerkedj a hangszereddel, tanulj meg rajta játszani, hogy élvezhetővé váljon számodra is, és más számára is. Valami ilyesmi lehet a boldogság.

AZ IDŐ

Az időérzékelésünk nem más, mint a dualizmus mellékterméke. Valami vagy van, vagy nincs. Ami van, annak időtartama van, ami nincs, annak hiányérzet a megjelenési formája, és a hiányérzetünk már tud időtartamot kapni.

Az mozgat bennünket, hogy valami megjelenik az érzékszerveinkkel fogható formában, vagy sem. Képtelenek vagyunk pusztán lenni, mivel a pusztára azt gondoljuk, hogy az ingerszegény forma, olyan az érzékszerveink számára, mint az íztelen étel.

A dualizmusban a dolgokat többnyire vagy csak egyik, vagy csak másik pólusában tudjuk megélni. A víz nem lehet egyszerre hideg is és meleg is. Vagy hideg, vagy meleg számunkra. Azt felejtjük el csupán, hogy nem egyformán érzékeljük ugyanazt, ami egyikünknek meleg, az lehet a másiknak hideg. Ami

most hideg, lehet két óra múlva meleg lesz. Ergó, a dualizmusnak a relatív aspektusait tartjuk igazságnak. Így vagyunk az idővel is.

Amíg nem tudunk megszabadulni a relatív érzékeléstől, addig nem fogunk tudni sok mindent megérteni és főként nem tudunk mindenben egyetérteni, hiszen nem az EGYSÉG részeként tekintünk rá, hanem az Egységből kiszakadt részként, ami ki tudja, épp merre kavar a tudatosságmezőkben.

A gödör mélyén ülve nem tudhatjuk, hogy az Ég végtelen. Lineáris időhöz ragaszkodva nem érthetjük, minek mi az oka.

Ha szeretnétek megtudni, hogy miért történik valami, és nincs rá válasz a lineáris időben, akkor csak az általatok, elme által fogott idősíkból nincs válasz. Olyan nincs, hogy nincs válasz. Olyan van, hogy rossz helyen keressük.

A Miért? kérdések súlya alatt roskadozunk, és ezzel még nehezebben tudunk kiszakadni az érzékelésünk korlátaiból.

Ha nincs válaszod, tudd:

1. Nem jó helyen keresed.
2. Megkaptad, csak nem tetszik, és tolod magadtól.

TELEPÁTIA ÉS INTUÍCIÓ

A telepátia mezőolvasás. A gondolatok szövevényéből létrejön egy mező, amit a 8-as csakra tartományának párhuzamos használatával tudunk olvasni, egyre jobban. Olyan, mintha valaki bedobna egy gondolatot egy mezőbe, és aki arra a mezőre fogékony, azt mindenki olvashatná. Hogy ki, melyik mezőbe olvas bele, azt az intuíció vezeti. Az intuíció ugyanis a belső vezetés.

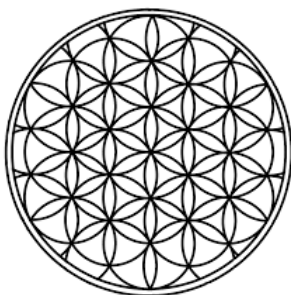
A manipuláció irányított mezőolvastatás (lásd reklámok). Megpróbálják kiiktatni az intuíciót az érzékszervekre hatással (képi látvány, érzelmi ráhatás stb.) és máris elérik, hogy azt csináld, arra fókuszálj, amit ők akarnak, ami az ő érdekük, azt

“olvasd,” amit ők választanak ki számodra és mivel kiiktatják a belső vezettetést, azt tartod fontosnak, kívánatosnak.

Ha jól működik az intuíció, a tobozmirigy, akkor olyan mezőkbe fogsz beolvasni akaratlanul is, melyek a TE fejlődésedet szolgálják, hiszen a tobozmirigy a Felsőbb Éneddel kapcsol össze. Így jutsz el számodra szükséges könyvekhez, emberekhez, programokhoz stb. Míg a manipulálható érzékszervek, érzelmek az egóval, a vágyakkal, a félelmekkel azonosítanak. Akik így működnek, azok komfortot keresnek, könnyebb tapasztalásokat választanak, amitől félnek, eltolják – a kudarcot pedig a kisebb szintű tapasztalásoknál is mélyebben élik meg.

Az intuíció kiiktatásával is helyeden vagy, de ott az a dolgod, hogy keringj még a bokrok körül, és tapasztalj még többet, mielőtt beélesedik az intuíció, és egyenesen kezd el vezetni felfelé. Ami egy idő után nem arról szól, hogy mindenben vezettetést kérj, hanem elengeded a vezettetést is, és nem kapcsolódsz Istenhez, hanem maga Isten vagy, azaz megvalósul, amiért leszületünk újra és újra a Földre. Az Isteni minőségünk, ahonnan leszülettünk, megjelenik az itteni formánkon keresztül a 3D-s világban.

Fontos **mezőolvasó gyakorlatunk** az Élet virága meditáció.

A mezőben elrejtett információ: “egészséges sejtek, békés gondolatok, lecsendesedett érzelmek”.

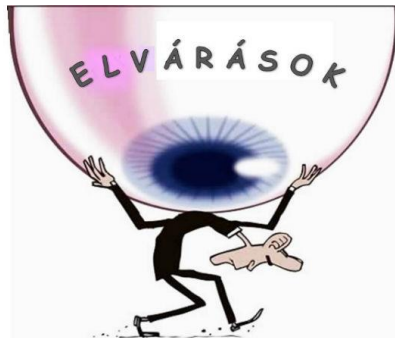
Ha könyvet olvasunk sem attól lesz miénk a tudása, ha tudunk beszélni arról, ami a könyvben volt, hanem attól, ha alkalmazni tudjuk saját életünkben. Az Élet virága meditációt akkor “olvassuk” eredményesen, ha képesek vagyunk a mezejét átérezni, beolvasztani saját mezőnkbe. Ennek pedig látványos eredménye az, ha egészségesebbek, békésebbek, nyugodtabbak vagyunk. Ha ez nem történik meg, akkor ettünk ugyan, de

nem laktunk jól, és eltoljuk a tálat, ha ugyanaz van benne. De sosem fogunk jóllakni, míg nem értjük meg mi az evés menete, lényege. Ha csak azért eszünk, mert más is eszik; ha csak azért eszünk, mert más szépen beszélt róla; ha csak azért eszünk, mert akarunk valamit, de nem is azt, amit ez az étel nyújt; akkor hiába eszünk. Tele lesz a gyomrunk, de megmarad az éhségérzetünk, és maga az éhségérzet (vágy, félelem) olyan mező, ami sérti az Élet virág mezejét, vagyis nem hagyja, hogy kifejthesse ránk hatását.

Mikor belépünk az Élet virága gömbbe, a feladat, hogy átadjuk neki magunkat, letegyük a vágyakat, félelmeket, hogy a mező tudjon ránk hatni. Emiatt van a vizualizációs rész, a "feladat", hogy kösd össze a szárait, hogy kirángasson a megszokott energetikai sablonokból, és míg ezzel vagy elfoglalva, addig tud rád hatni a mező és emel. Mikor eléggé felemelt, nincs szükség semmilyen "pótcselekvésre", magával ragad. Ez maga a meditáció rész. Ekkor gyógyítja a tested, lelked egyaránt.

2015. október 14.

Legfőbb ellenségeim az elvárások.

Honnan jönnek?

– Mások felől

Biztos?

– Ja, magamból.

A mások felől érkező elvárásokat is én magam hagyom jóvá, ergő a jóváhagyás, ami működteti mások felém tett elvárásait, belőlem jön.

Mik ezek az elvárások?

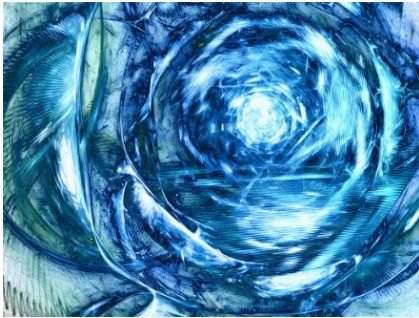
- viszonyításokból származó hiányérzet (dualista illúziók),
- berögződött tanult minták (múlt),
- berögződött tapasztalások (múlt).

Mit tehetek ellenük?

- csakrarendszer tisztogatása (malomkő, csigabiga, kristálytemplom meditáció, tórusz meditáció, Avatár meditáció stb.),
- 3 lépcsős meditáció (egészséges énkép (=Felsőbb Én-t támogató énkép) kibontakozását gátló belső tényezők tisztogatása),
- Változás meditáció,
- Huzalozás (régie energetikai rendszerek lebontása).

A Spiráltechnikák folyamatos használatával folyamatos tisztuláson megyünk keresztül, ennek mellékhatása, hogy elkezdi változni az énképünk – csökkennek a félelmek, bizonytalanságok, kevésbé hatnak ránk elvárások, amik korábban mázsás súlyként nyomorgattak minket. Ez természetesen nem egyik percről a másikra megy, szorgalmasan gyakorolni kell. Szerencsére sokféle gyakorlat van, így nem válik monotonná a gyakorlás. Többetknél látható már most változás – csillogó szemek, nyitottabb kommunikáció, több "NEM" az elvárások nyomása ellenére. A csoport azért van, hogy motiváljuk egymást. Ha egynek sikerül, bárkinek sikerülhet.

DIMENZIÓ KAPUK

A Vízöntő kor jellemzője, hogy számtalan dimenzió kapu működik oly módon, ami hatással van a Föld légterére, így ránk is. Ezek a kapuk olyan energetikai mozgások, amiket szabad szemmel nem látunk ugyan, de hatással vannak ránk mind a fizikai testünk működésében, mind hangulatainkban, mind gondolkodásunkban.

A Dimenzió kapuk működése kapcsolódik bolygóállásokhoz, az Univerzum mozgásához. Nem véletlenül köthetőek asztrológiai jelenségekhez. Az egybeesések miatt, ami inkább együttműködés, gondolhatjuk, hogy a telihold van ránk hatással, vagy az, hogy a Szaturnusz jegyet vált, de hogy mihez kapcsoljuk a változásokat, az saját gondolkodásunkról szól, nem a jelenségekről magukról.

A dimenzió kapuk megnyílással, bezáródással energia minőségeket változtatnak meg. Nem arról van szó, hogy valami emberi elmével elképzelt kapura kell bukkanni, és át kell rajta küzdeni magunkat.

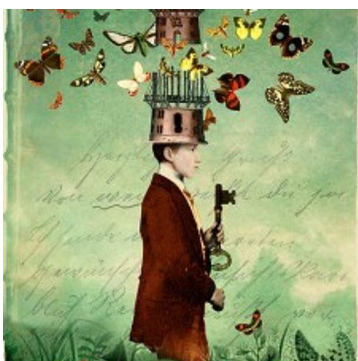
A "kapu" azaz az új minőség egyszerűen beborít mindenkit a keresése nélkül is, nekünk az a dolgunk, hogy megbirkózzunk a ránk kifejtett hatásával. Akinek sikerül, a mezejében maradhat, akinek nem, arról "levonul" a mező, mikor a kapu záródik. Így kerülnek ránk új tudatosság síkok, mint lehetőségek, amikkel vagy élünk, vagy nem. Így élünk meg hullámokat, amikor hirtelen minden könnyebb, majd minden nehezebb. Így kezdünk el más-más irányba változni még akkor is, ha szeretnénk egy irányban menetelni.

A folyamatos kapunyílások erős hatással vannak az energetikai rendszerünkre, így akinek a csákrák működése nem rendeződik folyamatosan, azt fizikailag megviselheti – főleg fej, szív. (ha pl. a 3-as csakra működik nem megfelelően, gyomor, hasi panaszok jelentkezhetnek). Úgy képzeljük el a folyamatot, hogy egy medencében vagyunk, ahol a víz szintjét folyamatosan emelik. Először csak elméletben kell tudni úszni, aztán szokni kell magát a víz érintését, majd szép lassan tanulni kell úszni, kitartást és teljesítményt kell fejleszteni, mert egy idő után nem ér le a lábunk a medence aljára és át leszünk irányítva egy másik medencébe, mert nem tudunk megfelelően úszni, és elköszönhetünk a mostani társainktól.

A legnehezebb az a rész, mikor be kell rendezkedni egy olyan állapotra, hogy "többet már nem fogja érni a lábunk a földet", egy új közegben kell megtanulni létezni, vízben. Nincs lehetőség pihenésképpen letenni a lábat, mert nincs hova. Ez persze szimbolikus a folyamat leírására, ahogy a dimenzió kapuk mozgása, rendszere segíti a tudatosság emelkedés folyamatát a Földön.

Az új közeg, az új minőség a dualitás-mentesség megélése.

Duálismentes megélésekről beszélni egy Embernek olyan, mintha azt próbálnánk megértetni, hogy a kint az bent, és mégsem az. A fent az lent és mégsem az, mert ami az egyik percben az, már nem az a másik percben, hiszen a perc viszonyítás alapú, a dualitás-mentes világban pedig nincs mihez viszonyítani. A duálismentes világban szétesik az elme működési rendszere, ami jelenleg a vélt biztonságunkat adja. Persze, hogy tolja az elménk: ahogy nem akar a hernyó tudni a repülésről.

A dimenziókapuk bomlasztják az elme érzékeléseit. Mintha a kúszómászó agyhernyóinkból hirtelen egy-egy lepkévé válna, és ez megvilágosodott pillanatokhoz, hogy vonzóvá tegye a tartósabb lepkeállapotot. De amint elszáll a lepke, visszaállunk hernyó üzemmódba, és a megvilágosodás utópisztikus vágy, beszélgetés téma marad.

A folytonos tisztogatás segíti a "hernyók" fejlődését, a hernyó pedig, ha eljön az ideje, és kibírja addig, átváltozik lepkévé, ha török, ha szakad... spontán... minden külső segítség nélkül. Ezért éri meg folyamatosan tisztogatni az agyunkat, az energetikai pályákat és mindazt, ami segíti ezt a folyamatot. A kulcs a kezünkben van, már csak ki kellene próbálni, mit nyit a zár.

HUZALOZÁS

Amikor kiépítünk egy öntözőrendszert, sokkal gyorsabban meg tudjuk öntözni a kert összes növényét. De idővel hibásodnak a csövek, kilyukadnak, beszűkülnek és a növények egyre kókadtabbak, hiába nyomjuk a rendszerbe ugyanazt a mennyiségű vizet, vagy akár többet is. A víz nagy része elszivárog, nem kerül hasznosításra és csak elpocsolyásítja az utakat, ahol közlekedni tudnánk. Ilyen nem megfelelően működő rendszerek kiiktatása a "huzalozás". Haszontalan rendszereket (gondolatrendszerek, érzelmi rendszerek) cipelünk magunkkal, amiknek egyre nagyobb a súlya és elvonja erőnket azoktól a gondolatoktól, amik építő jellegűek lehetnének. A huzalozás olyan, mint amikor egy régi házból kitépjük az ócska vezetékeket és új rendszereket építünk ki, ami "felszabaduló, megkönnyebbülés" érzetet hoz. Ez is több rétegű, érdemes többször csinálni, csináltatni. Nyitottam külön topikot a fórumon, ahol tudtok egymástól segítséget kérni, gyakorolni.

ELENGEDÉS

Az elengedés nagyon nehéz, mindaddig, míg azt hisszük, hogy olyan valakit, valamit engedünk el, ami a miénk, ami a részünk, ami nélkül kevesebbek leszünk. Minél nagyobb részünket engedjük át ennek az érzésnek, annál jobban megvisel az elengedés...

Élete során mindenkinek jut az elmúlás, az elengedés tanításából. Alapelemünk, hogy azzal azonosulunk, amink van, amit látunk, amit érzünk, és ha az nincs, nem birtokolhatjuk tovább, nem láthatjuk, nem érezhetjük, akkor felborul az egyensúlyunk, pedig az elengedés, az elmúlás ugyanúgy természetes része életünknek, mint az érzés, megszületés.

Az elengedéssel azért küzdünk sokan, mert magára a "nincs tovább" folyamatára fókuszálunk, amiből nem tudunk építkezni és nem teljességünk keresésére, megélésére, hogy onnan tekintsünk rá az elmúlás, veszteség folyamatára. A teljesség olyasmi, mint a koldusállapot: nincs mit veszíteni. Mi viszont gazdagok szeretnénk lenni, és minél gazdagabbak vagyunk, annál jobban ragaszkodunk a gazdagság érzetéhez, mindahhoz, ami a gazdagság illúzióját nyújtja.

Több energiát fektetünk abba, hogy elhitessük magunkkal, hogy életünk mit sem ér bizonyos emberek, bizonyos tárgyak, események nélkül, mint hogy felfedezzük a Teremtés, az Univerzum birodalmát, ahogy a születés-elmúlás örökös körforgásában amint elvész valami forma, azonnal születik helyébe egy másik. Az igazi veszteségünk az, hogy valós érzékelésünket veszítettük el. Helyette kifejlesztettük az "akárom" érzetet, a birtoklást, a "tudom" érzetet, egy beszűkült látásmódot, és ezek az "új" képességeink okozzák szenvedéseink nagy részét.

Mivel fejleszthetem a látásmódomat, mely tágulása megértéseket hozhat és könnyebb lehet a most veszteségként megélt események feldolgozása számomra?

- Kristálymag meditáció
- Csigabiga gyakorlat
- Lepkézés
- Cassiopeia

Lehet egy gyakorlatsort is összeállítani magunknak: Agy/gerinc tisztogatás – Malomkő – Lepkézés - Cassiopeia – Csigabiga – Csápos gyakorlat egymás után.

Ezzel első lépésként tisztogatjuk magunkat (gondolatmintákat, energetikai pályákat, csakrákat, majd nyitogatjuk a szív csakrát (megértés, elfogadás), stimuláljuk a tobozmirigy működését (látásmód) és feltöltjük a csakrákat.

2015. október 19.

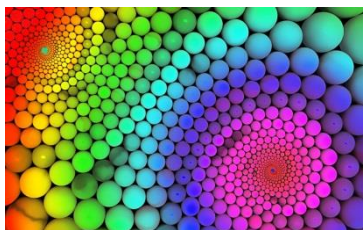
A FÁJDALOM TERELGET AZ UTADON

Az energiák sohasem egy naphoz kötődnek, és az is változó, kinél mikor csapódik le a hatásuk. Az év végi pár hónap meglehetősen nehéznek ígérkezik, ezt mondják többen is, de minden relatív, így a „nehéz” is. Ki mennyit bír, mit tart nehéznek, nem ugyanaz.

Én például napok óta a MOST-ban tanulok lenni. Erős fizikai fájdalmaim vannak egy fogorvosi beavatkozás miatt. Valószínűleg megsértették az idegi pályákat. Bedagadt az arcom, hol a fülem zsigbad, hol a szám, rohangál az idegek mentén a fájdalom és ez annyira leköt, hogy semmi más nem érint meg. Megszűnt a világ minden problémája. Régebben ettől elkeseredtem volna, most egyszerűen megfigyelem. Megfigyelem, mit hoz a pillanat. Próbálok tenni érte, hogy megélésben változzon (gyakorlom a technikákat magamon), de **amikor úgy tűnik nem hatnak**, tudom, hogy **egyszerűen csak nem veszik el azt, amit meg kell lássak, és meg kell tanuljak**.

Amikor fizikai rosszulétek jönnek, elsőre megijedünk - legyen az szédülés, hányinger, szívtájéki fájdalom, bármi. Akkor figyelünk fel arra, hogy **van testünk és mennyire nem tudjuk irányítani a működését**. Ez egy egészen különleges formája a tanulási folyamatoknak, hiszen kiveszi az "akarást". Akarhatsz te jobban lenni, magadra maradsz az akarással. TENNI kell valamit. Hogy mit? Van, hogy meg kell találni a megfelelő embert, a megfelelő gondolatmintát, a megfelelő tudatosság szintet. Van, hogy türelmesnek kell lenni. Mindenképpen útkeresési folyamatot indít el befelé, vagy kifelé, egészen másmilyet, mint egy szakítás, egy veszteség, egy érzelmi folyamat.

Sok mindenre nem figyelünk oda, emiatt sok tanítás ismétlődik az életünkben, mert ha egy színskálát mutatnak, de mindig csak egy színt látunk belőle, nem tanulunk. Sok mindent azért nem értünk, mert

csak azt akarjuk megérteni, ami az elménket érdekeli, de a tanítás nem arról szól. Az **újat tanulni kivételesen nehéz**, hiszen nincs mihez kapcsolni, nem jár vele biztonságérzet, nincs korábbi tapasztalat róla. Csak az hajlandó rá, akinek már tényleg tele van a hócipője a régivel és azt mondja " Bármit, csak ezt ne!". Nézzünk szét, mennyi mindennel provokálja ki belőlünk a világ, hogy az új felé forduljunk, pusztán azért, mert nem vagyunk tudatosak, nem ismerjük fel, hogy ugyanaz a gondolkodásmód, ugyanaz a hozzáállás ugyanazt a fájdalmat váltja ki, nem elég átöltözni hozzá. Többnyire csak külső dolgokon változtatunk, ezért ismétlünk. Más külsővel, más helyszínen, más időpontban, de ugyanolyan hozzáállással futunk neki a dolgoknak.

A szív-tájéki fájdalmak, vérnyomás, agyhoz kapcsolható (fejfájás, szédülés, stressz, feszültség stb.) azért gyakoribb mostanában, mert az agy és a szív a két legfontosabb közvetítő szervünk. Az agy és a szív hullámokat bocsát ki. Amiket gondolunk, amiket érzünk, azzal beleszólunk a világba és a világ visszaszól, és elsőként a kibocsátó szervek érzik meg a kommunikációt. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy az agy és a szív különlegesen erős mezőket hoz létre, és ha azok agresszív jellegűek (akár gondolatról, akár érelemlről van szó), akkor agresszív jelleg csapódik vissza. Az élet pedig olyan, mint a szeretkezés. Ami kibocsátódik, az hatol be. Saját magunkat lüktetjük vissza agyunkba és szívünkbe, és mivel pusztán torz beszűkülései vagyunk önMAGunknak, fájdalmas folyamattá válik az Univerzum természetes tágulása. A fájdalom az, ami utat mutat: ne erre, ne így!

2015. október 20.

SPECIFIKUS ÉGETÉS

Mivel számtalan olyan gondolatunk, érzelmünk van, ami indulatot vált ki belőlünk, nagyobb a kockázata gyulladáshoz, bakteriális folyamatoknak a szervezetünkben. Ezek lehetnek alvó stádiumban is, várva, mikor lobbannak be; vagy kisebb intenzitásúak, amik lassan fárasztják a szervezetet.

Specifikus égetés menete:

Használj KÉK lángot!

Lépj be a Spirálba. Fogalmazd meg, hogy a tested szeretné megtisztítani a szervezetedre károsan ható vírusoktól, baktériumoktól.

Hagyd, hogy a tested átjárja a **kék láng**, alaposan. A gyakorlat végén kék gömbben lépj ki a Spirálból.

Ha játékosabb típus vagy, íme egy másik verzió:

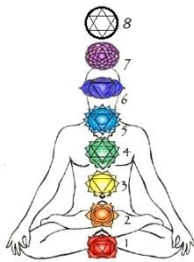
Lépj be a Spirálba. Kérj egy kék lángot fújó barátságos Sárkányt. Fogalmazd meg, hogy a szervezetre káros baktériumokat, vírusokat szeretné kitisztítani. A Sárkány tüzet fog fújni rád. Hagyd, hogy a kék láng mindenhol jól átjárjon. Gyakorlat végén kék gömbben lépj ki a Spirálból.

A Spirál működését számtalan energetikai Lény segíti. A kék Sárkánynak gyógyító, regeneráló energiája van. A Sárkány mitikus állat, és minden mítosz energiákról szól. Hogy mit minek látunk, érzünk, hogy épp miben hiszünk, az attól függ, hogy milyen dimenzió kapun (tudatosság szinten) át nézzük. Mondhatjuk, hogy sárkányok nem léteznek, és így is van. Energiák vannak, amiknek a mi világunkban mi, emberek adunk létformát, nevet, létjogosultságot. Az Univerzum azonban nem úgy működik, ahogy

az emberek. Nem csak az létezik, aminek mi létjogot adunk. Minden, amit elménkkel megtagadunk, elveszíti a lehetőségét, hogy segítsen. Ezért vár körülöttünk oly sok energia Lény anélkül, hogy segítene, különböző formákat megtestesítve, amit a fizikai szemünk nem érzékel. Mi nem engedjük, és ők ezt tiszteletben tartják, legyenek Angyalok, Hathorok, Csillaglények, mitikus lények, vagy bármi, amit emberi agy felfog, és nem fog fel. Mi alkotjuk a saját világunkat. Mi cicomázzuk haszontalan dolgokkal és mi fosztjuk meg a csodáktól is.

2015. október 21.

A SEMMI

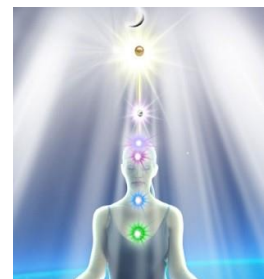
2015. október 21. Üzenet: „Csináljátok a 4spirál meditációt! Az a legfontosabb meditációnk, ami Csendet hoz. A **8-as csakra tartományban** van az az állapot, ami **a puszta Léthez** közelít. Ha elhanyagoljuk ezt az állapotot, a többi gyakorlat is veszít a hatékonyságából, mert a 8-as tartomány az alapja, a kivezető út. Ezért fontos a Spiráltechnikákban.”

Életünk során az alsó hét csakra formálódik, változik. Változik a hitrendszerünk, a látásmódunk, gondolkodásmódunk, értékrendszerünk, kommunikációnk, érzelemvilágunk, a félelmeink, kapcsolatrendszereink stb., de a 8-as csakra másként működik, az egészen más dimenzió. Ez az első SEMMI tapasztalás.

Az új nem a változásaink minőségi szintjeitől új. A földi síkon a Felemelkedés szempontjából csak az új, **ami nem-duális**. A többi a duális újabb, és újabb szín kavalkádja, amit imádunk, pedig ez vezet a Zajhoz. Gyakran a 7 csakra valamelyikének működésében beállt változásokat éljük meg újnak, pedig azok csak komplikált árnyalatok a Belső Zajok világában. Az igazán új a legegyszerűbb, legjelentéktelenebb: a Teljes Belső Csend (=Semmi Belső Zaj). Ez a legnehezebb!

A SEMMIt sokan nem akarják, mert a semmi szavunkhoz a duális, emberi világban a hiányérzet, veszteség párosul. A SEMMI energiáját egy téves földi definíció miatt utasítjuk el, pedig azért jöttünk le a Földre, hogy a SEMMI (más szóval dualitás-mentes, Teremtő) energiát megismerjük fizikai testben. Míg polarításokban, véges Valamiben gondolkodunk, nem lehetünk végtelen Teremtők, hiába véljük magunkat annak.

Csak az vállalja fel a SEMMIt, aki megérti mit jelent, hogyan működik. Bármit kipróbálhatunk, bármit „megkóstolhatunk”, ezért jöttünk, de mindennel EZT keressük. A SEMMI (**Kapcsolatban Lét**) végtelen módon hív, de egyetlen módon érhető el, a duális gondolkodás letételével. Nem az eszköz a fontos, ami odavezet. Annyi minden elvihet ahhoz az EGY lépéshez (duális gondolkodás letétele), és bármilyen sok eszközünk volt, bármennyi időt szántunk az eszközökre, akkor is csak maga az átlépés számít... pillanatokra, percekre, egy egész létformára.

Fontos megismerni, hogy mi a szolgálat. Eszköz. A spirituális emelkedés segítő eszköze, ami egy pillanat alatt megszűnhet létezni, mert csak az a dolga, hogy eljuttasson az elengedéshez, a megértéshez, a pillanathoz, amivel átléphetünk egy magasabb szintű tudatosságba, létformába. Amint elvárjuk, hiányoljuk, számon kérjük méltatását, megszűnik segítő eszköz mivolta, és nem lesz más, mint egy újabb mellékterméke a duális tanulási folyamatok rendszerének: kiszolgálás. Kiszolgáló és kiszolgált egy elvárás rendszerben. Adok-kapok bilincs.

Ez a viszony nem tud megvilágosodáshoz/megszabaduláshoz segíteni, mert beleragaszt a **Valaki, Valami szerepébe**, és kizárja a SEMMI megtapasztalását. Segíthet viszont azzal, hogy megmutatja, mit ne akarjunk.

A szolgálat a SEMMI felszabadító megnyilvánulása, mely bevezet azokba a rezgésekbe, amik kiemelnek a régi berögződésekből és amint sikerül magasabb szintre érni, visszavonul a SEMMIbe. Emelkedettebb lesz az is, aki a szolgálatot végezte, és az is, akinek a szolgálat utat mutatott. Az emelkedés nem a két fél egymáshoz való viszonyától lesz, hanem a SEMMI rezgésétől. Ha a SEMMI, SENKI rezgés elveszik a folyamatban, mert megjelenik a VALAKI, VALAMI tudat, a folyamat belevészik a körforgásba és nem lesz tudatosság szintben felemelkedés, maximum lelkesedés, függőség, karmikus folyamatok.

A "mennyi mindent tettem" nem létezik ott, ahova lépni szeretnénk. Ahol létezik (akár magunkban, akár kifelé irányítva) az nem lépés pozíció, csak egy állomása a körforgásnak, amiből szeretnénk kitörni. Mindennel és mindenkin keresztül a SEMMI (Forrás) szólítgat. Figyeld, hogy a Csendet hallod meg, vagy leköt az eszköz, amin/akin keresztül elért hozzád. Megéled a csendjét, amit tálcán kínál, vagy beéred azzal, hogy vágyod a csendet, próbálgatod, minősítgeted, ízlelgeted az eszközöket.

Ez a Teremtés lényege! Az vagyok (nem csak annak tartom magam, hanem úgy működök), vagy csak szeretném, igyekszem tenni érte – ez utóbbiak a hiányát mutatják.

A 4 spirál meditáció az első meditációs technika, amit a Spirál adott 2005-ben, amin keresztül a Spirál Fórumon a 8-as csakrával ismerkedünk. Ez a kilincs, amit ha lenyomsz, kitarul az ajtó. A többi meditációs technika az ottani létformához szoktat. A Spirál Fórumon a SEMMIhez közeledést tanuljuk.

Részlet Fórum bejegyzésből:

"A földi létünk arról szól, hogy szerepeket öltünk, amik szerint valakik vagyunk valahol, valami viszonyában (legyen az hely, idő, kapcsolatrendszer stb.). Bármit írnék a SEMMIről, az már valami, az már behatárolja, ezért ne erről az oldalról közelítsük meg.

Amint felvesszük magunkra egy szerepet, azonnal kevesebbek leszünk, mint azon állapotunk, amiben még nem redukálódtunk szereplővé, szereppé. **Amikor épp semmi szerepünk nincs, az a SEMMI. Az a TELJESSÉG**, amiből kiszakad egy szerepnyi rész. Eképp az életünk nem más, mint sok-sok szerep összessége.

A feladat olyasmi, mint amikor maga az író/rendező játssza el az összes szerepet, amit ő maga írt és rendez **ÚGY**, hogy író/rendező szerepe nem csökevényesedik egyetlen pillanatra sem, bármennyire is átéli az aktuális szerepet. A SEMMI lényege, hogy párhuzamos síkról tudatában vagyunk mikor, mi, miért történik, miről szó. Ha épp elcsúszunk, akkor tudatosan vissza tudunk állni erre a pályájára - ami a SEMMI világa".

A szenvedés ott kezdődik, mikor ragaszkodunk egy szerephez, és a ragaszkodás miatt belevölünk a Valaki/Valami energiájába. Erre rengeteg minden csábít a földi síkon: sztereotípiák, duális érzésminták, csakra rendszer blokkjai, vágyak-félelmek, komplexusok stb. Az igazán nagy segítség rugalmasságra való képesség, mint energetikai Valaki/Valami korlátozott, gyakran merev, vagy

elvárások - ilyenkor a minőség. A csak kis

mértékben rugalmas energia. A SEMMI, a végtelen átalakulás, átminősülés, csakis rugalmassággal található meg. Ahhoz, hogy valaki egy erős VALAKI énképből a SEMMI energiáit fel tudja vállalni, olyan változáson kell keresztül menjen, mint a hernyónak ahhoz, hogy lepke legyen.

Ami természetes folyamat, megcsinálható, nincs mitől tartani, nincs mitől félni, épp csak fel kell ismerni a különböző stációkat, melyik miről szól és nem arra vágyani, ami elmúlt, vagy ami következik.

A veszteséget meg kell gyászolni, a szakítást meg kell siratni, az elválással vagy bármi mással járó nehézségeken át kell menni, ahogy a hernyó is átküszködi magát a bábállapoton, ami átmeneti beszűkülés, elzárkózás, felkészítés egy új állapotra. Ami nélkül NINCS új állapot.

Vannak időszakok, amikor semmihez nincs kedvünk, valahogy inaktívak vagyunk, hagyjuk magunkat sodortatni az árral, ha épp nem feszítünk ellene és vannak időszakok, amikor lelkesek vagyunk, és annyira szeretnénk tenni valami jót, valami hasznosat, valami segítőt csak nem találjuk hol, hogyan. Mindkét időszakban épp kapcsolatvesztettek vagyunk.

2015. október 22.

Teremtés és akarás

Üzenet: „Mi a különbség akarás és teremtés között? **Az akarásnak van tárgya** (mit akarok?), **míg a teremtésnek nincs (az vagyok)**. Ami vagyok, **azt tudom kiterjeszteni**, így teremtünk.”

Egészen más, amikor fizikai síkon dolgozunk, céljaink vannak, létrehozunk valamit. A teremtés energetikai folyamat, a többi okozati folyamat (meg tudom-e csinálni, el tudom-e érni a célot, létre tudom-e hozni stb.) A teremtéssel a mezőt hozzuk létre, amiben eldől, hogy mit akarhatunk sikerrel, mit nem. Mivel **mindennek rezgése van**, az akarásunk tárgyának a rezgése vagy belepasszol ebbe a mezőbe, vagy nem. A mezőnk rezgéseinek függvénye mit kaphatunk meg, és mit nem. Mit érhetünk el, és mit nem. Kivel találkozhatunk, és kivel nem.

A fizikai érzékszerveinkkel nem érzékeljük a mezőnk rezgéseit, csak azt, amit látunk, hallunk, elérünk, megkapunk. Pedig a teremtett mező alapján dől el, mik lesznek ezek, és nem a vágyaink, akaraterőnk függvénye. Mivel a mezőt nem érzékeljük, nem is foglalkozunk vele. Az okozatokkal harcolunk és fittyet hányunk az okokra.

A teremtést sokszor keverjük össze a vágyakkal, tervekkel, célokkal. Pedig mindaz csupán manifesztálódása valaminek. A teremtés a kiindulási pont, hogy mire vágyunk, mik a céljaink, mik a lehetőségeink, az karmikus folyamat. A teremtőképességgel beleszólhatunk ezekben a folyamatokba és változtathatunk a lehetőségeinken.

2015. október 27.

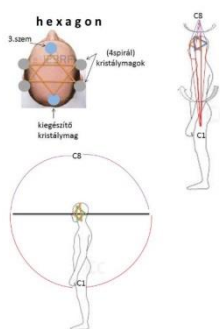
Figyeljete oda, hogy vannak dolgok, amik megjelenésével nem az a tanítás, hogy meg tudjátok-e rögtön szüntetni, csak mert kellemetlen, zavaró (esetleg betegség), hanem **a türelem, az elfogadása** meglétüknek. Az Univerzumban nem mindig az a siker, ami az elménkben.

Az elme sok olyat minősít helytelennek, ami az Univerzum szerint szükséges, és el akarjuk venni, meg akarjuk szüntetni. A Spirál csak azt veszi el, ami nem szükséges, csak helyet foglal. Még mindig bennetek van a betegségtudat, mint harc táptalaja. Azonnal gyógyítani akartok, eltüntetni a vészjelzéseket. A Spirállal mezőket szabadítunk fel. Nem gyógyítunk, a gyógyulás mindenkiből magából indul ki, ha megérti, amiről szólt az üzenete. Ez lehet nagyon gyors is, az nem a mi sikerünk, hogy gyógyítottunk, csak motiválni akarnak minket, hogy tisztogassunk bátran, mert a tisztogatásunk igazi célja az Univerzum mezőinek apránkénti felszabadítása. Azonban már kevésbé vagyunk motiváltak spontán megkímélni az Univerzumot negatív gondolatainktól stb. Jobban igyekszünk, ha egyúttal megkönnyebbülhetünk valamitől, vagy másnak érünk el megkönnyebbülést. Az Univerzum ezt elnézi nekünk, csak csináljuk. Az akarás nem a Spirál energiája. Az akarással, a „No, majd én meggyógyítalak” energiával párhuzamosan piszkoljuk is az Univerzumot. A Spirál játékos, lehetőség, könnyed, és nem nézi az eredményt. Olyasmi, mint a seprű a kezünkben, csak tudatos: mutatja, merre sepregess, és mikor. Van, hogy annak használ, akinek sepregetünk, de van, hogy annak, aki sepreget. Ez utóbbit tartjuk sikertelenségnek.

A Spirál halászni tanít, ehhez van, hogy ki kell küldjön olyan vízre, ahol nincs hal, hogy megtanulj ráérezni mibe fektess energiát és mibe ne. Attól, hogy éhesebb leszel, mert nem fogsz ott semmit, még nem lesz ott hal, arrébb kell menni. Mi mit teszünk? Ugyanott akarunk halászni és egyre frusztráltabbak leszünk, kudarcnak éljük meg, hogy nem fogunk halat. Ahol nincs, ott miért kudarc? Ott természetes.

Egyik legnagyobb **gyarlóságunk az akarás** és az ehhez kapcsolódó „jó”, „nem jó” képünk. Másik gyarlóságunk a **viszonyítás**. „Ha nekem igen, neki miért nem? Ha neki igen, nekem miért nem?” Elfelejtkezünk arról, hogy Isten vizei nem a mi lineáris dimenzióinkban hullámoznak. Lehet egymás mellett dobjuk vízbe a halhálónkat, de a te hálód hallal teli jön ki, az enyém üresen, mert a hálóink más-más dimenzióba érkeznek. Az Univerzum annyira széleskörű, hogy egyénekre kalibrál minden hullámot. Ugyanaz a hullám mást hoz nekem, és mást neked, és minket az köt le miért? A válasz „csak”. Nem ezzel kellene foglalkozni, ugyanis ez a „csak” olyan nyelven van, amit nem beszélünk. Érdemesebb megtanulni az Univerzum nyelvezetét és utána kérdezgetni.

2015. október 28.

Martfűi huzalozós gyakorló workshop egy ajándékkal lepett meg bennünket. Egy új meditációs gyakorlatot kaptunk, amit gyorsan lerajzoltam. A neve Hexagon meditáció, később részletesen elmagyarázom.

2015. október 31.

A Hexagon üzenete: A Hexagon meditáció kapcsán megkérdezte tőlem egyikőtök, mire jó ennyi új gyakorlat. Nem tudtam mit válaszolni, mivel nem szándékosan találok ki őket, csak átadom, mikor érkezik hozzám valami.

A beszélgetés után üldögéltem és néztem ki a fejemből és a következő **üzenet**et kaptam:

„Feltűnt, hogy a Hexagon meditáció, melynek célja, hogy kiléptessen a duális megélésből, a 3D-ből, két háromszögre épül?”

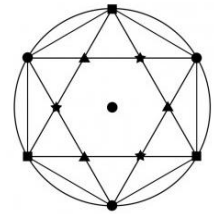

Így utólag a válaszom: feltűnt, de nem foglalkoztam vele, mert nem dolgom. Bármilyen technika érkezik, igyekszem úgy megjegyezni, ahogy jön. Ha elkezdlek beleokoskodni, eltűnik az eredeti technika és azzal az is, amit elérhetnénk vele. Nagyon is feltűnt a két háromszög, és rögtön a Merkabára asszociáltam, de elhessegettem, mivel az az egész testre kiterjed. Bár nem értek hozzá, mindig csodálattal néztem a szent geometriát, és hogy mi mindent magyaráznak vele az arra hivatottak.

***“Feltűnt, hogy a két háromszög egyenlő oldalú, egymással szembe fordul, mint a dualitás? Ez a dualitás van a fejetekben, és ezt hajlítja át a gyakorlat egy másfajta érzékeléssé, ami mindig is körbevett benneteket, csak teljesen elmelakók vagytok.*”**

A nem-duális energia az Isteni, Teremtő energia. Ez vesz körül benneteket állandóan, és középpontja bennetek van, csak nem fedezitek fel.”

A Hexagon meditáció azt próbálja elérni, hogy a hexagram mértani középpontjába helyezzük a tudatunkat egyetlen pontként. Azzal, hogy beforgatja a felettünk és alattunk lévő teret, a megszokott polarizált energiáinkat forgatja át, mint yin-jang energiák, pozitív-negatív pólus; a kör végtelen pályájára helyezi azt, ami korábban egy fix csúcspont volt. A forgás ráadásul kétirányú, ugyanarra a hexagonra két forgó mező hat vissza, vagyis követhetlenné teszi a csúcsok helyét, kivonja az érzékelésünket a megszokott 3D-ből.

“Feltűnt, hogy a két háromszög ily módon elhelyezett ábrájával mások is dolgoztak már?”

A válasz megint csak igen. Az egyik legismertebb szimbólum a hexagram, de mikor utána néztem, meglepődtem mennyi vallás, irányzat, tanítás élt vele, lásd hinduizmus, buddhizmus, kereszténység, taoizmus, okkultizmus stb. Ez nem állt bennem össze, míg kutatni nem kezdtem utána. Sőt, csak a kutatás közben tudatosodott bennem az is, mi a különbség a hexagon és a hexagram között, és hogy a gyakorlatunk neve miért nem az utóbbi.

A hexagram = a hatágú csillag. A hexagon = a hatszög (hat oldala és hat csúcsa van). A hexagon a gyakorlatunkban az a tér, azaz mező, melyben körpályára állítva (forgás úján) átértelmeződik a hexagram energiája. A hexagon mezejéből válik a síkbeliségből térbelivé az alakzat és kezd el emelkedni dimenzionális rezgésében.

A Bizánciak szerint a hexagram a makrokozmosz és a mikrokozmosz szimbóluma, az Univerzum és az Ember közti kapcsolatot mutatja. Eképp a Hexagon gyakorlatunk lehet akár egy utazás is, mely során meglátogatjuk a makrokozmoszt, érzés szinten.

“Feltűnt, hogy a Dávid csillagot használó népre azt mondják Isten népe? Nem csak a zsidóság Isten népe, hanem bárki, aki érti, miről szól a két háromszög.”

Értettem, hogy ennél a pontnál a feltétel nélküli szeretetre (a két háromszög energiája irányának egybeolvasztására) utal az üzenet, és érdekesnek találtam, hogy a szív csakra rajzolatában is hexagram szerepel.

“Feltűnt, hogy ugyanezt az alakzatot használták az egykori boszorkányok, akiknek “isteni”, gyógyító tudásától féltek, ezért üldözték őket?”

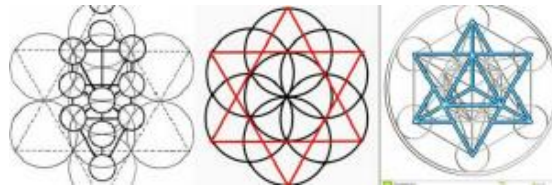
Az Isteni tudás EGY, akárhány eszközön át próbál elérhetővé válni. Sohasem az isteni, aki átadja, vagy aki kapja, hanem mindig az, aki megérti, megfelelően használja, és sikerül neki isteni mivoltához felemelkedni általa.”

A boszorkányság résznél elbizonytalanodtam, hiszen rájuk inkább ismertem jellemzőként a pentagrammot, de kerestem-kutattam és rátaláltam, hogy védő talizmánként a hexagram is szerepel a szimbólum rendszerükben. De hadd térjek vissza az üzenetre, hogyan fejeződött be:

“Ne kérdezzesd mi szükségszerű, mi nem, csak tűnjön fel, mi az. Amíg elmétek nem arra figyel, amiről a dolgok szólnak, a dolgok (segítő tanításokra, technikákra utal) semmit nem érnek. Csak az működtethető, ami megszólíttatik megértésetek által. Tanulj meg felfigyelni!”

A lényeg mindig is ott volt, ott van, csak másra figyeltek. Engedd, hogy mutassuk, és eldöntöd, érdekel-e, de az alapján dönts, amit valóban jelent, és ne az alapján, amit az elme akar kezdeni vele.

Az elme fontos, de csak az üzemanyag és nem a kormánykerék, nem a kormányzó. Rossz szerepet adtok neki, rosszul használjátok.”

A hexagram fontos részét képezi számtalan tanításnak, lásd Kabbala. Összekapcsolják az Élet virágával. Szegről-végről “rokon” a Merkabával. A Hexagon gyakorlatunkban a hexagram a fejben helyezkedik el, ott minősítődik át rezgése, dimenziója és a tudatosságszintre hatnak a létrehozott új mezők által. Hogy ez gyakorlatban mit jelent, meglátjuk, ha kipróbáljuk, gyakoroljuk.

APROPÓ CASSIOPEIA

A **Cassiopeiaról** sokan tudjuk, hogy egy csillagkép neve. De honnan kapta a nevét maga a csillagkép?

A görög mitológiában Kassziopéia Képheusz aithiopiai király felesége és Androméda anyja volt. A királyné azzal dicsekedett, hogy ő a nimfáknál is szebb. Ezért az istenek megharagudtak rá, és Poszeidón, a tengerek istene egy tengeri szörnyet küldött, amely rengeteg embert elpusztított. A királyi pár egy jósdához fordult, ahol azt a jóslatot kapták: akkor szabadulhatnak meg a szörnytől, ha leányukat feláldozzák neki. Vállalták ezt az áldozatot, és Andromédát kitették egy tengeri sziklára, hogy ott a szörny zsákmányául essék. A hős Perszeusz

Androméda segítségére sietett, legyőzte a szörnyet, kiszabadította a leányt, majd feleségül vette. A történet később azzal bővült, hogy Kassiopeiát a trónjához kötötték és fél napig fejjel lefelé lógatták. A történet minden fő szereplője (Cassiopeia, Andromeda, Cepheus, Perseus és a Cet néven) csillagképként látható az égbolton.

A csillagkép minden derült égbolton látható, helyzetétől függően M vagy W alakú, s ha már az égboltra keveredtünk, a Cassiopeia-csillagkép mellett található, az Androméda-csillagképben az **Androméda-galaxis**. Az egyik hozzánk legközelebb eső nagy galaxis (extra galaxis), tőlünk 2,5 millió fényévre. Spirál galaxis, melyet a csillagászok M31 néven emlegetnek. Ha tovább lépegetünk a csillagképeken, eljutunk a **Plejádokhoz** (Fiastyúk csillagrendszer), ami egy egészen izgalmas téma. Számtalan írás, könyv olvasható a Plejádok tanításáról 1992 óta, különböző médiumokon keresztül jönnek üzeneteik, legismertebb talán Barbara Marciniak.

Az üzenetek elmondják, idézem:

“A Plejádok lakói a mi idősebb testvéreinknek mondják magukat. Nekik köszönhetjük DNS-ünk kromoszómaállományát. Eljöttek hozzánk, sok más csillagnemzet képviselőivel (Szíriusz, Arkturusz, Orion) együtt, hogy segítsék az emberiséget a felemelkedésben. Rendkívül sokat lehet megtudni a “meséik”-ből Istenről, az Univerzumról, arról, hogy kik vagyunk, és miért is vagyunk a Földön. Elmondják, hogy mi emberek a fény családjához tartozunk, és sokdimenziós szellemünk, lelkünk, valójában az az isteni részünk, melytől emberként, elválasztva érezzük magunkat. Sok-sok ezer évvel ezelőtt ugyanis még megvolt ez a kapcsolat fizikai testünk és lelkünk között, de az eredeti 12 szálás DNS-ünk “szétszedésével”, ezt a kapcsolatot lezárták. Ezzel egy korlátozott frekvenciatartományba helyeződünk, (ez volt a tudatosság visszaesése), amelyben az isteni lényegünket elfelejtettük.”

A Plejádok lakói azt is elmesélik, hogy *“milyen sokféle a fizikai univerzum, és a mi galaxisunk is mérhetetlenül sok értelmes civilizációnak ad otthont, és csak azért nem láthatjuk őket, mert **nem a mi frekvenciánkon és időkeretünkben léteznek.** Vannak magasan fejlett, békés, szeretet alapú társadalmak, de léteznek olyanok is, amelyek nem a fény útját járják, szeretet nélküliek, és a negatív, félelem energiái táplálják őket. A fejlődés azonban ezeknek a társadalmaknak is megadja a lehetőséget, hogy egyszer a fény útjára lépjenek.”* A médiumokon keresztül érkező üzenetek szerint a Plejádok lakóinak célja az emberek ébresztgetése, a tudatosság fokozatos visszaszerzése.

A Spirál hasonló céllal támogatja azokat, akik lehetőséget látnak benne, ám nem jellemző rá, hogy tudásgyarapító ismereteket adna, inkább csak olyan gyakorlatokat csepegtet a mindennapjainkba, amik segítenek megváltoztatni a rezgésünket, az időkeretünket. Nem tudásunkban, nem elméletben szeretné, ha felfedeznénk az új rezgéseket, hanem próbálja azt élményként megtapasztaltatni velünk, és az új mezők spontán visszahatásával emeli a tudatosságot, ami spontán elénk tárja mindazt az infót, amire épp szükségünk van – akár belső gondolatként, akár kívülről érkező, másokon keresztül.

Az információ is egyfajta rezgés. Olyan információkhoz férsz hozzá, amik beleférnek a rezgéstartományodba (meződbe). **Az emberiségnek nagyon sok hamis információ kell keresztül rágnia magát ahhoz, hogy rátaláljon arra, mi segíti a Felemelkedést.** Csak így szoktatható vissza a Kapcsolódásra, ami nem egyenlő a hiszékenységgel. Egyre több a bizalmatlan ember, mert Kapcsolódás helyett hamis információkban hittek, és nem akarnak újra csalódni, de mindez védelem is.

Az egész jól ki van találva, nekünk csak egy dolgunk van, követni a megérzéseinket és haladni az úton... Legyen az a helyi KÖZÉRT, vagy egy intergalaxális meditatív élmény, csak az fog feltűnni, ami a saját mezőnkbe belefér. A sorsunk bármikor, bárhol ránk tud találni, nem keresnünk kell, csak felismerni, hogy **EZ SZÓL NEKEM! EZ NEKEM SZÓL.**

Hozzászólás: Egészen érdekes ez az írásod a Cassiopeia csillagképről, nagyon otthonosan érzem magam közben, ahogy olvasom. Az az érzés jön mellé, hogy nem vagyunk egyedül az Univerzumban. Sokan vagyunk, és így máris nem tűnik, olyan hidegnek. Az, hogy másik síkon is vannak létformák, még inkább feldob.

Válasz: A Spirál is azt tanítja, hogy számtalan energetikai Lény van, akik figyelnek minket. Mint már írtam róla korábban, tanítása szerint köztünk is rengetegen vannak, akik voltak már más Létformában, nem véletlen vonz sokakat a Plejádok, vagy más csillagrendszerek tanítása.

Persze ez a kijelentés mosolygás tárgya is lehet, mert van egy téves felfogás, kép az idegen lényekről, UFÓK-ról, ami elnevezésükben és az emberi hozzáállásban is téves. Valójában igenis el kell fogadnunk nálunk intelligensebb civilizációk meglétét, különben elképzelhetetlen a megapiramisok létrejötte. Az pedig, hogy nekünk magunknak mi közünk van ezekhez, csakis azért állhat valakitől távol, mert szűkíti az időérzékelése, a korlátozott MOST képe. Ezeknél a civilizációknál egészen más távlatokat, rezgéseket mozgat meg az idő kibontása.

Egyébként nem fontos ki, mi volt. Tényleg az a fontos, ami a MOST, csak hogy a MOST időhálók szövevénye, és ahogy tágulnak a dimenziók, úgy fog szétesni a masszív pontnak képzelt jelenlegi MOST képünk. A MOST ugyanis számtalan ok egy pontba sűrített okozata. Azért is nem értjük sokszor, mert ennek megértésére nem vagyunk kondicionálva. Meglepődnénk, ha egy miért kérdésünkre befutna az összes odatartozó válasz.

2015. november 2.

Ma reggel kaptam töletek egy írást, hadd szemezgessek belőle. Olyasmik csengnek vissza, amikről mostanában mi is beszélgettünk:

KRYON AZ IGAZSÁGRÓL: "Az emberiség legnagyobb szűrőjét, ami távol tartja az embereket a lényeges igazságtól tudásnak hívják. Arról beszélünk, amit az emberiség jelenleg tudásnak fog fel."

KRYON AZ EGÉSZSÉGRŐL: “Fel fogjátok fedezni azt, hogy az orvosi fizika szó szerint a sejtszerkezethez fog beszélni és bármiféle kemikália bevezetése nélkül fog utasításokat adni.”

És bizony a Spirál erre tanít, bár egészen az alapokat, elmeenergiával tanítja programozni a testünket lásd **Kémcsőtechnika, Életvirág meditáció** (beszélgetés a sejtekkel), **Kék láng** (lúgosítás) stb.

KRYON A MEZŐKRŐL: “Fizikai lehetőség van bizonyos fajta, ez idáig láthatatlan, többdimenziós mezők megteremtésére. Ha teljesen megértitek a többdimenziós létet, akkor kezelni tudjátok majd a tömeg szabályát...”

A Spirál tanítását nem kapcsolnám sem a Plejádokhoz, sem Kryonhoz, mivel a Spirál nem nevezi meg magát. Egyszerűen egy érkező segítség valahonnan, de nem tartatja fontosnak honnan. Ahogy már írtam máskor is, nem a tudásunkat akarja gyarapítani, hanem a megéléseinket igyekszik megváltoztatni új mezők bevezetésével, de mindenképpen segítség az elménknek, ha összecsengések vannak másokkal is. Az Embernek mindig motiváció az, ha valamit mások is csinálnak, ha valamit sokan csinálnak, és mi is emberek vagyunk. Nagyon fontos az emberi mivoltunk, hiszen a kísérlet része, hogyan változtatható meg a program itt, a Földön

AZ ELME FEJLŐDÉSE

Miért nem elég a pusztá energiátovábbítás?

Azt tanuljuk, hogy az energia intelligens, és elég csak továbbítanunk, és működik. Ez így van, csak félreértelmezzük a működését.

Az energia nem azért intelligens, hogy mi ellustuljunk és elvárjuk, hogy helyettünk mindent megoldjon.

Energiát továbbítok és legyél egészséges, legyél tudatos, legyél elfogadó!... mert én energiát továbbítottam neked. Ez nem így megy! Ha minden folyamat a mi fejlődésünket szolgálja, akkor az energia működése is azt teszi, eképp az energia magától nem fogja elsöpörni az utunkból azt, ami fejlődésünket provokálja, motiválja.

Mint mindennek, **az emberi elme fejlődésének is szakaszai** vannak. Egy ideig az is nagy eredmény, ha rábizzuk magunkat egy erőre, amit Teremtőnek, Istennek vagy Energiának nevezünk el, mert szükségünk van bizalomra, hitre, kapcsolódásra. Ám ez még nem Kapcsolat, csak elismerése egy Felsőbb Erőnek, magunkat továbbra is különállónak tekintjük. Azt hirdetjük, hogy van egy nálunk magasabb erő, és mit teszünk valójában? Saját elvárásainknak megfelelően akarjuk dolgoztatni. Energiát továbbítok és dolgozzon meg az energia azért, amit elvárok tőle... egyre kevésbé fog működni.

A Kapcsolódás nem a Teremtő igába hajtása. A Kapcsolódás beilleszkedés a szolgálatba, amit a Teremtő szimbolizál. Az elme fejlődésének újabb szakaszába értünk, mikor **az ELME szerepe és működése megváltozik** és el kezd felemelni minket az Önmagunkban lévő Teremtő szintjéhez. Ehhez sokat kell tisztulni, ezért kezdi a Spirál a vezetésünket tisztító gyakorlatokkal. Minden gyakorlata elmemunkát igényel, mert **az elmének meg kell tanulnia szolgálni!**

A Teremtő részünk többdimenziós, ezért szükségszerű apránként hozzá szokni újabb és újabb rezgéshez, dimenziókhöz. Ezt egyetlen gyakorlattal nehéz elérni, emiatt érkeznek újabb és újabb gyakorlatok. Egy "lépcső" kanyarodik elénk, amin végig lehet sétálni – vagy meg lehet próbálni az alsó fokáról felugrani, de az nehéz. Lehet, de az nagyrészt egót mozgat, és az visszadob. Szükségünk van egymásra, mint kiegészítő mesterekre, de A MESTERÜNK már belülről kell vonuljon, hogy meginduljon a függetlenedés, a felelősség felvállalása, ami elengedhetetlen része a Teremtés folyamatának. Egy újfajta tanulás kezd kialakulni.

Eddig egy stabilitást adó, fix, megszokott lépcsőn vonultatok egy Mester árnyékában. Most Belső Mesterrel kell lépkedni tovább, egy dimenziós "mozgó" lépcsőn, aminek annyi rétege van, ahányan végimentek rajta, mindenkinek személyre szabottan. Így hiába haladtok csoportosan, nem ugyanazt az utat járjátok, csak egy irányba haladtok – ez tesz csoporttá.

A pusztá energiátovábbítás már nem tudja táplálni azt a képességet, amire az új úthoz van szükségetek, mivel a pusztá energiátovábbítás nem fejleszti megfelelő mértékben az elméteket. Ellustít. Az elmemunka nem csak koncentrációt (passzív fókuszálás) jelent, hanem annak képességét, hogy felismerjük mire irányítsuk a koncentrációt. Ha gondolatokkal (vágyakkal, félelmekkel stb.) van tele az elme, a vágyak, félelmek rezgése is kapnak teremtő energiát. Ezért a Teremtéshez első lépésként az elmét kell kiképezni, ez pedig már nem a 3D területe. Ezen dolgozik a Spirál.

Olyan mezőkbe kalauzol, ahol az elme új oldalát ismerhetjük meg, amit konkrét megtapasztalása nélkül, pusztá elméteekkel nem tudunk elérni. El sem tudjuk képzelni. A róla szóló elmélet egészen más területeit mozgatja meg az elmének. Elvárás, megfelelési vágy, komplexusok, minősítés, öngazolás, cáfolás stb. kerülnek elő a gyakorlati megtapasztalás helyett.

A Spirál megoldása, hogy beledob a megélésbe és utána tanítja meg, mit tudsz vele kezdeni. A tanításait elérheted a honlapon online, csak olvasd a cikkeket, beírásokat, ha érdekesnek, építőnek tartod.

Azt mondjuk, egyedül is fejlődhetünk. Így igaz, de mindennek megvannak a korlátai – **az egyensúlyt keressétek!** Van, amihez egyedül kell eljutni (mert csak neked szól, ezért a csoportos sztereotípiák, elvárások hátráltatóak). Van, amihez csoport, vezető segítségével kell eljutni (a kivonulás saját korlátokba ütköztet). Ez így is lesz, így természetes, míg duális mezők hatnak rátok. A Spirál csónakba ültet. Nem azért, hogy rögtön kilépjünk belőle, és vízbe vessük magunkat – megtehetjük, de elhamarkodott lenne – hanem mert csónakban a legjobb tanulni az egyensúlyérzék kifejlesztését. Miénk a döntés. A Spirál a szabad akaratot maximálisan tiszteletben tartja.

2015. november 3.

BETEGSÉGEK ÉS TEREMTÉS

Spirál Fórumtag (Hozzászóló 1) édesanyja kórházba került, ennek kapcsán került sor a következő beszélgetésre:

Nagyon fontos a **szándék**, mikor tisztogatunk, mert az is energia. **Nem lehet kétségbeesett, erőszakos.** A fraktál légzés lágy, kellemes, nyugtat. Mikor valaki rosszul lesz, olyan folyamatokat vált ki az érintettekéből, amiknek helye van, de ez is megfigyelhető belülről és irányítható mit erősítünk, minek adunk teret. Most mindketten küzdötök. Valószínűleg százból száz ember ezt tenné.

Hozzászóló 1.: Lehet „csak” az a dolgom, hogy megtanuljam végre szeretni, és megbocsássak belül az ezer éves sérelmeknek.

Válasz: Más cipőjébe nem dolgozunk belehelyezni magunkat, ha akarnánk sem lehetséges teljes pontossággal, meg felesleges is, mert nem vagyunk az a másik személy. Sajátunkban hasonlatokat keresni meg rólunk szól. Az egész azon múlik, a beteg mit dönt, a test csak támogatja majd a döntését. Türelem kell, nyugalom, hit.

Állítólag az év végi hónapok nem lesznek egyszerűek, akinek semmi baja, az is tisztogassa magát folyamatosan. Többetektől tudok, aki fizikai problémákkal küszködik, lazítsatok belül, ne lázadjatok, ne türelmetlenkedjétek, akkor hamarabb túljuttok rajta.

Muszáj néha pihenni érzelmekben, gondolatokban, és fizikai síkon is. Senki sem rosszabb, ha gond jön, nem kell titkolni. Nem a gond vagyunk, az csak terelget, és nem egyforma dolgokat tanulunk. Az helyénvaló, ami van. Ha ellenkezünk, önmagunkat tagadjuk meg. Nem ellenkezéstől tűnik el, hanem a feldolgozással.

A testünk ugyanolyan barát, mint a történések. Segíteni, jelezni próbál mind. Legyél kedves a baráttal és meghálálja. Ha fenyegeted, se pénz, se protekció nem segít, csak még jobban jelez.

Az akaratunk semmit sem ér. Ezt az új energia be fogja bizonyítani. Az akarat erős Jang energia, míg az elfogadás Yin. Erős vezettetés párosul az erősödő energiákkal. A felismerés és elfogadás segít, az akarás szembeszegülés, támadás. Olyan fegyverek jönnek a harcban, amivel sok mindent nem kezdhünk, lásd betegségek, történések. A globális rezgéselemkedéssel ez együtt jár. Megoldás: ne harcolj! A magasabb tudatosságformának nem lételeme a harc, sem belső, sem külső téren.

Ideje lenne ennyi év spirituális tanulmány után elgondolkodni azon, hogy mi különbség van az akarás és cselekedet között, vagy a nem akarás és nem cselekvés között, mert a nem akarás nemcsak valami megtagadása lehet.

Amíg a neveltetést, a szerzett tudást nem tesszük félre, addig a világ csupa nehézségnek, igazságtalanságnak fog tűnni, és önként tartjuk távol magunkat a csodáktól, a szépségtől, amiben nincs mit akarni, de bőven van mit tenni.

Maradhatsz az akarás energiájának rezgésén és sírdogálsz milyen felesleges minden erőfeszítéssel, mennyi mindent tettél és sehova nem haladsz, mert nem érted, milyen energia az akarás és a teremtés, és nincs ember, aki elmagyarázhatná, mert tagadod a rezgését. Olyan, mintha azt mondanám repülni gyorsabb, jobb, és te rávágnád: az autó nem tud repülni. Az autónak nem is kell repülnie, de te csak autókban vagy hajlandó gondolkodni, ezért a repülés számodra elfogadhatatlan. Amíg nem vagy

hajlandó az autókról letenni, repülni sem fogsz. Az autó nálad az akarás, a teremtés a repülő. Az autó és a repülő más közegben cselekszik: az autó az úton fut, a repülő ott csak nekifut.

Ha autókat akarsz, megkapod, Majd csak akkor kapod fel a fejed a repülőre, mikor olyan ember ül rajta, akivel együtt szeretnél lenni.

Hozzászóló2: Nem beszéltünk a teremtésről igazán, hogy hogy is lehet azt akarás nélkül.

Válasz: Dehogynem, számtalanszor. De addig nincs értelme, amíg az utakkal bíbelődsz, melyik mikor merre kanyarodik, mert úgysem fog meg a repülő rezgése és ott kezdődik a Teremtés. Valószínűleg nincs itt az ideje.

Van egy alsóbb rendszered (akarás), amivel zsarolni próbálsz a felsőbb rendszert (teremtés), de ez leírva is vicces, nemhogy a gyakorlatban. Egy nap majd feltűnik. Istent nem lehet kijátszani: Úgy teszek, mintha értetlen lennék, pedig csak nem akarok változni és ugyanazt akarom folytatni, mint eddig. Isten ezt pontosan látja. Jó hírem van! 2015-tel egy három éves tolerancia kezdődött el, 2018-ig elszórakozhatsz. De ne várd, hogy szolidaritásból más is ezt tegye csak miattad.

Hozzászóló 2: Eddig sem akartam ezzel szórakozni, csendet szeretnék.

Válasz: Akarod a csendet, elvárod. Az akarás, elvárás maga a zaj. Aki szeretne, az azzal szereti magát, hogy megadja. Ez a teremtő cselekedet. Nehéz az ilyesmiről akarás rezgésével beszélgetni, mert mindenben ott az elvárás rezgése. Az akarás Jang, tűz, és csak az tudja lehűteni, ha kedves, figyelmes vagy. Ha Jang energiával válaszolsz, az harc. Úgyhogy hagyjuk érlelődni. A csakra rendszereden kellene dolgozz. A 2-es 3-as csakra tisztogatása még nem pilótaképzés. Csak felidegesítenek, tehetetlenség érzetet adnak a pilóták. Dühös leszel magadra, bárkire, a világra, mert ez a 2-es 3-as csakra világa, természete. Malomkövezz sokat! Én sokat malomkövezem a csakráimat. Amikor az alsóbb csakrák tisztulnak, a felsőbbekhez automatikusan más rezgés ér el. Ez tartósabb, mint mikor valami külső inger emeli meg. Ha az alsóbb rezgéseket elhanyagoljuk, és a felsőbbekre gyúrunk, akkor csak szélsőségekbe futunk bele. Ekkor jön a fanatizmus, a „hirtelen de szeretek mindenkit” extázisa, közben képtelenek vagyunk egy egészséges kapcsolatra. Jön a homoszexualitás, függőségek, fóbiák. Nagyon fontos az alsóbb csakrákkal foglalkozni, megágyazza a további utunk minőségét. Magasba szállni nem nehéz. Tiszta magaslatokat elérni és a magasban maradni – az nehéz.

Sok ember életét az tölti ki, hogy akar valamit. Arra vár és minden mást átvészeli. Pedig a „minden más” az élet nagyobb része! Így az életünk egy várakozás, akarás: várjuk a párunkat, a boldogságot, a sikert, a belső csendet, és ki tudja mi mindent. Ezek mind pillanatok, mikor épp megvannak. S a többi pillanat? Szólhatnának másról, de leköt minket az, ami nincs, ami jobb lenne, amit inkább szeretnénk. Ebbe merevedünk bele, és ebből próbál „kisokkolni” minket az Univerzum. Mondhatom, hogy „de szeretek mindent és mindenkit”. Nem igaz. Csak kondicionálok rá magam. Az Univerzum nem ilyen merev és nem is vár el ilyen merevséget. Az Univerzum egy-egy pillanat milliónyi variációban, csak nekünk tűnik unalmasnak az alapján, ahogy magunkkal láttatjuk. A milliónyi variációból kettő, ha érdekel minket, mindent az alá rendelünk: megvan, nincs meg. Ez az autózás lényege, nem a repülésé.

MEGBOCSÁTÁS

Magunknak kell megbocsátani, nem másoknak. Azt kell megbocsássuk, hogy haraggal, minősítéssel éltük meg az okokat. Ha másnak akarok megbocsátani, azzal bűnösnek tartom, ami saját megelésem. Az én megelésemről még nem lesz bűnös, én pedig nem leszek más, mint emberek által festett bűnbocsánatot gyakorló Istenet mímelő ember. Ha pedig a való Isten szemében nem is bűnös, csak én véltem annak, nem is szorul a bocsánatomra.

2015. november 4.

Átvétel meditáció

Sokan küszködnek olyan szituációkkal, amit nem sikerül megérteni, feldolgozni, legyen az egy nehéz kapcsolat a múltból, vagy a jelenből (rokoni, baráti, munka, párkapcsolat stb.), vagy gyász, szakítás. Egy különleges meditációval próbál segíteni a Spirál ebben, ez az Átvétel meditáció.

Ez egy nagyon különleges meditáció. Lényege, hogy **egy Fénylény és a másik személy (akit te választasz) Magasabb Szintű Lénye közre fog téged rezgésében**, és így próbálnak megértést hozni számodra a kért problémát illetően. Természetesen megjelenik az a része is annak a személynek, ami a problémát váltja ki belőlünk: haragot, ragaszkodást, hiányt, fájdalmat, ezért ezek provokálódnak, de két magasabb szintű rezgés kezdi oldani mindezt a meditációban. A meditáció mezőt hoz létre, ami elkezd dolgozni bennünk és visszahatásával megértést készít elő bennünk. Ez akár álmunkban, akár újabb, csendes meditációban, akár észrevétlenül, de elkezd kibontakozni. **Ha felkavaró, az a mi részünket mutatja, mi magunk vagyunk a hullám, amit csitítani kezd a mező.** Nagyon érdekes síkon működik. Érdeemes többször kipróbálni.

2015. november 5.

Annyira érdekes és elgondolkodtató egy-egy megállapítások, hogy ki milyennek tartja magát. Épp ma jelzett a Spirál, hogy csináljak tükör meditációt, amikor le kell ülni egy tükör elé, és megnézni milyennek látjuk önmagunkat. Nagyon sokan torz képet alkotunk magunkról, mert nem azt hagyjuk feljönni, amilyenek vagyunk, hanem magunkra akarunk erőltetni sztereotípiákat, mert azt mondják, mert azt tartják, mert az tetszik. Végtelen a variáció, miért nem akarunk olyanok lenni, ami ki akar törni belőlünk, miért mintákat másolunk akkor is, ha érezzük, hogy nem jó nekünk. Nem buta az emberi lény ilyen értelemben?

Van egy mese: „A rút kiskacsa”. Sokat szenved a „rút” kiskacsa, mert kacásítja magát, pedig hattyú. Sok ilyen rút kiskacsát látok, aki gyönyörű hattyú, de inkább nyomorog rút kiskacsa képében.

Egy dolog a megfigyelés és felismerés, és egészen más energia a megállapítás, elkönyvelés. Lehetsz akár skorpió is, ha nem az köt le, milyen egy skorpió, vagy milyennek kellene lennie, hanem csak egyszerűen megéled, és felismered, ez egy skorpió. A különbség a hozzáállásban van. Szavakban apró eltérés, energiában óriási. Kacsa és hattyú eset. Szólhat az életem arról, mi minden szeretnék lenni, vagy szólhat arról, **mi minden vagyok**, és abból mit szeretnék megtartani, mit átalakítani (fontos miért szeretném változtatni, mert átcsúszhat az előző verzióba). Másként fogalmazva, eltűnődhetek azon, mi van a hűtőben és

abból mit tudok főzni, vagy leülhetek sírni, mi minden kellene ahhoz, amire megéheztem, de nincs. Csináljatok Változás meditációt! Ne törődjete az azzal, sikerül-e vagy sem, csak csináljátok. Meglesz az eredménye.

2015. november 9.

A magas szint nem elvégzett szintek sokaságát jelenti, hanem azt, hogyan tudunk bánni az energiákkal. Minél több emberrel foglalkozik valaki, annál stabilabbnak kell lenni, vagy bedarálja.

Sokszor nem vagyunk hajlandók magunkkal foglalkozni, pedig ha másoknak szeretnénk segíteni, másokért meg kellene tenni. Egyensúlyt kell tartani: adni-kapni. Nemcsak adni, és adni, mert akkor felborulhat sok minden. Fontos, hogy legyen mindenki mellett valaki támasz, mert a bizalom, a kölcsönösség alap az energiákban. Manapság nehéz a bizalom, mert rengeteg a manipulálás, kihasználás, félelem. De bármekkora félelem mellett is ott van egy Valaki, akiben mindig bízhatunk: a Teremtő. A Spirál ezt a Kapcsolatot segíti.

Fórum bejegyzés:

Senkit nem tudsz megmenteni, míg önmagad nem tudod megmenteni. Hiheted, mennyi mindenkinek segítesz, de csak áztatod magad, ŐK SEGÍTENEK NEKED, hogy megélhesd, hogy segítettél, és ettől jobban érezhesd magad.

Szeresd azokat, akik felhívják önmagadra saját figyelmedet, mert ők szeretnek igazán. Akkor is, ha ezt negatívan éled meg, ha azzal figyelsz fel önmagadra, hogy belebetegedsz a szomorúságba, igazságtalanságba, fájdalomba, amit mások okoztak neked. Ha bele tudtál betegedni, valami nem volt egyensúlyban benned, és most egyensúlyba hozhatod!

Gondolatok az érzelmekről

Nagyon rosszul esne, ha azt írnám, hogy minden érzelmünk csak illúzió? Ha kiderülne, hogy nincs egyetlen valós érzelem sem, mind csak előre megtervezett része lelkünk programjának? Ne essen rosszul, mert ezzel nem azt írom, hogy ne legyenek érzelmeid, csak arra szeretném felhívni a figyelmed, hogy egyetlen érzelem sem tartós, mind csak átmeneti, relatív, a tanulás része – ha rosszul esik ezt olvasni, akkor is.

A relativitás abból is kiderül, hogy csak pozitív érzelmekre vonatkoztatva esik ez az állítás rosszul, ha a szenvedésre, szomorúságra, fájdalomra írjuk, kis megkönnyebbülést hoz, hogy egyszer vége lesz.

Milyen mélyre mersz elmenni ezzel a gondolatmenettel? Mikortól tartod sértésnek, hogy ez rád is igaz lehet? Itt derülnek ki a félelmek, a ragaszkodás, a komplexusok stb., amik beszövik a gondolatmenetünket és újra és újra beledobnak a gödörbe, ahol átfut az agyunkon: ez most miért történik velem?

Illúzióromboló lehet azt olvasni, hogy a szerelem, az odaadás, a figyelem is mind egy program része – előre gyártott elemek és a megfelelő időben aktivizálódnak, deaktiválódnak és a “mindig szeretni fog” igaz lehet, de nem csak te lehetsz szeretetének, figyelmének tárgya. A földi síkon végzett tanulásunk fő motorjai az érzelmek. Ezért nagyon fontosak és szükségszerűek. A tanítás nem azt kéri tőlünk, hogy

ne legyenek érzelmeink, hanem azt, hogy tanuljuk meg értelmezni, helyére tenni az érzelmeket, hogy azok csak színesítsék az életünket, de ne uralják.

Amint helyére kerülnek az érzelmek, azok szerepe, feladata, megélése, egészen más dimenziókat ölt az életünk. Olyasmihez tudnám hasonlítani, mint mikor főzni tanulunk és már nem csak kötelező recepteket készítünk el, hanem mesteri művészi szintre vihetjük a főzőtudományunkat.

Az érzelmek esetében ez a szint a SZEREPNÉLKÜLI SZERETET csupa nagybetűvel. Amikor mindenkit ezért szeretünk, mert szerepet vállal az életünkben és nem azért, ahogyan viszonyul hozzánk szerepének megfelelően. Ettől még játszunk szerepeket, ugyanúgy, mint korábban. Csak elkezdenek kikopni a "rossz" és "jó" szerepek és felváltják őket a szükségszerű és nem szükségszerű szerepek, ahonnan már csak egy ugrás a tudatos lét: csak a fejlődéshez szükségszerű dolgokra fókuszálunk – történjen az valami meglétével, vagy hiányával. Azt keressük benne, ami épp nekünk szól belőle, és haladunk máris tovább. Negatív kivetülések hátrahagyása nélkül. Ez a folyamat megért egy gondolatot.

Gyakorlatok szorgalmasan, odaadóan, ahogy a szerelmesek törődnek egymással, úgy törődjétek önmagatokkal a gyakorlások által. Élvezzétek milyen érzés belső felismerésekre találni, meggyógyítani a belső sebeket és képessé válni őszintén rámosolyogni a múltra és a szereplőire. Ne cipeljétek tovább egy másik életbe is, ahol még nehezebb lesz felismerni, kitisztogatni. Éljetek a Spirál adta lehetőségekkel!

2015. november 10.

Belső raktár

A héten újra megnyílik valami, és aki befogadó rá, abban sok minden megmozdulhat. Lehet ez zavaró folyamat és lehet felemelő. Ha egy raktárba sok mindent bezsúfolunk, eleinte nehézkesnek tűnik a feladat, hogy ott rendet rakjunk, selejtezzünk. Gyakran megviselő is érzelmileg, mert olyan dolgok kerülnek elő, amikre azt hittük már nincs is ott, de cipeljük a "belső raktárunkban".

Nem az a bátor, aki erőt vesz magán és betuszkol mindent a belső raktárba, és azt hiszi "legyőzte". Bátor az, aki elő meri venni, szembe mer vele nézni, és valóban fel tudja úgy dolgozni, hogy nem foglal ott több helyet sem ebben az életben, sem a következőkben. A Vízöntő hatalmas lehetőség erre, és a Vízöntő nem egy öt éves projekt, sokkal hosszabb! Miért is szeretnénk már most megvilágosodott társadalmakat, amikor az Univerzum jóval több időt ad rá? Türelemre van szükségünk, magunkkal és másokkal szemben. Türelemre, de mellette kitartó munkára is. Élhetnék költői formulával, rímekbe is szedhetem, akkor sem lesz könnyebb senkinek, mert ez SAJÁT BELSŐ FOLYAMAT. Az elme olyan, mint egy játékos tigriskölyök, mégis rettegünk tőle, mintha máris vérszomjas fenevad lenne. Mi tesszük azzá.

A SEGÍTSÉGNYÚJTÁS FELOLDÓZÓ GYÜMÖLCSE

Nem szeretem tanfolyamnak hívni azokat az alkalmakat, amikor az alapgyakorlatokat átadom valakinek, mégis valahogy a köztudatba így tud bedolgozódni, mert ez a megszokott, elfogadott, így rábólintottam, legyen. Én magamban közvetítésnek hívom, ahogy az egész élet is egy közvetítés.

Tegnap elhangzott valami, ami megér egy gondolatot írásban. Azt a témát boncolta tovább, ami egyébként is téma volt tegnap itt az Üzenetek topikban: mások segítése. A tegnapi közvetítés során ez valahogy így hangzott:

„Az, hogy valaki nagyon szeretne segíteni másoknak, nem azt jelenti, hogy ő mennyivel szeretetteljesebb, mennyivel jobb, magasabb szintű, pusztán ezzel a programmal érkezett. Mindenki egyformán szeretetteljes és jó, mint Fénylény, de más-más lélekprogramokra jövünk le a Földre, ahol eljátszunk egy-egy szerepet és a szerepeink ugyanúgy egyensúlyt alkotnak, mint bármi más, mely egyensúly nem egyetlen élettartamon belül értendő, ezért félrevezető az evilági igazságérzetünk.”

A Vízöntő korszaka remek alkalom arra, hogy sok élet sok szerepét egyensúlyba hozzuk, a negatív vetületeket “kimossuk”. Sokan érkeznek egyfajta büntudat programmal, amit azzal kompenzálnak, hogy nagyon, sőt néha mindenáron segíteni szeretnének másoknak. Ez többnyire sikerorientált bennünk. Elkeseredünk, ha nem sikerül, mert minden egyes sikertelen élménnyel megghiúsul bennünk a feloldozás – a saját büntudatunk alóli feloldozás – élménye.

Ez a tanítás nem arról szól, hogy ne segítsük egymást. Arról szól, hogy rakjuk magunkat rendbe, akkor mások segítése nem erőfeszítés, nem képesség, nem kihívás, nem sikerorientáltság, nem komplexusok oldása stb. lesz, hanem természetes szolgálat, ami fel sem tűnik, és számon tartva sem lesz (megszűnik a karmikus adok-kapok folyamat)- ahogy az isteni energia működik. Ez a valós segítség, és nem a szerepkompenzáció.

Elhangzott a kérdés tegnap, és ezt hogyan lehet elérni és válasz is érkezett.

„A segíteni, megmenteni akarás egy program. Ahhoz, hogy valaki így működjön, a csakrarendszer működésében módosulások alakulnak ki. Gyerekkorában olyan események, behatások érik, amik hatására blokkok alakulnak ki a csakrákban, és a blokkoknak megfelelő komplexusok, félelmek, vágyak kezdenek el működni. Azt hisszük ez vagyunk mi, ilyenek vagyunk mi, ezzel azonosulunk.

Ha a csakrarendszert tudatosan elkezdjük helyreállítani, spontán meg fog változni a gondolkodás módunk, a hozzáállásunk, a reakcióink, a szerepeink. Másként fogunk rálátni arra, amit korábban mindenáron szerettünk volna megoldani, kisegíteni, megsegíteni. Aki ilyen folyamatnak részese döbbenetben látja be, hogy a mindenáron segíteni vágyás nem volt más, mint a szív csakra túlműködése, a szakrális csakra, torok csakra blokkjai.”

A Vízöntőben ezek a folyamatok felerősödnek, ezért is olyan sok az ezoterikus mozgalom. A valós segíteni vágyás egy nyugodt, eredménytől független, csendes (nem elfojtásoktól kifelé szótlan) készenléti folyamat. Készen állok arra – anélkül, hogy különösebben akarnám, vagy akár lelkesítene – hogy amikor az isteni gondviselés rajtam keresztül üzen valamit (legyen az egy szó, egy mozdulat, egy cselekedet stb.) hadd haladjon át rajtam a másik személy részére, de nekem fel sem tűnik, mert nem az én akaratom, célom, és teljes tudatában vagyok annak, hogy mindenki csakis magának tud segíteni. A folyamat nem más, mint egymás útbaigazítása, mert nem mindig látjuk magunktól a dolgokat.

Ez egy spontán folyamat, nem ad okot kérdésre. A kérdés, a belső vállveregetés, elismerés, vagy külső elismerésre vágyás mind csupán a csakrarendszer nem megfelelő működése. Ilyenkor mi magunk is segítségre szorulunk, ami van, hogy másoknak történő iránymutatás. Tudunk segíteni magunknak is, ha felismerjük mindezt, és rálépünk a tudatosság útjára, ami egyik legfőbb célja a Vízöntő korszakának.

A programjaink, amikkel érkezünk motivációk, hogy a megfelelő irányba sodorjanak minket. A tudatosság az egyetlen dolog, ami megállítja a sokszor fájdalmas sodródást és átalakítja vadregényes, vidám kalandtúrává, aminek alapból szántuk leszületésünk előtt. Tanulható, mint bármi más az életben. Pontosan ezért jöttünk – ide, most.

Minden program a Tökéletességből érkezik és a Tökéletesség felé tartásra motivál. Nem egyformán ébrednek az emberek, ettől nem jobbak, vagy rosszabbak. Hullámokban ébred a tudatosság/tudatra ébredés és Tökéletesen megvan az oka, kihez mikor érkezik a hullám. Egyetlen dolgunk van: a SAJÁT tudatossági folyamatunk, és ha valóban megtaláljuk, rájövünk mekkora buli az egész.

A Spirál üzenete: segíts másoknak, de ne menekítsd-szorítsd saját segítségre szoruló minőségeidet a folyamat árnyékába. Csak akkor tudunk tartósan, folyamatosan segíteni, ha mi magunk is megfelelően fejlődünk, tisztulunk. Egyensúlyra van szükség mindenben.

2015. november 11.

Mind a nagyképűség, mind a kishitűség hatalmas egó. Két véglet, egykutyá. Az energiák hozzánk hasonlókat vonzanak be. Akikkel sokat vagyunk együtt, azoknak az energetikai mezeje hat ránk.

A tudatos ember

1. megválogatja, milyen mezőkben van,
2. ha erre nincs mód, sokszor van olyan, felméri, milyen mezőkkel van dolga, és megtanulja helyén kezelni
3. ha ez nem sikerül többszöri próbálkozásra sem, belátja saját gyenge pontjait, és
4. továbbáll önmaga védelme érdekében.

A tudatos embernek nem eleme, hogy folytonos betegség tünetekkel jelezze magának, hogy valami nem stimmel az életmóddal, gondolkodásmóddal, és semmit nem változtat, csak várja, hogy majd csak lesz valami.

Az alacsony önbizalom nem megfelelő csakra működés következménye. Sok keserűséget tud hozni, és tudom, mekkorát tud változni ez a Spirállal, ha gyakorol valaki kitartással. Csak annak működik, aki csinálja.

Ha nem gyakorlunk, mert az időnk másra megy el, attól leszünk betegek, amire elmegy, és mivel nem gyakorlunk, nincs, ami a betegséget enyhítse, megszüntesse. Ördögi kör.

2015. november 15.

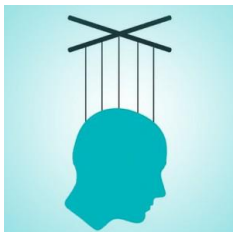
SZABAD AKARAT ÉS AKARÁS

Számtalan gondolat megy keresztül rajtam, aminek 98%-át meg sem osztom, mert folyton ismételném magam, főleg az ügyben, hogy nincs meg a következő lépés, míg a duális elméműködés dominál, mi pedig ez utóbbira edzünk, ennek köreiben versengünk önmagunkkal és másokkal egyaránt. Amíg jónak, vagy rossznak minősítünk valamit, addig folyton kerülni fogjuk azt, amit rossznak, kellemetlennek, előnytelennek, nehéznek, fájdalmasnak, kínosnak stb. tartunk. Ha ilyesmi kerül az életutunkba, akkor vonakodunk, ellenállunk, szenvedünk, mást **akarunk** és nem születik meg az a magasabb szintű energia, ami szabad akarattal párosulva olyan szintű egyetértést, megértést, befogadást jelenthetne részünkről az Univerzum felé, mellyel magává, az Univerzummá tudnánk válni (mikrokozmosz és makrokozmosz egyesülése). Pedig csakis ekkor lennénk Teremtők, maga a Teremtő energia. Ekkor tudnánk folyni a Teremtés áramlásával, ami ki tud forgatni minket a karmikus berögződések, körök „börtönéből”. Ehhez azonban belső erő, bátorság és hit szükséges, amihez a

legfontosabb lépés nem a kíváncsiság vagy vágy, hogy ilyenné váljunk, hanem kitartó munka a csakraműködés egyensúlyba hozásához, a meglévő blokkok, „programok”, „mozgató rugók” kitisztogatásával.

Teremtés szempontjából a szabad akarat nem azt jelenti, hogy szabadon eldönthetem mivel értek egyet, mi mellé teszem oda a nevem, mit vagyok hajlandó megtenni, elviselni és mit nem. Ezek emberi értelmezések, variációk a duális minősítésre, inkább **szabad akarat**, jang energia. Nincs meg benne a feltétel nélküli yin befogadás. Ez az energia csupán engedélyezése, esetleg tűrése az Isteni Tervnek, jobb esetben együttműködés azzal, vagy épp annak ellenzése, nem akarása és elszenvédeése, nem maga a felhőtlen, boldogságos Teremtés, aminek köszönhetően leértünk ide a Földre. Amint leértünk, el is felejtettük boldogságos mivoltát, mert első lélegzésünkkel elkezdődött a dualitásra való kondicionálásunk, beindult a programunk, amit a Vízöntőben felülírhatunk, megváltoztathatunk, ha úgy érezzük nem elég számunkra a pusztaság lefuttatása, megélése, ha elégünk van a karmikus körök körforgásából, és valami egészen újra vágyunk annak minden félelmével, ismeretlenségével.

A **Társ-teremtéshez szükséges szabad akarat** a kapu a Kapcsolódáshoz, a hithez, az elfogadáshoz; a megértés energiája, mely bizalom az isteni rendelkezésben. Ez a szabad akarat nem más, mint elmebeli akaratunk, **akarásunk megtartása vagy elengedése**. Ellenezzük azt, hogy Teremtővé váljunk, vagy rábólintunk. A földi létben pedig ez a legnehezebb és legjelentősegteljesebb, hiszen az elme teszi ki földi identitásunk (énképünk) nagy részét. Mekkora esélyünk van hát arra, hogy levetkőzzük identitásunkat, kiiktassuk az elménket és mégis emberek maradjunk? Ez a Vízöntő korának nagy meglepetése. Ez a Felemelkedés folyamatának titka. És ez mind elérhetővé válik számunkra. Kérdés, megadjuk-e hozzá a szabad utat?

BELSŐ HANG MEDITÁCIÓ

A tegnapi kis csapattal gyakoroltunk egy delfines meditációt, és ma megjött a Spirál utasítása, hogy készítsék belőle hanganyagot. Bekerült hozzá a megfelelő energia, így lett „Belső hang” meditáció, mely a belső kommunikációnkat célozza meg.

Érdeemes megtanulnia annak, akinek nem megy, hogy belső hanggal kommunikáljon Fénylény részével, mert csakis az a hang biztos, és állandóan elérhető. A külső segítség is lehet helyénvaló, de az van, hogy nem elérhető és ideje elindulni abba az irányba, hogy megbízható belső hangra találjunk, amit sokszor elfed az elme hangja.

Mi a különbség az elme és a Belső hang üzenetei között? Az elme üzenetei érzelmeket váltanak ki belőlünk, egyetértést, pozitív, vagy negatív érzelmeket. A Belső hang üzenetei helyre raknak minket a történések miértjeiben, és érzelmektől semleges nyugalmat, megértést, békét hoznak még AKKOR IS, ha a Belső hang üzenete nem valami pozitív képben állít fel önmagunk, vagy mások előtt.

A Belső hang üzenete rendelkezik azzal a rezgéssel, ami felülírja az elme által provokált érzelmeket. Az elme által provokált érzelmek rendelkeznek azzal az erővel, ami elhomályosítja a Belső hang rezgéseihez való felemelő utat. Ezért kell megtanulni **az elme** kiürítését, mert az **az ajtó**. Ha segítséget kérünk a Belső hangtól, mindig érkezik is segítség. Ha nem tudjuk mi magunk belülről meghallani, megszólal valakin keresztül, akinek a hangja megérint minket és felfigyelünk a nekünk szóló

információra, „Igen, ezt kerestem odabent, csak nem találtam rá”. Nem számíthatunk mindig külső segítségre, ezért előrevezető foglalkozni azzal, hogyan tudunk mezőt olvasni. Valami ilyesmi kezdődik el a meditációs gyakorlattal.

2015. november 16.

A Spirál üzenete

Figyeljete oda saját magatokra! Ami történik, az mindig adott. Ahogy megéljük, az mutatja, mi minden van bennünk. Megvannak az eszközeink tisztogatni az egész rendszerünket, ami életünk során használatban van. Ne feledjétek, hogy nincs jó és rossz, csak kellemesnek, vagy kellemetlennek tűnő megélés. A megélés pedig nem a dolgokból indul ki, hanem a mi értékrendünkéből, gondolati, érzelmi sémáinkból. Van, aki a világot szépek látja, van, aki épp nem, pedig a világ csak VAN ugyanúgy, mindenki számára.

Akkor tűnik nehéznek, mikor nem akarunk valamin változtatni. Ettől beakadnak a kerekek, és tolhatjuk gyalog az autót. Mennyivel nehezebb. A nehézségtől nem vagyunk rosszabbak, mint mások, csak összetorlódtak tennivalók, amiket halogattunk, próbálunk kikerülni. Ha könnyebb időszakunk van, nem vagyunk jobbak, vagy okosabbak, csak épp pihenhetünk, de nem állhatunk le, mert a tisztulnivalók folyamatosan jönnek.

Szeretném még felhívni a figyelmet arra, hogy **a tisztulás nem a megkönnyebbüléssel igazolódik vissza, hanem azzal, mikor új kihíváskor nem ismétlünk régi reflexekkel.** A technikák könnyebbséget hoznak, de a tisztulás gondolati, érzelmi átállásunkkal érhető el. Ha ugyanúgy csinálunk mindent, ugyanúgy feljönnek ugyanazok a régi gondok, könnyebbíthetünk rajtuk, de nem tűnnek el, és foglalják a helyet az új tanítás előtt.

Rengeteg külső kötöttségnek kell megfelelnie az Embernek. A cél nem a lázadás, hanem a belső szabadság felé közeledés. A tesztek rugalmasabbá hivatottak tenni. A harcok merevítenek, megtörnek, az elfojtások elapasztanak. Több a csapda, mint a kiemelő lépcsőfok, de van ilyen lépcsőfok, érdemes keresni, befelé.

Tudnotok kell, hogy a tisztogatások, **az oldások** (kísérleti csoport) **a bátraknak valók.** Olyan ez, mint mikor a vonat egy adott pályán halad és elakad. A régi pálya ismerős, de döcögős, előttünk számtalan sín, de se előre, se hátra nem megyünk igazán. A tisztogatás, oldás löketet ad. Leguríthat a régi ismert útról, átdobhat egy teljesen új útra, ami lehet valóban teljesen új, ismeretlen, és lehet a régi magasabb szinten. A régi bevált útra viszont nem enged vissza, nem hagy régi, berozsdásodott síneket síkálni, mert nincs arra forgalom. Akkor minek erőt pazarolni rá?

A mai terrorista támadások nagy energetikai hullámot kavartak és az bekúszik mindenhova, saját félelmeinkbe. Tanuljunk meg mást látni, mint amit a szemünk lát, mást hallani, mint amit a fülünk hall, vagy kiborít minden. Nem azt kérem, ámítsátok magatokat, azt kérem, találjatok belső erőt, abban senki nem ámíthatja önmagát.

Rengeteg buta (tudatlan) ígéretünk, fogadalmunk van, amit a sors behajt rajtunk. Nézzünk őszintén magunkba: csupa birtoklás vagyunk. Ha megkapjuk akit/amit akarunk, minden happy. Ha nem, borul minden. Nincs ember, aki ha szeretne valamit és elutasítják, ne szomorodna el, vagy nem is akarta igazán. Olyanból sok van, aki elfojtja magában, de természetünkénél fogva duális érzelmi párokban működünk. Minden érzelmünk ellentétpár, a szeretet is.

Végtelen számú spirituális iskola ámitja a népet feltétel nélküli szeretettel. A földi szeretetnek azonban minden szintje duális. A feltétel nélküli párja a feltételes. Egyetlen érzélem dualitás-mentes, de azt senki nem akarja. Nem is érzélemként ismert szóval kellene jellemezni. Legközelebb a teljes elfogadás által megélt rezgés áll hozzá, ami a befogadás állapota, és nem cselekvés, mert annak van ellentéte. Nehéz szavakat találni a szavakkal leírhatatlanra.

2015. november 17.

Karmikus Oldás

„A legfontosabb dolgokat a legnehezebb kimondani”. Ez a felirat áll egy pólón, amibe belefutottam és ennek energiája jellemzi leginkább az oldás technikát. Miért is végezhetünk egyelőre csak magunknak oldást? Pont ezért. Amit nem tudunk kimondani önmagunknak, azt senki le nem oldhatja rólunk, arra szükségünk van még, hogy megtanuljunk szembenézni vele.

Amit ki tudunk mondani önmagunknak, azt mi magunk is oldhatjuk a Spirál segítségével. Ez a technika nem tanulások alól oldoz fel, nem kellemetlen kapcsolatokat töröl ki az életünkből, hanem segít a tanulási folyamatok azon részében, amiben őszintén hajlandóak vagyunk nem duális rálátással tanulni. A fájdalmas része mindig az a része a tanulásnak, amit nem akarunk, és azért nem akarjuk, mert valamiért úgy látjuk, az nekünk nem jó, és azért látjuk úgy, mert erős duális blokkjaink vannak, nehéz kilépni belőle.

Sokszor beszélgettünk arról, van-e értelme a spirituális fejlődésnek, ha eltávolít az emberi kapcsolatokra jellemző megéléseinktől, és egyedül maradunk. Van, ha olyan közösség vár ránk, ahol mások is ilyenek. Csak az elsőnek nehéz, az úttapasóknak. Legyen rá büszke, akire ezt osztja a sors, de legyen tudatában, ettől nem jobb, nem több, mint akik követni fogják. Ne egymást utánozzuk. Saját útját keresse mindenki, mert attól kezd el csillogni a szemünk, akkor is, ha épp nehéz valami.

2015. november 18.

Tiszteld a tested!

Spirál Fórum tagnak: Vesegörccsel nem kellene dolgozni menni. Egyszerűen nem tisztelitek a testet, ha pihenni akar, mert elhittetek magatokkal, mennyivel fontosabb a munkahely, a főnök, a szabályok és minden más. Kiállsz mindenkiért, de ki fog valaha is kiállni érted? Azt hiszed, attól leszel jó, ha bemész mindenáron dolgozni. A bátorság nem ott kezdődik, amikor megtehetünk valamit, lásd holnap úgy sem kell bemennem, majd akkor pihenek. Önmagad tisztelete elmarad. Természetesen azt csinálsz, amit akarsz, te is tudod és támogatunk. A vesegörcs nagyon fájdalmas, és amikor jön, az már mutatja, huszadik vagy a saját életedben. Sohasem holnap lehet valamit elkezdni, csakis most. Ideje elgondolkodni, mennyire nem vagy fontos önmagadnak, ezért mindenki mást fontossá tesz, így kompenzálsz. Ha nem törekszünk egyensúlyra, a test visszavág.

Rengeteg ember maximalista és mindenki azt teszi, amit a legjobbnak tart. Csakhogy a test ha egyszer csak elhasználódik, hiába ígérünk meg mindent, hogy mostantól más lesz.

A Spirál sokszor elmondja: mindenfélét birtokolni szeretnénk, fizikai síkon, lelki síkon, és elhanyagoljuk azt az egyet, ami természetnél fogva a miénk, a testet. Nem értékeljük az egyetlen dolgot, ami nélkül semmi ambíciónk nem lehet.

Matematikából megtanítják neked, hogy $2+2=4$. Megbeszéljük, demonstráljuk, majd elküldenek a boltba, hogy négyőnknek hozz $2+2$ csokit, és hozol hármat. Pont így élünk! Arról szólnak napjaink, hogy Isten megadja a pontos képletet: ha $2+2=4$ a gyakorlatban is, egészséges és boldog leszel. Mi meg azon erőlködünk, hogy más eredményt hozunk ki, és bebizonyítsuk Istennek, hogy töröljük a képletét, és $2+2$ lehet 5, 6 vagy akár 8 is. Majd mikor belerokkanunk, rohanunk Istenhez, hogy vegye le a felesleget, és fogadkozunk, hogy mostantól minden képletét betartjuk, de ugyanazt csináljuk újra és újra. Kicsiben, nagyban, mikor milyen gépszíj kap el minket.

Képtelenek vagyunk nemet mondani annak, amit mi akarunk, amit mi tartunk helyesnek az eldeformálódott csakra rendszerünkkel. Ezért van a sok gerinc probléma, vérnyomás probléma. Más akarunk, mint ami az eredeti utunk. Ezerszer okoskodni erről mit sem ér. Egyetlen egyszer betartani az isteni képletet, az a valami. Mi azonban beérjük annyival, hogy okosnak tűnünk. Ezért tart itt a világ. Egy nagy buta új Atlantiszban élünk. Az eredetiben legalább valóban okosak voltak, úgy szállt el az egójuk. Mi bemutatjuk milyen az, mikor sok buta ember hiszi magáról, hogy az ő akarása a teremtés, fittyet hányva miként hat ezzel a Földre, az Univerzumra. Alázat nélkül soha sincs fejlődésben előrelépés. Az alázat egyik formája pedig tudni félre rakni, amit pillanatnyi jónak tartunk, pillanatnyi helyesnek tartunk, az Univerzum harmóniájára fókuszálva, nem pedig saját érdekeinkre, mitől érzem jónak, többnek magam.

AZ ÚJ ENERGIÁK

A Spirálon keresztül kapcsolatban vagyunk az új energiákkal, az új útra rátéréshez segítségül társuló technikákkal, gondolatokkal, de **az utat nekünk kell választanunk, járnunk, egyéneként.** Nem mert könnyebb, hiszen nem az, hanem mert ezt érezzük magunkénak, magunknak. Ha nincs így, működni sem fog. Ha magunkénak érezzük, Magunkra találunk benne, **MAGunk pedig segíteni fog.** Mindenkinek a saját MAGja, ami EGY és ugyanaz, de elsőként könnyebb, ha csak magunkénak érezzük, ennyi ámítás belefér.

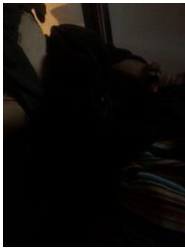
Első lépésben a MAG a 8-as csakránkhoz hív, azt megtapasztalni, mert az az első igazi nagy lépés, ha azt ki tudjuk terjeszteni napjainkra, óráinkra, perceinkre. Ott tűnik el az idő, ami beskatulyáz minket. Ott kapcsolhatjuk össze az átmeneti fizikai létet a végtelenséggel, és ízlelgethetjük a szabadságot szabad akaratunknak megfelelően, mintha csokit kavargatnánk és ránk lenne bízva, mennyi cukrot teszünk bele. Aki fukarkodik a gyakorlással, annak keserűbb lesz a csokoládéja. Senkit nem zavar, hiszen neki saját magának kell megennie.

EGÉSZSÉGTUDAT

Gyakoroljátok az egészségtudatot, hogy ne azonosuljatok a beteg testtel, hogy működni tudjon a spontán belső regenerálódás, gyógyulás testi-lelki szinten. (Belső hang meditáció vezetett gyakorlata, vagy önálló gyakorlás.) Képesek vagyunk egyszerre megvalósítani a Felsőbb Szintű Rezgésünket (egészségtudat) és az aktuálisat, és ha nem ítéljük el az aktuálisat, nem haragszunk rá, akkor a másik felemeli spontán, hiába vannak hullámaink, ami természetes. Így a kiemelkedés is spontán és természetes lesz. Csak **szerezd magad olyannak, amilyennek épp lenned kell.**

2015. november 21.

Íme, egy fénykép! Mi van rajta? Az életünk. Körülbelül így élünk. Érzékelünk valamit, ami vagy tetszik, vagy nem. Ennyit élünk meg az életünkből, de nem fogjuk mennyi minden is az tulajdonképpen. A képen egy fekete pulcsi van, és azon egy fekete cica ül a félhomályban. Egy fekete foltot érzékelünk belőle, pedig sokkal összetettebb. Ha jön egy érzélem, az a fekete folt, de nem látjuk miből áll össze. Ha megmozdul, zokon vesszük. Pedig ha tudnánk, hogy egy macska ül ott, evidens lenne, hiszen eleme a mozgás. Az érzelmeket, gondolatokat, energiákat is jobban megértenénk, ha tudnánk mik azok, mi minden elemük.

Mi tehát az érzélem, a gondolat, egy történés, vagy maga az élet? Ha megfelelően rálátnánk, nem viselne úgy meg, mert belátnánk így evidens, ahogy van. **Az evidenciáját az adja, ami, és az kérdőjelezi meg, aminek hisszük.** A dolgok ott csúsznak el, hogy másként értelmezzük őket, mint amik. Csak a fizikai szem nem lát a sötétben, és mi mindent azzal nézünk, egyetlen idősíkban, tér síkban, a fénytől elfüggönyözve.

2015. november 22.

EGYÜTTÉRZÉS

Ma reggel feltettem egyikőtökkel kapcsolatban egy kérdést: Miért nem sikerül ennek a lánynak? Ezt a választ kaptam: Csak annyira a gond, hogy olyasmiben szeretne változást, ami őt kellemetlenül érinti (ergo kívülről ért hatások), és nem abban, amiben szükségszerű lenne változni ahhoz, hogy belül jobban érezhesse magát.

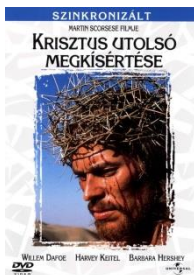
Mindenkinek van valami feladata a Földön, és arra van programozva, hogy azt megéleje. A ti dolgotok nem egymás programjának feltörése, azt mindenki csak önmaga teheti. A ti dolgotok türelmet, elfogadást és együttérzést tanulni, és megtanulni azt is, segítségre nem mindig az szorul, aki sikongatva kéri, vagyis a kérdésem helytelen volt. Nem sikerül ennek a lánynak, **igenis sikerül AZ, ami az ő dolga**, csak más a dolgunk. Azt is tudni kell, hogy az idő relatív. Van, aki két perc alatt áttöri majd azt a falat, amit mások évekig bontogatnak, és a kritikus pontnál ugyanúgy ott lesz. Nem biztos, hogy ugyanabban az életben fog történni.

Tiszteljétek egymás választását, egymás döntéseit, a másik oldalon meg fogadjátok el döntéseitek következményeit, ha egyszer csak különválnak az utatok. Azt keressétek, amiben boldogságos létetek legjobban érvényesülni tud, ne azt, mások hol érzik jól magukat, és gyorsan csapódjunk hozzájuk. Önmagunkért tudni kell kiállni, ez pedig azt jelenti, **ki kell tudni választani mi sorsfeladatunk, és mi pergő vágyunk, félelmünk**, és a sorsfeladatot kell követni. Az együttérzés azt jelenti, hogy tudsz örülni annak, ami a másik sorsfeladata akkor is, ha szerinted az vergődés. Csak így nem fog vissza saját utadon.

A tanulás nemcsak magányos befelé figyelés, hanem egymás viszonyából születő felismerések. **Izgalmas, fenséges. Abban van az igazi szeretet, ahogy egymást terelgetjük különbözőségeinkkel azonosságaink felé.** Egyformán fáj, csak más-más fáj. Egyformán nehéz, csak más-más nehéz. Elsőként arra figyelünk fel, ami más, de azután **felfigyelünk** arra is, ami közös. Nehéz neki, fáj neki, mindegy mi az, itt születik meg **az együttérzés első foka.** A **második foka felismerni,** hogy szüksége van rá, pont arra, ami neki fáj, ami neki nehéz, és a **harmadik foka visszavonulni, azt tanulni mindebből, ami nekünk, magunkból szól.** Ekkor megszűnik az akarat, az erőlködés, mi magunk kiemelkedünk. Itt jön a következmény: vagy félreállunk, vagy dolgozunk körülötte maradni, részt venni, mert nekünk is tanítás.

DÖNTSÉTEK EL, MIT SZERETNÉTEK

Van egy film, az a címe, hogy Krisztus utolsó megkísértése. Arról szól, hogy Jézus a kereszten eldöntheti, meghal, vagy lejöhet a keresztről és lehet családja, munkája, A4-es élete. Ezt választja, és rádöbben, rosszul döntött, mert büntetés így élni hatvan évet, és lemondani arról, ami tanítást hátra hagyhat. Ezt látom többeteken: A4-es életért remegtek, és közben szenvedtek, miért nem látják mekkora gyógyítók, segítők, stb. vagytok. A kettő nem megy együtt! Döntsétek el végre, mit szeretnétek.

Hozzászólónak: Tündi-bünci életre vágysz, és ezzel megtagadod egész lényed. Mindent szídsz, és megtagadsz, ami mutathatná a belső erőd. Jézusra gondold, hogyan élt ahhoz, hogy maradandót hagyjon hátra. Nem arról emlékszik rá az energia világa, hány ágyasa volt, mennyien ölelgették. A szabad akarat nyiladozását éljük. Akarhatunk, megkapjuk, de azt is, ami a megélésével jár. Ha pirosra akarod festeni a kezed, most megteheted, de piros lesz tőle a kezed. Ne sírj, mikor beleszeretsz olyanba, akinek kékre van festve a keze, és nem tartozhatsz a csoportjába. Te akartál piros kezet.

Mit akarsz igazán? Békés családot, jól fizető nyugis munkát, szerető párt? Spirituálisan nézzenek fel rád? Magad sem tudod. Zavartan rohángalsz egyik vágyadból a másikba, és egyik programmal törlöd a másikat, és csak sírdogálsz, panaszkodsz, dühöngsz. Ez nem a Spirál világa. Nézegethetem, azzal nincs gond, de nem tudom támogatni.

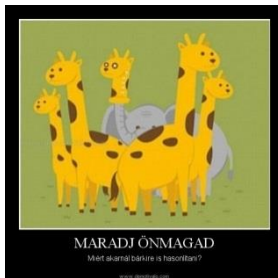
Olvass bele pár szent életébe, és vedd észre, tizedét sem kapod annak, ami azzá tehetne, amire igazán vágysz. Nem kell szenteknek lennünk, Isten ments, csak arra utalok, sokkal jobb életed van, mint millióknak, mégis folyton sírsz. Eldöntöd, kihez hasonlítsd magad, de mindig olyat választasz, aki mellett sajnálhatod magad. **Így sohasem ismered meg a hálát, ami felemelhetne.** Nem arra van szükséged, hogy megöleljenek, mikor sajnálsz magad, hanem arra, hogy észrevedd, legsajnálattaméltóbb percedben is milliókat lehetne jobban sajnálni. Bárhogy megélheted, te döntéssed, de nem várhatod el, hogy más is ugyanúgy élje meg, nem az az együttérzés. Ezért nem tűnök együttérzőnek. Helytelenítem azt, ahogy tiprod magad évek óta olyasmire, ami már rég nincs ott, csak te ragaszkodsz hozzá. De elfogadom, csináld, ha neked az jó. **Megtagadod általa azt a csodát, ami vagy.** Nehéz lehet, tisztellek érte, hogy felvállaltad, de tudatlannak is tartalak azért, mert lejárt az ideje neki, és tovább erőlteted. Ha nem törsz ki belőle, cirkálhatsz benne tovább életed végéig. Rengeteg szerethető részed van, arra figyelek, és ignorálok azt, amit tálalsz nekem, mint szegény szerencsétlen, erőtlen akárki, mert nem az vagy. Ha odafigyelek, elismerem, hogy az vagy. A megéléseidet erőszakolod a világra, de nem a megéléseink vagyunk.

2015. november 22.

TÜKÖR MEDITÁCIÓ

“A tested úgy tökéletes, ahogy van, ahhoz, amit szeretnél megtanulni ebben az életben!”

Ez az egyik mondat, ami elhangzik a legújabb hanganyagban, a **Tükör meditációban**. A meditáció lényege annak a tudatosságszintnek elérése, mellyel nem sopánkodunk azon, hogyan nézünk ki, nem táplálunk komplexusokat, mert tudatába kerülünk annak, hogy mindennek oka van, még annak is, milyen magasak, hány kilósak vagyunk, stb. hiszen minden, ami megérint bennünket ebben az életben arra hivatott, hogy valamit megtapasztaljunk általa, így a testünk is.

A belső békének az is része, hogy el tudjuk fogadni magunkat olyannak, amilyenek vagyunk. Őszintén, és nem csak átlépünk rajta, (nem foglalkozok direktben a dologgal, inkább kompenzállok – AMI ugyanúgy foglalkozás vele), nem csak elfojtásokat gyűjtök, nem csak kompromisszumokkal próbálok egyensúlyozni, hanem megértem végre, hogy nincs igazán spirituális emelkedés anélkül, hogy ne szeretnénk, ne fogadnánk el önmagunkat.

Ezt átmenetileg elérhetjük beszélgetésekkel, terápiákkal, de **igazán csak a tudatosságszint emelkedésével szűnnek meg a komplexusok, irreális vágyak** – amik egyik akadályát képezik a tartós belső béke megélésének.

A Tükör meditáció arra szeretne emlékeztetni minket, milyen a valós Lényünk, mely csak átmenetileg, néhány szerep kipróbálására ölti fel ezt a testet és sokkal könnyebb haladni az úton, ha nem nyomorgatjuk magunkat bele hamis viszonyrendszerekbe és azt hozzuk magunkból, ami a legjobb részünk.

A Spirál energiája nem lát semmi kivetnivalót abban, ha valaki edzi a testét, tetszeni szeretne valakinek. Csakis azért foglalkozik a Testképpel, hogy megóvjon minket felesleges energiavesztéstől, felesleges törekvésektől. Ki tudja, előfordulhat, hogy valaki régóta fogyni szeretne, de nem sikerül neki, mert nincs meg benne az elfogadás. Ha megszületik, magától, spontán kezd el fogyni, mert nem lesz többé szükség a fogyni akarás tanítására.

Az energiák egyensúlyba tétele hihetetlen dolgokat tud megmozdítani bármilyen síkon. A tudatosságszint növekedése pedig egyre több szabadságot csempész az életünkbe.

A Spirál azt üzeni, hihetetlen fontos hogyan viszonyulunk a saját testünkhöz, mert sokakat akadályoz meg a tartós belső békében az, hogy nem tudja elfogadni a testképét.

A legtöbb spirituális iskola azzal kezdi "szeresd önmagad" és már ott elbukik a többség, ahogy a saját testéhez viszonyul. A spirituális fejlődés egyik mellékterméke az, hogy a tudatosságszint emelkedése visszahat a fizikai testre. Csakhogy nincs ehhez megfelelő emelkedés, míg a testképünkkel problémánk van. Akár, mert öregszünk, akár, mert megbetegszünk (nincs meg az egészségtudat), akár, mert nem vagyunk valamire képesek, nem tetszünk annak, akinek szeretnénk stb. stb.

A sok aggodás, vágy, félelem, elégedetlenség stb. az, ami elhasznál bennünket. Zsugorítja a DNS-einket, amik nem tudnak kivirágozni, magasabb szintet öltetni. A tudatosságszint változásának egyik mérve, amikor valakit nem a teste, neve, képességei, hangulatai, cselekvései stb. határoznak meg. Amikor képes folyton hálát érezni mindenért, akárminek is tűnik. Tudatában van annak, honnan érkezik a testkép, a betegség, a hangulatingadozás, a negatív események stb., és képes úgy bekapcsolódni a folyamatokba, hogy nem bukik fel minden egyes buktatóban. A cél nem állandó egészség, állandó jó hangulat, állandó probléma mentesség, a cél ISTEN elfogadása végre.

Hozzászóló: Egész nap ilyen dolgok jártak a fejemben. Reggel olvastam a beszélgetést, és megkérdeztem magamtól, mi baj van velem? Érzem, hogy a testem folyamatosan üzen valamit testi problémákon keresztül. Próbálom megfejteni, de nem jövök rá. Tudom, csak én fogok rájönni. Mikor ezen gondolkodtam, jött a Tükör meditáció. Meghallgattam, de elsőre csak sírás lett belőle. Most megint meghallgattam, és azt hiszem, megértettem. Itt a válasz. Még mindig nem tudom szeretni magam olyanak, amit a tükörben látok. Rengeteg kérdés van bennem, amíg nem tudom szeretni magam. Pedig én is szerethető vagyok, és így vagyok jó, ahogy vagyok. Még mindig bennem van, hogy hasonlítgatom magam másához: ha ő meg tudja csinálni, akkor én miért nem? Pedig ha belegondolok, a **saját területemen kis „mester” vagyok**. Talán több dicséret kellene, hogy jól csinálod? De rájöttem **NEM. Amíg magam nem hiszem el, más hiába mondja akárhányszor.**

2015. november 23.

HANGOLÁSOK

Nehezen engedünk el begyűjtött gyengeségeket. Azt hisszük az az erő, ha bent tudjuk tartani, pedig az, ha ki tudjuk rakni és el tudjuk engedni. Nem arról írok, hogy időről időre mutogatjuk, de megtartjuk, hanem arról, hogy felvállaljuk magunk előtt, ha szükséges mások előtt, és megszabadulunk tőle. Csak az tud előre lépni, aki képes elengedni, lerakni a terhekből. Nem maszatoljuk magunkat, hanem megtisztulunk. Hiába veszünk tiszta ruhát a piszkunkra, átérzik, bármilyen okosan takargatnánk. A Forrás érzi ki tisztul, és ki rejteget. Nem felém kell bizonyítani, én ugyanúgy a tisztulásomon dolgozok, mint bárki más. A Forrás segít és figyel a folyamatainkat.

Vannak, akik keresik még az útjukat és a Spirál is egyfajta kísérlet nekik, és vannak, akik a Spirállal hazaértek, a hazavezető útra találtak.

A hangolások semmit nem oldanak meg helyettünk, csak trágyázzák a virágföldet, hogy termékenyebb legyen. A virágmagnak magának kell kinőni, áttörni, kivirágozni. Kérlek benneteket, olvassátok a Fénymagokat, sok minden van elrejtve bennük.

Hozzászólónak (1): Amíg nem ismerjük önmagunkat, minden részünket, rengeteg meglepetés érhet minket. Nagyon fontos az önismeret és az elfogadás olyanak, amilyenek vagyunk, az őszinte magunkba tekintés, mert **csak azt tudjuk emelni, amit észreveszünk, beismerünk, hogy emelendő**. Ha tagadjuk, félretoljuk, nem foglalkozunk vele, megmarad súlynak. Ha rossznak tartom magam valamiért és inkább látni sem akarom magamban, változni sem tud. A „minden jó” nem azt jelenti, hogy bárki

bármit tehet, hanem azt jelenti, minden jó, hogy felbukkan, kiderül és feldolgozható, megmozdítható, ha rosszul érint is, ha ki is derül, hogy nem is vagyok olyan békés, nyugodt stb. A felemelkedés mindig spontán, ha sikerül valami súlyt letennünk. A lelkesedés, eufória nem spontán emelkedés, csak elrugaszkodás. Aki emelkedik is élhet meg hullámokat, de másról és másról szól, nem ugyanarról. A spirituális fejlődés nem egy görcsös iskolarendszer, hanem az élet maga. Benne van minden, ami az élethez tartozik, ne korlátozzuk pár sablonra, pár élethelyzetre, pár személyre. Ami merevvé akar tenni, az nem spirituális, az csak rendszer, ami akar tőlünk valamit.

Hozzászólónak (2): Az öngyógyításnak fontos feltétele, hogy 100%-os bizalmunk legyen saját Fénylényünkben. Akkor tudod elérni a belső gyógyítás képességét, ha tudatosságszintedben felül tudsz kerekedni azon, mi mivel jár, és **a meggyógyultam a fontos, nem a hogyan gyógyultam meg**. Ha csak egyetértünk ezzel, nem pedig megértjük, akkor engedünk be az életünkbe egy csomó dolgot, amitől aztán észrevétlenül függni kezdünk. Amikor nincs meg ez az erős belső kapcsolat saját Fénylényünkkel, mástól várjuk, hogy kiemeljen, felemeljen, megoldjon, segítsen, és ha épp nem elérhető, ha nem pozitív a megnyilvánulása, az negatívan érint minket.

Mind olyan gyönyörűek vagytok, csupa jóság és fény és megértés. Kezdjétek el saját testeteket, érzéseiteket, gondolataitokat megérteni és nem jó-rossz viszonyban értékelni.

Sok spirituális iskola tanítja: van az állandó és van az átmeneti. Ez utóbbival azonosulunk. Mind tudjuk, de nem emelkedik a tudatosság szintünk oda, hogy ne csak tudjunk róla, hanem evidensen meg is éljük, hogy természetes legyen és ne tudásszint. **A tudásszinttel több kárt teszünk önmagunkban, mint amennyit segíthet**, rengeteg körútra csábít, **elvonja a figyelmet a hitről**. Tudnom kell ahhoz, hogy higgyek, beépül lépcsőfokként. A tudás ikertestvére az érzélem: látom, megtapasztalom érzékszerveimmel. Ez mind távolít a Kapcsolódástól. Természetesen van értéke a lexikális tudásnak, csak másról szól, nem magáról a Kapcsolódásról. Volt szerencsém végignézni párotoknál Kapcsolódás pillanatokat: nem volt benne egyetlen szó sem, egyetlen információ sem. Hála, örömkönnyekek, mosoly, kiterjeszkedés. Ilyesmik kísérték.

Ne felejtsetek el a Belső hang meditációt, hadd épüljön ki a belső gyógyítás rezgése. **Amíg betegségtudatunk van, addig betegségeket termelünk, tartósítunk, erősítünk**. Ha azt tartja magáról Anyukám, hogy jaj, ettől begörcsöl az epém, akkor programozza az epét, hogy be tud görcsölni és lesz, ami kiváltja. Ez betegségtudat. Az egészségtudat nem tagadja meg, hogy bármikor megbetegedhetünk, egészen másról szól.

Azt tanítja nekem a rendszer, hogy *„Csak azt tudod kikakilni, amit megettél és megemésztettél”*. Csupa ilyesmivel tanít engem a Spirál, és milyen igaz. Csak mert olvasok valami jó kis sütiről, még nem válik részemé, szerkezetemmé, nem tudja építeni a testem. Így van ez mindennel.

2015. november 25.

KARMIKUS OLDÁS

A Belső hang meditáció az oldás gyakorlat párja. Időnként csináljátok akár a zenészet, akár magatoktól.

Sokszor az erőnk nem belső erő, hanem kidolgozott védekezés, megkövülés, aztán erre épül rá egyfajta működés, és utána nehezebben mozdulnak dolgok.

Hozzászóló 1: Már értem miért nehéz változni. Az egész felépített biztonsági rendszer meginog, összeomlik, és nincs, ami tovább védjen, és ez félelmetes. Mint amikor megnyomod a kis dinó figurát és összecuslik, ott maradsz védtelenül, kiszolgáltatva teljesen. Ebből kell újra építkezni. Ugyanakkor gyönyörű folyamat.

Hozzászóló 2: Eddig mindig arra gyúrtam, hogy valami megnyugvást találjak, most próbálom hagyni, hadd tisztuljon ki, ami ki akar jönni, és bár kicsit tartok is még tőle, de próbálom engedni, és nem gátolni a folyamatot.

Válasz: **Az oldás** olyasmi, mint egy reinkarnációs utazás. Nem jó, ha ismerősök végignézik, ha nem tudnak megfelelően hozzáállni. Pont emiatt oldhatja mindenki csak magát, és ez a legnehezebb gyakorlatunk. Amikor jött a gyakorlat, azt mondták nekem: „Ha meg tudod csinálni magadon, megkapjátok”. Két olyan emberrel kellett megcsinálnom, akikhez erősen kötődök. Az volt a lényege, mennyire bízom a Fénylényemben, mennyi elfogadás van bennem. Ha félek, hogy elveszítek valamit, valakit, akkor nem működik. Ha csak le akarok rázni valakit, valamit, nem működik. Ha érzelmileg működünk, nem működik elég mélyen, vagyis az egész gyakorlat egy teszt. **Működésbeli teszt. Megértél-e arra, hogy te irányíthass dolgokat az életedben, vagy maradjanak a teregető kötések, amik sokszor pofonok.**

Amíg ott van egy érzélem (szomorúság) és nem vizsgálod meg, hogy mitől van ott, addig csak ráépítesz, hogy ne látszódjon. Ez lehet olyan réteg, amit nem lehet csak úgy tisztogatni. Ezt a réteget meg kell vizsgálni, mit jelent, mit akar, mit üzen, mit hoz, mert akkor jön megnyugvás, ha sikerül túlnőned rajta, és nem tud többé föléd emelkedni.

Ne feledd a „fekete pulcsin fekete macska” képet: egy foltnak tűnik, de több dolog szaladt össze, vagyis röviden: hagyj felbogyogni mindent és figyeld, mit hoz fel.

Az oldás abban segít, amit „nem akarunk”, de hajlandóak vagyunk belefogni. Akkor működik, ha őszintén mondjuk: Legyen meg a Te (Isten) akaratod. Az oldás teszt, komolyan gondoljuk-e ezt a mondatot, amiben bármi lehetőség ott van folytatásként, ahogy Isten szeretné.

Attól tesszük függővé mit lépünk, hogy a másik hogy érzi magát, és a másik nem mer kibontakozni, mert ezt tudja. Az összetartozás nem ezt jelenti. **Az igazi összetartozás a függetlenség lehetősége egymás mellett.**

Hozzászóló 2: Ez nagyon valószínű, hogy így van, csak nehezen tudjuk megélni ezt a függetlenséget még önmagunkban is, nemhogy együtt.

Válasz: Mert rosszul definiáljátok. Itt jönnek az árnyalatok. A függetlenedés nem külső dolgokban nyilvánul meg, hogy oda mész, ahova akarsz a másik nélkül, azt mondasz, amit akarsz, azt csinálsz, amit

akarsz, és a másik is. Ennek tartod, ezért tolod. A párod azzal küzd, hogy azt éli meg, ha mindent együtt, az a függetlenedés gátja. Ellentétes dolgokat vártok el, ha ezt feladnátok, akkor találnátok meg egymást. **A függetlenedés belső folyamat.** Függetlenedek a régi reakcióimtól, függetlenedek régi félelmeimtől. Ez nem közös folyamat, de hatással van mindenre. **Csak ez van igazán hatással mindenre!** A másik értelmezés harc, nincs köze igazi szabadsághoz. Elvárás rendszer belső kötöttségek miatt. Ezt élitek meg, és kívülről próbáljátok kezelni, belül ugyanazok a félelmek kötnek, ugyanazok a fájdalmak mozdulnak, ugyanazok a reflexek nyírnak. EZ a függőség.

Nagyon érdekes megfigyelni, milyen közel hoz energia embereket hasonló rezgéssel, amit hasonló érzelmek, hasonló gondolatok stb. adnak. Ha két ember távolodik egymástól, ugyanezért van, belül valamit másként gondolnak, belül valami más érzést mozdit meg. Átmeneti, de mutatja, hogy ideje átformálni, miről hogyan gondolkodunk, ha szeretnénk együtt maradni, és nem azon agyalni, mit csináljunk másként, ugyanolyan gondolkodásmóddal.

Szépnek látom azt, amin keresztül mész, de tudom milyen **nehéz levetkőzni önmagunkat**, mert félünk másokat is levetkőzünk általa, pedig egészen másról szól a dolog. A többi ember mellékszereplő, nem határozhatja meg a főszereplőt. A főszereplőnek kell meghatároznia a mellékszerepeket, de nem uralni azokat, hanem spontán vonzani. Szerintem ez a jövő energiája, emiatt fontos, milyen a mágnes.

Hozzászóló 2: Az enyém most épp olyan semmilyen, de ebből lehet még bármilyen

Válasz: Ne minősítsd, hagyd. Csak azt tudd, egy ideig lehet segíteni, de mindig eljön az az idő, amikor magunkra maradunk a szabad akarat gyakorlásakor. Mit gondolok, mit érzek, mit teszek? Tudatos választást tanít a Spirál. Dönthetek bárhogy, a következmény az enyém. De miért döntsek mindig úgy, ami kiborító érzést hoz? Itt jön a tudatosság, utána a belső erő, amiről írtam már többször is. **A belső erő nem kifelé erőfitogtatás, hanem az, mennyire tudok újat építeni a sok régibe.**

Azt vettem észre, igaza van a Spirálnak. Amit önmagunknak meg tudunk oldani, abban másnak is be tudunk segíteni, de elvenni nem lehet. Valamennyit lehet emelni másokon, de saját tudatosság szintünket átadni nem lehet. Fordítva is igaz, elvenni sem tudja senki. Az egyetlen dolog, ami tényleg a miénk.

2015. november 27.

ITT ÉS MOST

Minden multidimenzionális: az általunk érzékelt múlt, jelen és jövő is; csak a mi érzékelésünk egysíkú és lineáris (innen a múlt, jelen, jövő elnevezések.) Vagyis **az ITT és MOST nem pusztán** egy egyszerű, **pontszerű jelen pillanat**. Csakis akkor, ha valaki ugyanúgy egysíkúan, lineárisan éli meg, mint a jelenből múltba, vagy jövőbe révedést. Az ITT és MOST kifejezés nem időpontra utal, **hanem kiterjeszkedésre, egyfajta multidimenzionális üzemmód** szimbóluma, és ez lehet éppúgy múltba, jövőre vonatkoztatható, ha már használjuk ezeket a szavakat. Az ITT és MOST látásmód, a tág világ befogadása, és nem időzítés, besűrités.

Az emberek elnevezései félreértelmezhetőek. A 3D-ben használt (idő)pontszerű „most” ugyanis nem fedi a multidimenzionális érzékelést magában az elnevezésben. A multidimenzionális érzékelésben nincs idő, nincs pontszerűség, így most sincs, tehát nem evidens, hogy összekapcsoljuk az ITT és MOST kifejezéssel, amikor azt megpróbáljuk értelmezni.

A multidimenzionális létformában, amibe az Ember is beletartozik eredendően (ha most nem is tudja értelmezni), nem törvény az emberi időérzékelés figyelembevételére. Bármikor jelenbe kerülhet az, amit múltnak hiszünk egysíkú gondolkodással (*lezárt emlékeknek hitt folyamatos energiamozgások*), és bármikor kicsúszhat a jelenből az, amit oda akarunk ragasztani. **A “kicsúszik a vélt jelenünk szorításából, birtoklásából” az egyik legnagyobb félelmünk.**

Csak az tud túllépni a birtoklásra és veszteségre, aki túl tud lépni az egy fix pontnak érzékelt (*valójában több dimenzió átmeneti összesűrűsödése*) értelmezésén, hiszen csakis az összesűrűsödött dimenziók szétválásának megértésével kerül elő az, amire azt hittük elveszett. Amire azt hisszük, hogy az állandósuló jelenünk, csak több különálló komponens átmeneti összetorlódásának félreértelmezése. Amint újra szétválnak a különböző síkok, azt hisszük eltűnik, megszűnik (lásd érzelmek), csak mert nem olyan, nem ott van, nem úgy van ott, mint eddig.

Labdázunk. Belerúgunk a labdába és az egy irányba megy tovább. Azt hisszük így élünk. Ha eltűnik a labda, szenvedünk, hogy nem labdázhatunk tovább. Ha belerúgunk a labdába, az millió irányba szalad szét, majd egy azonos pontban összeér újra (ahova szerintünk rúgtuk) és egysíkú látásmóddal csak ez utóbbit vesszük észre a folyamatból. Ha feltűnik, hogy milyen sok irány mozdul meg egyetlen mozdulattal, gondolattal, akkor látunk többdimenziósan, és nem törünk össze, hogy két részecskével kevesebb ment abba az irányba, amit terveztünk, és a labda laposabb lett. Meglátjuk, hogy a hiányzó két részecskének merre van dolga. Semmi semvész el, csak átalakul, átminősül. Egyedül az akarásunk csorbul.

Amíg nem tanulunk meg többdimenziósan érzékelni, szeretni is csak labdadobálásként tudunk: te kapsz egy labdát tőlem, de neked már nem jut. Pedig a részecskék bármikor sokszorozódhatnak az általunk nem érzékelt dimenziókban, és annyi labda érkezik végtelen irányba, amennyit csak akarunk – egyetlen megfelelő labda, megfelelő eldobásával. Gyűlölködéssel meg is tudjuk csinálni. Szeretettel miért nem?

Mert az tudjuk mi a gyűlölködés, de azt nem, hogy mi a szeretet. A földi dimenziókban nem tudjuk megfelelően értelmezni a szeretetet, így azt dobáljuk, amire azt hisszük, hogy az a szeretet.

Az Univerzális szeretet megismerésének egyik feltétele minden földön szerzett lexikális tudás félre tétele, a korlátozó énkép félre tétele – és ez nem igazán megy az Embernek. Ezért vagyunk itt, ezt gyakorolni. Megtalálni az egyensúlyt tudás, énképek, szeretet és sok más között. Semmit sem kell eldobni, mindennek csak a megfelelő mértékét, helyét, idejét kell megtalálni az Univerzumban, és nem pusztán saját életünkben. A tudás hasznos, ha arra használjuk, amire való, amikor az Univerzum igényli. Az univerzális szeretethez semmiféle tudás nem szükséges, csak korlátozza, értelmezi, megosztja, stb. = emberiesíti.

Ha a világbékéhez az egyetemes szeretet a kulcs, érdemes ezen kicsit elgondolkodni.

Egészségtudat

Egy dolog spirituálisan motiválnak lenni, amikor az ember azt érzi, hogy nyitnia kell valami felé, amit talán meg sem tud határozni, hogy mi is az; és más dolog küzdeni azért, hogy spirituálisnak tűnjünk, olyanok legyünk, mint amit spirituálisnak hiszünk, hisznek.

A spiritualitásra motiváltság nyitott és befogadó energia, míg a harcolok, küzdök azért, hogy megmutassam, hogy én az vagyok, amiről azt gondolom, hogy az spirituális, jang energia. A kétféle energia között erősen érzékelhető a különbség. Amikor valaki nyitott az újra, akkor nyitott a spiritualitásra. Amikor valaki konkrét elemeket, sablonokat, előírásokat, elvárásokat stb. akar magára erőltetni, akkor behatárolttá, merevvé válik, és elveszti azt a rugalmasságot, ami a spiritualitás megéléséhez szükséges.

Az egészségtudat egyik eleme ez a rugalmasság, ez a nyitottság. Az egészségtudat nem feltétlenül csak a fizikai test egészségére vonatkozik, de vonatkozik arra is, hogyha éppen megbetegszik a fizikai test, akkor az egészségtudattal megmarad a rugalmasság, a nyitottság arra, hogy a betegségként megélt rezgésünk átváltozhasson olyan rezgéssé, ami alapján már nem érezzük magunkat betegnek. Ha ez a bizalom, ez a hit nincs meg, akkor az öngyógyulás folyamata lelassul, akár le is áll, hiszen egy beteg állapotból próbáljuk magasabb szintre tologatni magunkat. Olyan állapotból igyekszünk mozdítani a betegségen, ami aggodással, félelmekkel tölt el bennünket, és az nem egészségtudat, csak akarás.

Sok emberben jelenik meg ez a merevség, akarás a spiritualitásnak hitt úton. Ez egyfajta megbélyegzés miatt van, mi szerint csak akkor vagy spirituális, ha azt teszed, amit mondanak neked, ha azt teszed, amit más jónak tart neked. Ha mindezt magunkra erőszakoljuk, blokkolja a spontán ébredésünket, a spontán önismeretünket, a spontán nyitásunkat. Az is merevség, ha teljesen elutasítjuk mások véleményét, mások tapasztalásait. A középutat kell megtalálni, amikor ebben a nagyvilágban, ahol rengeteg embernek van élménye, rengeteg ember tudja mi a jó, **megtaláljuk azt, AMI NEKÜNK JÓ, AMI A MI UTUNK. Ez az egyik fajtája a belső szabadságnak.**

Ha erre rátaláltunk, akkor jön a következő lépés, a belső erő, ami nem külső vagy belső harcról szól. A **belső erő** ahhoz **kell, hogy ezt** a felfedezett belső szabadságot, belső ént **meg tudjuk védeni mindattól, ami belőlünk fakad és irtaná.** A belső erő önmagunkkal szemben, az utunk melletti kitartáshoz szükséges és nem pedig arról szól, hogy ki hogy tudja a másikat leigázni, elnyomni, vagy akár sajátmagában ki, mit hogyan tud elnyomni, elfojtani.

Az egészségtudat ezt is magában foglalja. Ezen a rezgésszinten tudatában vagyok annak, hogy mi egészséges számomra. **Az egészséges számomra, ami előrébb visz abban, amiért leszülettem.** Ha ez éppen egy betegség, akkor az; ha ez éppen valamiféle fájó lelki folyamat, akkor az tartozik ahhoz az egészséges úthoz, ami az én küldetésem itt a Földön. Minden más, ami nem egészségtudat, az rombol bennünket, az energiát vesz el tőlünk.

2015. december 1.

Tudnotok kell, hogy a Spirál csak abban segít, amit felvállaltok magatok előtt. A panaszkodás energia nem felvállalás, az elégedetlenkedés. Az elhallgatás nem hősiesség, hanem mártírkodás, vagy szégyenérzet, vagy félelem, vagy bármi más miatt. Felvállalni valamit nem jelenti, hogy egyet kell érteni, hogy tetszenie kell. Felvállalni valamit azt jelenti, **MEGLÁTNI, FELISMERNI, FELFIGYELNI RÁ**, igen, az utamba került.

2015. december 2.

A Spirál nem ment meg senkit, **lehetőséget ad magadnak segíteni önmagadon**. Aki ezt nem akarja, az úgysem fogja értékelni. Aki tudja mi jó neki, hadd csinálja azt. Aki szeretne magának segíteni, azt érdemes támogatni, hogy megtalálja, mivel tud.

Lehet úgy is beszélgetni a másikkal, hogy csak meghallgatod. Van, aki arra vágyik, nem a segítségedre. Amint segíteni akarsz, lemerít.

Az akarásod merít le. Amikor odaérünk, hogy megvan bennünk az elméleti szint, jöhet a gyakorlati próba. Jó kis élet ez!! Ha tényleg szeretnénk segíteni valakinek, nem azt nézzük, nekünk mi a jó, hadd mondjuk meg a tuti megoldást. Azt nézzük, az érintettnek mi tényleg előre vezető, és az gyakran nem abból áll, hogy mi oldjuk meg. Háttérbe vonulunk, hadd kerüljön reflektorfénybe maga a valós probléma az illető számára.

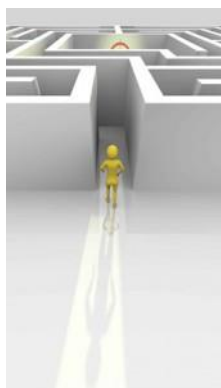
Különböző tudatosság szinteknek különböző dolog evidens, vagy épp probléma. A tudatosság szintek nem hierarchiák, azok különbözőségének is pusztán tanító szerepe van. Tanulunk beszélni és tanulunk hallgatni. Tanulunk meghallani és kimondani. Tanulunk elfogadni és nem akarni. Aki már megértett valamit, az nem jobb, az alázatot tanul. Ugyanúgy van tanulnivalója, csak abban a témában más.

Ha X embernek A tudatosság szinten problémája van, Y ember hiába beszél olyasmiről neki, ami B tudatosság szinten lép működésbe. Ezt annak, aki valóban magasabb tudatossági szinten van, fel kell tudni ismerni. A több infó nem feltétlenül magasabb tudatosság szint. Ezért írtam, hogy minden a tanulásról szól mindenkinek. **Ha azt figyeljük, másnak mit kellene megtanulnia, csak hogy ne kelljen szembesülni azzal, nekünk mit kell megtanulnunk, az nagyon az út eleje**. Amikor párhuzamosan figyeljük azt is folyamatosan, hogy nekünk mi tanítás bármiből, az az út megkezdése.

Futó nem az, aki a rajtnál nézelődik, fényképezget, riportot készít. Futó az, aki elkezd futni annak reményében, hogy befut a célba. Az sem futó, aki futkározik kicsit, de nem érdekli a cél. És mégis mind tud a futásról, a futás pályájáról. A célnál álldogáló riporter sok mindenről hall és tud, de vajon tudja-e, milyen végigfutni, kitartani, felbukni, elfáradni stb.? Sok olyan van, aki futómezt húz fel, de eszé ágában sincs futni, mert az fárasztó stb. Ők nem tudják, hogy a valós futót nem a mez teszi. De abban is sok tanulnivaló van, amit ők csinálnak, csak más tanulnivaló.

KÜLDETÉS

A Földön nincs más dolgod, mint saját küldetésed véghezvinni.

Sok ember szenved attól, hogy nem tudja, nem akarja fölállni saját küldetését, pusztán azért, mert viszonyrendszerekbe vagyunk zsugorítva és nem tűnik fel mi is a dolgunk. Ahhoz, ami a TE dolgod, tökéletes vagy, minden egyes hiányosságoddal, mert pont azokkal a hiányosságokkal tudod a küldetésed (tanulási folyamaidat) teljesíteni. Ha valamiből több lenne, már nem az lenne a küldetés, már nem az lenne a kimenetele annak, hogy itt vagy a Földön.

Nem szeretjük a küldetésünket, mert nem tartjuk magunkat elég szépnek, elég okosnak, elég hatékonyak, elég sikeresnek ahhoz, amit szeretnénk. De ha nem az van, amit szeretnénk, az csak annyit jelent, hogy nem az a küldetésünk. Mással próbálkozunk, másra pocsékoljuk el azt az energiát, ami a küldetésünknek szól. Persze, hogy megbetegszünk, persze, hogy kudarcok érnek, persze, hogy kiégünk, hasra esünk, mert valahogy rá kell venni bennünket, hogy irányt változtassunk.

Ha valaki a küldetésének megfelelően éli meg azt, amik történnek vele, akkor teljes harmóniában tud lenni önmagával, bármi is az, bárhogya is néz ki, bármilyen tudása van, bárhol él, bárkivel él – egyedül, vagy párkapcsolatban, nem fogja kibillenteni, mert **úgy teszi azt, ami a dolga, hogy átlátja, miről szól**. A küldetés nem mindenki számára jelent nagy tetteket, legtöbbszörnek egyszerűen a HOGYAN felismeréséről szól a földi tanulás. Bármit teszünk, tanulhatunk belőle. Ez a rugalmassága a sorsunknak. Nem egy fix egyenest kell bejárni, szabadon kanyaroghatunk, hiszen még jobbra is, meg balra is van tanulnivaló. Ám minél messzebb keveredünk küldetésünk lényegétől, annál több plusz súly cipelését jelenti visszakanyarodni oda.

2015-től kezdődően, ahogy az Kryon üzeneteiben hallható, megindul egy három éves periódus. Ebben a három éves periódusban meg kell találjuk az egészségtudatot, a megfelelő hozzáállást, amikor el tudjuk fogadni mindazt, ami a küldetésünkkel jár. Van, akinek korábban megadatik, az szerencsés, ugyanakkor nehéz is neki, mert példát kell mutasson az ellenárban. A Spirál Fórum ebben segít, hogy meg tud csinálni, hiszen ezért jöttél le a Földre erre az időszakra. Benne van a programodban, hogy meg fogod tudni csinálni.

Hosszú-hosszú éveket töltöttünk el, hogy megfeleljünk viszonyrendszereknek, amik lehetővé teszik, hogy a földi létet megtapasztalhassuk. Most az az időszak kezdődött el, amikor kiléphetünk ezekből a viszonyrendszerekből. Első lépésben felismerjük, hogy melyik viszonyrendszer miről szól, második

lépésben felismerjük, hogy melyik viszonyrendszerből mit kellett megtanulnunk, mit kell elhagynunk, mit kell tovább vinnünk, mit kell bedolgoznunk, mit kell megváltoztatnunk; és

csak ezután fogjuk tudni letenni a viszonyrendszereket. Lehet továbbra is viszonyrendszerekben élni, hiszen ez van a Földön, de a viszonyrendszerek már nem úgy lesznek ránk hatással, ahogy azok szeretnék, akik a viszonyrendszereket létrehozták. Csakis így lehet szembefordulni magával a rendszerrel, nem pedig ellenkezéssel, lázadással, tüntetéssel. Csakis úgy lehet bármit elérni, ha kiderül, hogy a viszonyrendszerek nem tudnak ránk hatni, azaz működésképtelenek. Ez nem csoportosulásokról szól, hanem egyéni belső munkáról, és akik ezt meg tudják teremteni, azok fognak csoportokká formálódni. Nem feltétlen fizikai síkon, lehet nem lesznek egymással kapcsolatban, de energetikailag elkezdik képezni a kritikus tömeget.

Csak az az energia tud felemelni, amely energia már ki tudott emelkedni abból, amiből ki akarunk emelkedni. Ha mindannyian ugyanabban az energiában tobzódunk, akárhogy húzogatójuk-vonogatójuk egymást, csak a rendszeren belül tudunk fentebb-lentebb csúszkálni, nem tudunk kiemelkedni belőle. Hiába van hozzá elméleti anyag, nem működik, csak amikor már kívül vagy. Csak a spontán kiemelkedés működik. Viszont azzal, hogy spontán ki tudtál emelkedni, már tudsz emelni másokat is arra a szintre, hogy majd ők is spontán kiemelődjenek.

Úgy is fogalmazhatnám, hogy vannak a hernyók. Hiába ragasztanak maguknak műszárnyat, attól még nem tudnak repülni. Hiába néznek ki úgy, mint hogyha lepkék lennének, nem tudnak repülni. Amelyiknek viszont kinőtt a szárnya, az előbb-utóbb meg fogja tanulni azt használni, és amint tudja használni a szárnyát, már repül is, anélkül, hogy akarná, spontán kiemelkedik. Ez a küldetésünk, most vagy később.

2015. december 3.

A BELSŐ MOSOLY

„Amikor szeretsz valakit, rámosolyogsz, gyönyörködsz benne. Meg tudod tenni ezt önmagaddal is? Tudsz magadban mosolyogni úgy, hogy minden sejtedhez eljusson? Tudod magadat úgy csodálni, mint amikor azt csodálsz, akibe szerelmes vagy?

A sejtjeink egyszerűen nincsenek eléggé tisztelve, nincsenek eléggé szeretve. Ha szomorúak vagyunk, csalódottak, keserűek, sokszor ajándékozunk meg magunkat pótcselekvéssel. Vásárolunk valamit, megnézünk valami jó kis filmet, beszélgetünk egy jó baráttal, mégsem jut mindez el úgy a sejtjeinkhez, ahogy el tudna jutni a belső mosoly.

Több belső mosolyra lenne szüksége minden egyes sejtünknek ahhoz, hogy harmóniában tudjanak működni. A sejtjeink megállás nélkül dolgoznak, szolgálnak bennünket. Az egészségtudatnak az is része, hogy tudjuk ezt értékelni.

Mire van szüksége a sejtjeinknek? Persze táplálkoznunk kell, mert szüksége van kalóriára, szüksége van vitaminokra, többnyire erre oda is figyelünk. De szüksége van energiára is. Az energia pedig az, ahogyan érzem magam a bőrömben. Valahányszor nincs meg a lelki egyensúlyom, a sejtjeim éheznek és szomjaznak. Lehet, hogy meditálok 5-10 percre, de a nap 24 órából áll.

Hogyha sikerülne minél tartósabban a 8-as csakrára koncentrálni akármilyen cselekvés közben, munkavégzés közben, akkor az létrehozna egy olyan párhuzamos síkot, ami állandóan táplálná energiával a sejtjeinket. És lehet, hogy az egyik síkon rombolnánk, de legalább lenne egy párhuzamos sík, amiből tudnánk újra táplálkozni. Csak ki kéne próbálni legalább egy hétre, hogy hozna-e ez az életünk minőségébe változást. Még egy óráig sem tudunk folyamatosan a 8-as csakrára koncentrálni. Minden egyes sík erősebb, minden egyes sík megzavarja. Ezt kéne valahogy felerősítenünk, ennek a síknak a táplálását, és meghozná a gyümölcsét.”

Beszélgetés az üzenet kapcsán:

A 8-as csakrára párhuzamos síkon figyelni maga a belső mosoly. Belső mosoly nélkül nehéz Kapcsolódni. Kapcsolódás nélkül elveszve érzi magát az ember, és elkezd akarni. Az akarás pedig legtöbbször figyelmen kívül hagyja az isteni tervet, ami Istent nem zavarja, de az embernek sok bosszúságot okoz.

Hozzászóló 1: Valahogy nehezen megy ez a párhuzamosság. Egyikre fókuszálva többnyire kiittatjuk a másikat. Vagy hétköznapi dolgokban pörgünk, vagy elvonulunk belülré, és akkor nem számít a kint.

Válasz: Azért, mert ez a régi, de új működés kell. KELL decembertől kezdve, mert a sok kapu mellett másként csak elszaladunk, mint a riporterek a futóversenyen, és mi futók vagyunk. Visszafele kell működni: nem akarni kell, hanem egyszerűen belső erővel kitartani és az spontán húz. A meditációk csak felemelnek: felemelnek-leesel, felemelnek-leesel...

A tudatosság szó nemcsak címke. **A tudatosságnak jelentése van: valós szabad akarat.** Ha akarod csinálod, és működik. De az sem gond, ha nem csinálod, épp csak nem hat vissza. Tudatosság nélkül időszakos görcsölés megy: “nekiugrok, akarom, sikerül”, “nem sikerül” élmény van csak. Az ott tartózkodás a tudatosság ajtaja, eleget tekintgettünk be. Mostanra tudni kell, bent akarsz lenni, vagy nem.

Isten nem azt figyeli, ki mit mond, azt segíti, amit lát bennünk. Szavak nyelvén nem ért, ahhoz túl sok nyelven kellene beszélnie, a szándék nyelvén ért.

A 8-as csakra a Felhőcskézés lehetőségével megtelt segítőkkel. Ha hajlandó vagy odamenni, decembertől kezdve kézen fognak, de amint kilépsz, elengedik a kezéd. Megértünk arra, hogy segíthetnek azoknak, akikben van belső erő, és nem harcolnak; akikben van kitartás, de nem makacskodnak; akik rugalmasak döntéseikben; akik azért szeretnék az újat, mert felvállalják és nemcsak azért, mert a régit pusztulni akarják, megszólják. Ez utóbbi csak akarás, dualista hiszti. A „nem ezt, hanem mást” nem elég tiszta szándék.

SODRÓDJ AZ ÁRRAL

Régóta keresem az újat, és végtelen könnyedség és öröm tölt el a Spirál Fórum által hozott dolgokkal. Bárkit segít, aki ugyanígy örömet látja benne, mert az öröm az élet alapeleme és élni vagyunk itt. Ez az öröm nem pusztán átmeneti lelkesedés, rajongás, eufória, hanem egy egészséges, egyszerű, tiszta érzés – a **belső mosoly, a Teremtő felismerése önmagunkban, másokban.**

Akiben megvan a belső mosoly, az nem vetélkedik, nem irigykedik, nem panaszkodik. Jól van azzal, ami épp történik. Akkor is, ha különféle emberi érzéseket vált ki belőle, amik megcibálják mindaddig, míg meg nem jön a megértés, de pont erről szólnak a tanulási folyamatok: **valami létrejön, fennmarad, elpusztul;** kiváltódik, felismerjük, átöleljük és eltűnik. **Ezek időarányának kell változnia, és nem magának a folyamatnak. A régi rendszer a fennmaradás szakaszát húzza-vonja, tolná időben, ezért rugalmatlanná vált. EZ A TEGNAPI KAPU ÜZENETE!**

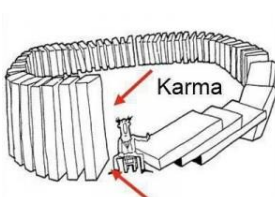

Az akarás nem más, mint a középső fázishoz való ragaszkodás: megszületsz – élsz – meghalsz; bántanak – megbántódsz – megbékélsz. Minden három fázisú, és természetesen hullámzik. Amivel harcolunk, amit elfojtunk, azt próbáljuk tartani középső szakaszában. Minden érzélem jön, vagy megy, így természetes. Az ember büntudattal, minősítéssel tartja a középső fázist. **Bele AKARUNK szólni az időtartamába, azt hisszük ez a teremtés.** Mekkora tévedés! Aki ezt megérti, az be tud lépni a kapun. Aki ezt a működést meg tudja változtatni, az bent is tud maradni. Megkaptuk a lehetőségét, szeretve vagyunk, nagyon!

A kapu nem úgy értendő, hogy fix ajtó, amin be lehet sétálni. A kapu **BELSŐ KAPU**. A sok kapun túl, legfeljebb pedig a végtelen Univerzum, a Teremtő, a Semmi, a Szív, a Névtelen van, oda vezetnek a kapuk, portálok, ki hogy nevezi.

„Sodródni az árral” már nem pusztán vak hitet jelent. Nem kell becsukni a szemed, mert akkor csak egy farönk vagy, amit végig rángatnak egy úton úgy, hogy semmibe nem szólhat bele. Száguld a hajó, rákötöm a farönköt és az ide-oda csapódik, ütődik. Nincs benne semmi tudatosság. **Az új korszak emberének nyitva van a szeme, és aktívan részt vesz magában a megélésben társteremtéssel.** Olyan, mint egy vízisíző, aki hozzá van kötve a hajóhoz. A hajó sebessége adott, a víz mélysége adott, a vízben lévő akadályok adottak, de a vízisíző nem csak csapódik akadálytól akadályig, hanem szabad akaratával manőverezhet, még élvezheti is a vízisízést. Csak a tempót, a vízmagasságot kell tiszteletben tartsa, és mindazt, amit az Univerzum elé tesz. De mint Ember, szabad akaratával tudja élvezni azt, hogy ezen körülmények tiszteletben tartásával élményt tud teremteni önmagának és nem csupán áldozata, hogy épp mibe koccan a feje.

Ez a mai üzenet. Nem azzal kellene elfoglalnunk magunkat, hogy a középső szakaszt megváltoztassuk, a harmadik szakaszt megpróbáljuk elkerülni, elég lenne pusztán mindent annak megélni, AMI, hiszen az időzítés, hogy **valami megszületik, egy bizonyos ideig fennáll, majd eltűnik** természetes. Ha a szakaszokat, amikből tanulhatunk

eltorzítjuk, megváltozik, hogy miről szól a tanításuk és egyre neheztelt ismétlésekbe futunk. Ekkor jönnek a fájdalmas megélések, amik egyre erőszakosabban próbálják felhívni a figyelmünket arra, ami a valós tanítása az eseményeknek.

Vagyis ha jön egy érzélem, nem kellene bántani magunkat miatta. Ettől nem vagyok rossz. Igenis lehetek szomorú, lehetek haragos, mert ez született meg bennem, hiába próbálom elfojtani, ha még tanulnivalóm van vele. Tiszteletben kell tartani, hogy isteni tanításként ez kellett, hogy megszülessen bennem. Viszont mint vízisíző, tudatos ember, legyek tudatában, hogy ezeken az „akadályokon” hogyan tudok gyorsan keresztülmenni, és ne cipeljem magammal a hátamon. Ha nem tudom elkapni a tempót, jön a következő dolog, ami meg fog születni, és előbb-utóbb egy puttonyos télapóként fogok görnyedezni a súlyok alatt a vízisín, akinek egyre kevesebb mosoly van az arcán a fáradtságtól.

Ez a folyamat tanít meg társteremteni, együttműködni az Univerzum ciklusaival, ez a folyamat tanít meg bennünket úgy élni, hogy azt élvezni is tudjuk.

2015. december 8.

Az egészségtudatról szeretnék írni.

Az egészségtudat nem azt jelenti, hogy úgy teszek, mintha nem lenne valami, ami van. Nem illúziókról szól, hogy *“Csiribú-csiribá, most pedig meggyógyítalak, na? Hogy vagy?”* **Az egészségtudat azt jelenti, hogy amit meg kell épp élni, azt nem félelemmel, aggodalommal éljük meg, mert tudatában vagyunk annak, hogy szükséges.** Az, ha valakit valami ér, azért történik, hogy valami megmozduljon általa benne, vagy másban. Ha csak aggodás, féltés mozdul, az reflex az önzésre, *“Jaj, ha lesz vele valami, akkor velem mi lesz, hiszen én úgy szeretem...”* Nem ezért történnek a dolgok.

A találkozónkon a végefelé már bulizósabb számok mentek, és a vendégünk megszólalt: *„Na ez már nem spiritualitás, vagy csak a spiritualitás alja”*. Nem szóltam semmit, de itt leírom: mi a spiritualitás? Az lenne, hogyha általunk annak tartott dolgok történnek csak? Nem. Bármi történik, az az élet, és **spiritualitás az, ahogy az egyén önmagában megéli** azt. Ha valami nem spirituális, az CSAK azért nem az, mert aki véleményezi, nem tudja arra a szintre hozni magában a megélését. Az egészségtudat is így működik. Bármi történhet, baleset, rosszullet, hiszen az élet része. A megélés adja az egészségtudatot.

Az élet tanulási folyamat mindenkinek. Ettől leszünk gazdagabbak, szebbek, jobbak, teljesebbek programunkban.

Üzenet: Amit a Spirállal csináltok, azt az elme megfelelő használásával teszitek. Az elme nem fáj, nem szomorú, nem mérges. Amire koncentrálsz, annak hiszed magad, azzal azonosulsz, az súlyt ad neked, mert eredendően semmi vagy, és valami leszel a koncentrálás által. Hagyjátok abba a folytonos aktív fókuszálást gondolatokra, érzelmekre, fizikai érzetekre irányítva! Éljetek, legyetek benne abban, ami történik, de másként, mint eddig, akkor lesz minden más.

Azt hisszük, ha féltünk valakit, ha félünk érte, azzal szeretjük, de a félelem olyasmiket mozdít meg bennünk, ami kifelé nem tűnik szeretetnek: lerohanjuk, számon kérjük, ragaszkodunk stb. Van, aki pont rideggé válik, mert bénítja a féltés és aggodás. Fordítva kellene: belül egészségtudat, rálátás és nyugalom és kifelé az, ami nyugtató a másinak, kedves szavak, akármilyen, amitől a másik valós nyugalmat érezhet, és ezt nem maguk a szavak adják, azok csak utaztatják belülről kifelé.

Kedves szavak így lehetnek igazak és hamisak is, kedves szavak így lehetnek erőszakosak, vagy békések. **A szavakkal az utazik, ami bennünk van, ezért fontos rálátni a szituációra, milyen szavakra van szüksége a másinak, és a kifelé utazó nyugalomunkkal célba érnek még olyan szavak is, amik lehet, kevésbé pozitívnak tűnnek egyébként.** Ha valaki dühös, a legkedvesebb szavai is remegtetik a másikat.

Ez nem könnyű feladat, de ezért jöttünk. Ami könnyű, azért nem teszünk meg ekkora utat. Ha szeretjük az utat, saját magunknak segítünk az úton. Az út pedig mindaz, ami történik. Nem naivak vagyunk, az más tudatosságszint. Más a "mindent jónak kell megélnem" erőszakolása és más a HÁLA. **Rosszul élem meg, de ott a hála, és kiemel** szépen a megélésből, míg ha mindent egyből jól akarok megélni, rengeteg elfojtás árán megy csak, őszintétlen, és aki mindig jól van, az nem szorul az égiek támogatására, hadd élje, amit jónak tart.

Aki ismeri, mi fáj, mi kellemetlen, csak az éhez a változásra, nem mert panaszkodik, és semmit nem tesz, hanem mert felkészül, készen áll, meglépi. ŐKET KERESIK. Azok keresik, akik tudják, milyen fájdalmakkal jár a régi látásmód, és tudják, miért jár fájdalmakkal. Most megkapják a gyakorlathoz a segítséget, hogyan lehet kilépni egyedül, egyenként. Az újban találkozhatunk, csoportosulhatunk, de senki ne higgye, hogy bármi csoport átviszi magával a tudatosság-lustákat. Átlépni mindenkinek magának kell, mert **ahova lépünk, ott régi nem rombolhat újra, életképtelen.** Tudatos lehet bárki, aki felvállalja magában. Semmi köze spirituális iskolához, belső működés, bármi kiválthatja. Bárkinek lehetősége van rá nemtől, kortól, anyagi helyzetétől függetlenül. **MINDENKINEK LEHETŐSÉGE VAN, LESZ,** aki lerakja a függőségeit és mindazt, amit a folyamat megkíván. Nincs VIP jegy. Egyformán meg kell dolgoznunk érte belül. Végre valami, amiben nincs kivételezés, ahol nem lehet csalni, lefizetni, nincs protekció, csak Isten és mindenki önmaga. Nagyon tetszik nekem, ilyesmire érdemes ringbe szállni!

És emellett bármi mást is lehet csinálni, hiszen a bármi máson keresztül vagyunk tesztelve, ezért nem értem mit akar az olyan spirituális iskola, amelyik magának akarja kisajátítani a Spiritualitás forrását. **A Spiritualitás forrása ott van mindenkiben.** MINDENKIBEN. Benned, bennünk, bennük. **Bár hinnétek benne! Bár hinne benne mindenki!** El fog jönni az ideje. A Shambala azok közössége, akik ezt mind tudják. Az nem Shambala, ha kihasználjuk azokat, akik ezt nem tudják. Akik tudják, azoknak nem kell Shambalát építeni, mert önnön maguk által élnek azt meg bárhol, bármikor. Ezért nincs fizikai helye.

Próbáljátok ki valamit és egyet fogtok érteni: csukd be a szemed, és fókuszálj az összes réteged alatt lévő legbelső önmagadra kb. egy percig. Ha megvan, mondd ki magadban „Többiek merre vagytok?“, és figyelj meg mit érzel. Ha megtalálod legbensőbb önmagad, mindenki ott lesz.

Amíg bármely rétegednél megakadsz, csak előző életekbe botlasz, és az azokra korlátozó részekre. Egész belülről kell menni, ott van a Shambala. Zenélni, táncolni, ölelkezni fizikai síkú örömködés, klassz, de legyünk tudatában értékének, és ne degradáljuk legfelsőbb önmagunkat, a Shambalát ilyen szintre, mert akkor elveszítjük a motivációt, hogy megkeressük azt. Érdekes nyitott szemmel járni-kelni, sok mindenre felfigyelhetünk, de ne az kössön le, ki vagy mi által, hanem az, hogy mire figyeltünk fel.

2015. december 9.

Üzenet: Amit állítunk magunkról, azzal azonosulunk, és amivel azonosulunk, az szerep, és ahhoz duális pár születik, a „nem az”. És tesztelik. No, akkor melyik is? Ha azt állítod szabad vagy, visszakérdezik: „Szabad? Tényleg? Na ezzel a helyzettel mit kezdesz?” Éld meg, csak az a tiéd valóban, amit megélsz most, mindig most. Míg az állításainkról azt hisszük időtállóak, nem csupán most, ezért tesztelik. Ezért felemelő a valós csend állítások nélkül. A gondolati állítás is zaj.

A világ olyan, mint az óceán. Rengeteg áramlat jön-megy, rengeteg hullám születik, apad el. Természetes folyamat, hogy mindenki mellett elhaladnak áramlatok, hullámok, és mi döntjük el, melyekre figyelünk fel, melyekkel élünk, melyeket hagyjuk figyelmen kívül. **A szabad akarat része, hogy megkóstolhatsz mindent, és az isteni terv része, hogy mindennek következménye van.** A következmény részre nem vonatkozik a szabad akarat, „akarom/nem akarom”.

Az emberek többségét az köti le, hogy a következményekkel viaskodik, és amikor a szabad akarat rész van, nem is figyel oda mit választ, csak abban úszik, hogy végre valahol az lehet, amit ő akar, fittyet hányva annak mi lesz egyszer a következménye. Ez nem tudatos szabad választás.

Többeteken látom, hogy abban reménykedtek, ha a Spirált használjátok, visszakaphattok olyan dolgokat, ami régen jó volt, működött. Azt hiszitek, azért nem működik most, mert nem vagytok elég tiszták, csak hogy nem így van. **Ha valami nem működik, azért nem működik, mert nincs ideje,** és a Spirál tisztogatása nem régi komfortosabbá tételére való, hanem vissz az új felé. Aki fél a változástól, az ne használja a **Spirál** technikákat. Nem segít abban, hogy a régit elhúzhassátok még tovább, kevesebb egészségügyi problémával. Igen, **tisztogat, időt ad, és egyszer csak perdül egyet, és vagy perdülsz vele, vagy kívül rekedsz.** Ezért is tűnnek el emberek a csoportból. Senkinek sem lesz ettől rosszabb, mindenkinek megvan az útja, ami fordul elé, és minden út vezet valami felé. Azt **keressétek a ti utatok hova vezessen.** A tudatos ember látja, hogy a buszra az van írva Győrbe megy, és ha ő Szegedre szeretne menni, nem száll fel rá, vagy ha felszáll, mert fázik és nem jön a szegedi busz, nem panaszkodik, egyszerűen megnézi Győrt és azt élvezzi, amit Győr ad neki.

Ismeritek az erő, ellenerő törvényét: ha erőt fejtesz ki balra, majd jobbra, ugyanott topogsz ahol vagy, csak elfáradsz az erőkifejtéstől. Az az ember halad balra, aki csak balra fejt ki erőt, vagy legalábbis több erőt fejt ki balra, mint jobbra. Figyeljétek oda, merre szeretnétek tartani és mi visz valóban arra, vagy ne lepődjétek meg, ha elakadtok, topogtok, kínlódtok.

(...) A technikákat illetően nem az a gond, hogy a régi rossz technika lenne. Minden technika egyfajta program, és a régi programok a régihez adtak segítséget. Azt mondjuk „Ah, de mi tudunk rajtuk újítani”. Hát persze. Elsőként tudni kellene, mit jelent az, hogy program. Másodikként tudni kellene, hogyan lehet programozni. Ha ez menne, nem a régi átprogramozásával bajlódnánk. Ez egy annyira izgalmas téma!

Vegyük a jógát. Annyian szeretik, esküsznek rá, és biztosan hiszem, hogy megvannak a jótékony hatásai. A kérdésem sohasem az, mi hatékony, mi nem. A kérdésem az: ki mit keres? Aki olyasmit keres, amire a jóga megoldás, annak tökéletes a jóga. A második kérdésem: egy dolog ki mit keres, de kinek mire van szüksége? Ez már rázószabb kérdés. Rengeteg ember emlékeket keres, kutatja mi segített előző életekben, és az ezzel járó komfortérzet megnyugtatja őket, hogy „ez az én utam”. Harmadik kérdésem: mire van szüksége globálisan az emberiségnek, és ebben hol és hogyan helyezkedik el az, amit én keresek, vagy amiről azt vélem, hogy azt keresem? Hogyan kapcsolódik az egyén megélése, tudatosságszintje a globális folyamatokhoz? Mi az, hogy magánélet, otthon? Ha beüt a végzet, és teszem azt olyan lélek (program) az enyém, melyet a nagyobb kép kell érdekeljen, hogyan sikerülhet egyeztetni ezt az ez életbeli családdal, hétköznapokkal?

Minden összefüggésben van mindennel, soha semmi sem szigetelődik el spontán, ergo van olyan működési forma, mely teljességgel felölel mindent, és ez Isten. A mi esetünkben az isteni fény részünk. Csak az tudja mit programoztak belénk, és miért. Mit azért, hogy erősítsük, mit azért, hogy kirakjuk, mit azért, hogy tanuljunk belőle, mit azért, hogy elengedjük stb. Nem a szomszéd tudja ezekre a választ, nem a pap, nem tanítók, hanem mi MAGunk. A cél nem másoktól távolodni, és nem másokhoz közeledni, csakis MAGunkhoz, és az megadja spontán kívül, hol, mi a dolgunk. Az új nem attól új, hogy egyes meglévő részeket átfestünk, hanem eddig ismeretlen működésforma, ami ugyanúgy belefolyik a hétköznapokba, a családba, mindenbe, mint a régi. Nem az új igénye rombol kapcsolatokat, hanem a hozzáállás, a megélése annak a feszültségnek, amit a régi kelt újra és újra. Nem rossz szándékból, hiszen rossz szándékkal zuhan lefelé a víz a vízesésben? Nem. Ez ugyanaz. A vízesés tetején tapicskolhatunk a vízben, de ugyanaz a víz a vízesés alján súlyként omlik a nyakunkba, majd megint lágyan terül szét mélységet hozva, amiben már úszhatunk is, ha elég víz hajlandó lezuhanni. A víz, víz. Miért haragszunk rá? Minden pozíciójában (fent, útközben, lent) csak azt hozza, amit kell hoznia. Haladunk-e a vízzel, vagy meregetjük vissza? Leugrunk-e, vagy fentről vágyakozunk lefelé? Leugrunk-e, és lentről bánjuk, hogy leugrottunk, és másznánk vissza? Ez a szabad akarat és a következmények. Aki tudatos, megnézi mikor ugorjon merre, mikor ugorhat és mikor kell megélnie, hogy nincs hova ugornia, és békében van ott, ahol éppen van. Aki nincs békében a mosttal, az keresse fénylényét, és kérdezgesse mi is jön most.

Az okosak azt mondják, ezekben az években vetjük a jövőnket. Kialakul, milyen energetikai minták okoznak boldogságot, és az a minta melyik dimenzióba fér bele. Jó ideig átjárások vannak, aztán pár év múlva zsupsz, mindenki oda kerül, amit teremtett, és megélheti tényleg boldogságot hoz-e a gyakorlatban. Annyira szép a lehetőség, ami benne van. Meg szoktam kérdezni: Érti valaki? Rájöttem nem kell. Aki nem érti, csak frusztrálja, átlapozza úgyis, aki érti,

csinálja. Tudatosan, vagy sem, alapoz mindenki. Mindkettőre szükség van, hiszen a dimenzióváltás arról szól, hogy kétféle világ lehetősége lesz, és nem akkor döntjük el, melyiket szeretnénk, hanem amelyikhez alapoztunk, abba kerülünk bele észrevétlenül.

2015. december 10.

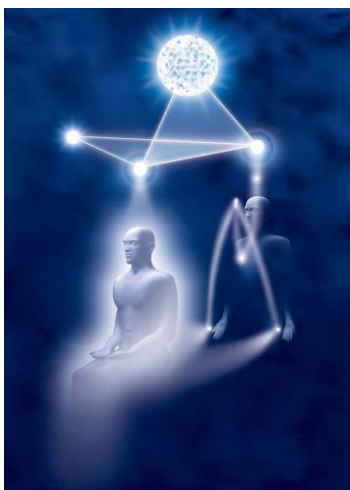

Ma Visokoból kaptam üzenetet arról, hogy az ott lévő lények nem korlátozhatóak sem időhöz, sem térhez. Aki korlátozza őket, az csak egy apró dimenziójukat ismerheti meg, és már az az apró dimenzió is kiakasztja az emberi elmét, ahogy az jelenleg működik, és szélsőségekbe dobja az egót, hogy hátha feltűnik: hatalmi harcokkal, kapzsisággal, tudásvágygal, kivagyisággal. Egy többdimenziós portál van ott, de nem ott van, csak az a pont hívja fel rá a figyelmet, emlékeztet rá. Nem az jut be, aki odamegy, ott van, vagyis nem az a feltétele. Lehet odamész, és semmit sem kapsz belőle, lehet nem mész oda, és rátalálsz mégis. Nem a helyszín a kulcs. A 3D börtönében élünk és SENKI nem fog kiszabadítani. Magunkat kell kiszabadítani, ezért jöttünk. Képesek vagyunk önmagunkat kiszabadítani, mert börtönbe is önként vonultunk.

Lineáris látásmóddal nem tudnak változások jönni. Olyan, mintha a meztelen csigát arra kérnék, húzódjon be a házába. Nem érti, mit kérünk tőle, csak elszomorodik, hogy van, akinek van háza?

Tudnotok kell, hogy a Spirál szerint az igazi érték az emberi kapcsolat a Földön. A spirituális útmutatás utáni vágy pusztán ambíció. Csakis belsőnkől függ, mit fogadunk el, élünk meg spirituális útmutatásnak, pedig az minden pillanat. A családuink, a barátunk az, aki mellénk áll, mikor emberileg össze vagyunk törve, és nem a spirituális útmutatás. Az mindig elmélet, fikció, illúzió. Valóssá mi magunk tehetjük életünkön, kapcsolatainkon, megéléseinken keresztül. Aki felad egy működő barátságot egy lehetséges jövőbeli spirituális fejlődésért, az nem tudja mi az, hogy spiritualitás. Nem minősítés, amit írok, arról írok, hogyan uralja az ambíció a földi élet egyszerű szépségét, hogyan nem látjuk meg azt, amink van, annak reményében, amink lehetne, és miért nem érjük el azt, amink lehetne, ugyanezért.

Az érzelmi test egy energiamező, amely átszövi a fizikai testeteket. Ha valami mozgásba hozza az érzelmi testet, akkor egy bizonyos rezgésszámon vibrálni kezd, és energiaáramlatokat gerjeszt, amelyek körbejárják, átjárják a fizikai testet. Ha ezek az áramlatok elég erősek (például ha valami erős érzelmi hatást vált ki), akkor fizikailag lehet érezni magában a test szöveteiben is, ha erősebbek az érzések, erőteljesebb fizikai reakciókat váltanak ki. Az energia szempontjából a felemelkedési folyamat egyik kulcsa, hogy engedjük megnyílni és szabadon áramolni az energiamezőinket.

Ha engeditek végigáradni az érzelmi testeteken a feltétel nélküli elfogadás és szeretet energiáját, akkor ezzel kezdetét veszi a mély gyógyulás és az egyensúly kialakulásának folyamata.

2015. december 12.

Aki az egészen apró puzzle darabkákat is észreveszi, annak villámgyorsan rakódnak ki a képek. Aki nagyot akar, az elsiklik az aprócska mellett, és el fog akadni, hiába bántja, hiába kedves, aranyos, jóindulatú, okos, vagy bármi más.

Nem véletlen kéri a Spirál a belső látás, azaz rálátás fejlesztését. Nem képességeket kér, hanem rálátást, meglátást, felismerést, mert CSAK az visz előrébb. **A képességek a küldetéshez** kellene és **járnak, nem kell küzdeni értük**, de a képességek nem segítenek belső fejlődésben előre haladni. Aki ezt hiszi, téved. **Belső fejlődésben előre haladni csakis belső rálátással, belátással, átlátással stb. lehet.** Ez a mai üzenet.

2015. december 14.

November utolsó napján hosszú monológom volt, és benne volt, hogy decemberben sok kapu fog nyílni és sok segítség jön, ha nem is tudtam konkrétan mit jelent. A Spirál értékeli, hogy nem akarunk köré identitást kreálni, nem akarjuk kultúrákhoz, planétákhoz stb kötni, mert ez a hozzáállás régi. Nem akarjuk hasonlítani, mert az is régi. Egyszerűen csak megelégszünk a megélésekkel. Ezért segít...

A tudatos embernek tudni kell villámdöntéseket hoznia. Ez nem vacillálás döntés előtt, őrlődés döntés után, hanem pontos **RÁÉRZÉS**.

A régi szerint érdekeket keresünk és útelágazásnál az egyik út gondolatából és vélt lehetőségeiből, következményeiből a másikba ugrabugrálunk, és a "Jujj, mi van ha mégsem ez?" hozzáállás félelmével meghasadunk. Meghasadva nem lehet kapcsolódni. A villámdöntés képességének határozottsága nem elbizakodottság, kérkedés. Nem vak hit, vagy bizalom, hanem maga a kétely nélküli **KAPCSOLAT**, amiben mindig csak egyetlen megoldás van végtelen lehetőségével; végtelen lehetőségből az, amit választasz. Nem a megoldás sokféle, hanem a mi elménk variációi, a mi megéléseink. A megoldás egy: maga a kapcsolat. Nem bizonyít, nem biztosít, nem manipulál... **RÁÉREZ**, és ezzel tudja, melyik tudatosságszinten mi micsoda.

Egy társunk vergődik. Tele akarással és önsajnálattal. Minden eddigi apró hibája feltorzul óriásivá és utálja magát, mert ő tökéletes akar lenni **ahhoz, amit ő akar**. Mivel ő maga gátja ennek, önmagát utálja, és mindent, ami emlékezteti önmagára. Meg akar másokat győzni arról, hogy ő nem ilyen... más mutat kifelé, mint ami bent van. Ez nem a Spirál útja. Érezzük mi rosszul ezért magunkat? Mindenki csakis önmagát mentheti meg. Ez nem szívtelenség, hanem univerzális törvény. Lehet foltozgatni a foszló posztót, de azzal csak tovább tart a bomlása és bomlás nélkül nincs új kezdet. A mai üzenet a társunknak és mindannyiunknak próbál segíteni, hisz mind Egyek vagyunk.

Óvatosan állítsatok bármit is önmagatokról! Nem éri meg, hogy mások felé jól hangzó állítások, kivetítések minket cincáljanak meg. Adjátok valós önmagatokat! Olyannak, amilyenek épp vagytok. Csak amivel szembe merünk nézni (felvállaljuk minden irányban), abban lehet változtatni.

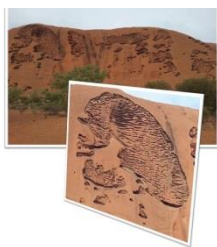
A magunkat elismerő gondolat megtagadja a Teremtő jóságát. Ha azt állítjuk, hogy mi vagyunk jók valamiben, magunkra hagyhatnak vele, hogy kiderüljön így volt-e. Mikor úgy érzed valamiben jó vagy, **belső hálát fejezz ki**, hogy átélhetted, és ne minősítgesd magad! Ez egészen más rezgés.

A szerénység és alázat nem naivítás, döntésképtelenség, mindenre igenlés. Óvakodjatok az akarás megkeményítésétől, elveszi a rugalmasságokat, és könnyen megtörhetnek. Az akarás és odaadás nem ugyanaz. A Teremtőnek szüksége van a testetekre, tartsátok egyre tisztábban az energetikai hálózatát, mert az közelít a Forráshoz, nem a vallási filozófiák ismerete, nem a szóbeli ígérek. A vallási tanításokkal (elmélet) hinni lehet egyfajta istenben, az energiával (gyakorlati megéléssel) átélni lehet Istent, akiről a tanítások szólnak. Az önsajnálát elzárkózás és nem befelé fordulás, energetikailag bepiszkít. Más az önsajnálát és más a megbánás.

Amíg kérdés van benned, az az elméd kérdése, hiszen Igaz Éned mindent tud. A kontemplálás nem a Kapcsolat maga, csak rendszerezése az eddigi információknak. Hasznos is lehet, és zavaró is, egyéni elmeműködéstől függően. Más az, ha emészttem magam, és más a felemelő kontemplálás. Más a mérlegelés és más a megértésre felkészülés. Megint más a meg akarom érteni hozzáállás.

Gyönyörűséges apró árnyalatok ezek, amik hatalmas akadályok tudnak lenni. Aki a kis puzzle darabkákat nem veszi észre, a nagyokkal sem tud egy idő után mit kezdeni, csak találgat. "Kérd, és megadatik". Igaz, csak az apró puzzle darabkák miatt nem tudjuk hogyan és mit kérjünk, és attól szenvedünk, ami megadatik a kéréseink alapján.

Egy új fejezethez érkezett a Spirál. Megismertük azt, hogy multidimenzionálisan is lehet működni, megismertük a morfogenetikus mezőket, megismertük az idő viszonylagos érzékelését és tudunk már arról, hogy az ITT és MOST nem idő és térbeli dolgokra utal.

A Spirál most az Uluru hegység által képviselt energiák felé fordít minket és **az emberi agy működéséről tanít**. Ehhez azonban meg kell tisztulni mindenféle ambíciótól, akarástól, képességre vágyástól, félelemtől. A mai tanítás a mentoroknak egyetlen szó volt: **MÉRSÉKLETESSÉG**. Ez egy nagyon fontos szó, mert rengeteg mindent magában foglal: alázatot, türelmet, stb. Amikor a mentorok tanítást kapnak, az mindig azt jelenti, hogy az egész csoport tanítást fog kapni, és nemsokára megújult avatar meditációtok lesz. De előbb nagyon fontos megérteni pár dolgot, és nem elég pusztán megérteni, tudni kell alkalmazni is, mert a tűz mindig kétélű, felmelegedhetünk mellette, ha fázunk, de életünket is veheti, ha sok van belőle.

Az új energia, ami az Uluruhoz kapcsolódik, **tükröt tesz elénk, hogy megnézzük, mi minden rejtőzik bennünk**, mert csak azt égethetjük el, amivel hajlandóak vagyunk szembenézni. Amit titkolni, rejtegetni próbálunk, azt meghagyja nekünk a Spirál. Magától semmit nem vesz el senkitől. Az új energia ma hajnalban megérkezett, megkaptam a tanításait és kezd csepegni mindenkihez, szóban, hangolásokkal, kapszulázásokkal, és sok más úton. Keresi ki befogadó rá őszintén, egyszerűen, nyíltan.

A spirituális fejlődés mindig egyéni, és amikor valós, az hatással van mindenre, ezért az egész élet maga a spirituális fejlődés, és a spirituális fejlettség mutatja, hogyan tudjuk kezelni ezeket a változásokat. **A fejlettség és fejlődés NEM ugyanaz.**

Mérsékletesség: Ne kapkodj, figyelj meg! A villámdöntés nem hirtelen, elkapkodott döntés! A villámdöntés annyit jelent, hogy amikor döntesz, biztos vagy a döntésedben.

Üzenet: Fontos odafigyelnetek embertársaitokra. Az emberek miatt vagytok itt! Az emberekért tett küldetés nem menthet fel emberség alól. Milyen küldetés az, amelyik úgy akarja megmenteni az embereket, hogy pont őket hagyja ki belőle? Az csak ambíció.

Akit épp köréd sodor az élet, arra figyelj oda, akár rokonod, akár nem az. Ez nem azt jelenti, hogy rokonaidat előnyben kell részesítsd, de azt sem, hogy hátrányban. Lásd meg mindenkiben az embert, és ne csak azt, miként kapcsolódik hozzád. Mutass emberségességet, ami nem személyes érdekekre korlátozódik, de nem is hanyagol el Most-ot tömegeket hipnotizáló „mentsünk meg mindenkit” alapon. Nem lelkesedés ment meg, hanem példamutatás. A lelkesedés rólad szól, nem az emberiségről. Az emberekből kikopik az emberség. Nem a technikai vívmányaitok ölnek meg titeket, mint fajt, hanem az embert igazán emberré tevő emberség kikopása. Belülről haltok el. Külső cicomázás nem okozna ilyesmit pusztán, ha maradna belső tartalom. Nem kell jógapozícióba erőltetni magatokat, de megtehetitek, ha jólesik. Nem kell elvonulnotok meditálni, de megtehetitek, ha jólesik. De azért tegyétek, mert jólesik, ne azért, mert vártok tőle valamit. Változni belülről kell, az emberi értékeitekben és nem gyógyítókra, mesterekre van szükség. Az Ember úgy lett teremtve, hogy belső gyógyítója, belső mestere volt. Ezt szerezzétek vissza: emberséget, alázatot, szerénységet, mérsékletességet, bölcsességet, tisztánlátást, megosztásra való képességet. Az Ember egykor csodálatos lény volt. Ne azért tegyetek bármit is, mert vártok, elvártok tőle valamit, csak a megéléséért, és figyeljétek mit ad. Az ismeretlen katona nem

olyasmit hagy maga után, amitől a neve zengedezhető. Hogy zengedezik, az másról szól, de ezt még nem értitek. Ezért zengnek nevek.

Most olyasmit írok, amiről más véleményem volt eddig. Hitlert emlegetitek, mint magas szintű lelket. Nem volt magas szintű lélek, sérült volt és megszállott. Magas szintű léleknek hiszitek azt, aki ilyesmit be mer vállalni. De a magas szint egyet jelent: fényt. A fénynek nincs szüksége mézárásra, kínzásokra. Eszközök és magas szintű lelkek nem ugyanazt takarják, de ezt sem értitek még. Sok a kísértés, de mindig dönthet az ember, hogy mit választ. Hitler figurája „energetikai csomópont” volt, teszt. Azt mondják több éves békét hozott a Földre. Félelemmel sosem kelthető béke, és ez a több év egy homokszem a létben. Míg jelen van a félelem, addig szembesülés van folyamatban. Emiatt kell magunkon dolgozni.

Azt mondják tragédiákból tanul az ember együttérzést, összefogást. Nem teljesen igaz. Érdek és látszat. Igazán csakis a fénytől tanulható mindez. Ami félelemből fakad mind átmeneti, instabil. Muszáj közeledni a fénylényeink felé. A taktika, a versengés, az irigység, a simulékonyság stb. nem avatár minőség. A komplexusok sem. Egészségtudatra van szükség.

Mindig rövidtávban gondolkodtok, ez az egyik legnagyobb hibátok, ugyanis semmi sem tartós. A dimenzionális látásmód időben nem lineáris.

A korábbi rendszerben meghallgattuk mit kellene tennünk, de nem adott hozzá löketet energiában, hogy meg is tudjuk tenni. Az agy programozása hiányzott. A Spirál a hangolásokkal, gyakorlataival belenyúl a rendszerünkbe. Nem úgy, ahogy az aktuális tudatossági szintünkkel szeretnénk, hanem egy belső rendszer figyel minket, és annak függvényében teszi mindezt. Belenyúl, és figyelni hogyan élünk vele: ha azt látja, nem megy, ránk hagyja. Ha azt látja, hogy valami pislákol, tovább bütyköli, és kart karba öltve haladhatunk saját belső rendszerünkkel, saját korlátaink, saját lehetőségeink függvényében. Egy dolgunk van: nem akarni. Amint ezt meglátja, már segít is. A számítást azonnal kiszűri. Ésszel, rafinációval nem kijátszható a rendszer. Ami ember esetében működött, az most korláttá válik. Vége a panaszkodás korszakának. Kire panaszkozhatnánk? Saját belsőnkre?

2015. december 16.

Amit az ember nem ismer be, nem vállal fel, próbál eltitkolni, másmilyennek mutatni, attól nem fog megszabadulni, nem fog megtisztulni. Amiket elfojtunk, minket fojtogatnak.

2015. december 17.

Sokan küszködnek most, mert nem tisztogatják magukat párhuzamosan, csak amikor ráérnek, és csak rakódik a tisztogatnivaló. Nehéz utolérni magukat. A lényeg az alap, nem a dolgok teteje. Az alap a párhuzamos tisztogatás. Érzelem jön? Hadd jöjjön, és tisztogatom mellette párhuzamosan, vagy rögtön miután kifutotta a köreit. Harag jön? Hadd jöjjön, megélem, passzívan megfigyelem, de utána kitakarítok magamban. Az elfojtások nem segítenek. Őszinteség nélkül sok elfojtás van. Amit nem merünk felvállalni, az megmarad tisztulatlanul.

2015. december 19.

Tisztulás

A tisztulásnak számtalan síkja van. Igazán az látványos, amikor nem csak a felszínt kapargatjuk, hanem sikerül mélyebbről felhozni valami. A Spirál lát mindenkit és próbál segíteni mindenkinek abban, amiben rászorul a segítségre, de csak annak tud igazán segíteni, aki befogadó rá. A segítség nem abban áll, hogy megoldja helyettünk a problémákat, hanem abban áll, hogy ahogyan ránézünk valamire, mint probléma, annak látképén forgat egyet, hogy lássunk belőle mást is, amivel már könnyebb megbirkózni vele, de ha visszaforgatjuk, ránk hagyja, semmit nem erőltet, minden csak lehetőség.

Mindenki úgy élheti meg az életét, ahogy akarja. Aki szeretné valamiben máshogy megélni, annak segít. Aki pedig arra is készen áll, hogy ezzel egyfajta küldetést is kapjon, annak azt is megadja.

Küldetés

Ez a küldetés nem abból áll, hogy látványosan fegyverekkel hadonászunk, nem abból áll, hogy nagy zengzetes beszédekkel mondunk, amivel magunkkal ragadunk tömegeket. Ez egy csendes, jelentéktelennek tűnő küldetés, mert nem az emberek felé szól, hanem Isten felé. Isten teszteli miben mennyire sikerül haladni előre egy olyan úton, ami egyfajta belső tisztulás a külső világ megsegítéséért, belülről kifelé, és nem kívül, kívülről.

A Spirál tanításai nagyon sok rétegűek és ugyanaz a gyakorlata mást és mást vált ki belőlünk, mert másra van szükségünk. De van valami, amire mindannyiunknak szüksége van: és ez az emberi értékek, hiszen emberek vagyunk. Az emberi értékek olyanok, mint az alapozás építkezésnél. Az emberi értékek pedig nem abban mutatkoznak meg, hogy kinek mit tanítottak meg, ki mit tud ügyesen felmondani, hanem váratlan élethelyzetekben ki hogyan reagál.

A mai világban sok ember egymásnak él kifelé. Az új korszakban belül találkoznak az emberek, és aki kifelé él az egyszerűen nem látja az új embereket. **Ez a dimenzióváltás.**

AZ AZONOSULÁS ENERGIÁJA

Érdekes dolog az "azonosulás", mint energia. Amikor háritunk valamit, azzal ugyanúgy azonosulunk a dualizmus világában, mintha annak hinnénk magunkat. Mindkettő azonosulást, beragadást eredményez. Azt hiszem, hogy okos vagyok, megakaszt, mert zavarna, ha nem tarthatnám magam okosnak. Ami vagyok, az ugyanúgy nem vagyok. Amiről azt tartom, hogy nem vagyok, az ugyanúgy vagyok.

A dualizmusból nem azzal léphetünk ki, hogy egyik pólusából a másikba ugrálunk, azzal ugyanúgy a dualizmusban maradunk, épp csak más tájain és ez felszabadulás érzet, nem pedig megszabadulás. Az érdekesebb táj leköti a figyelmet, de ugyanazt kapjuk pepitában, ugyanúgy ismétlődni fog a feladat. A dualizmusból nem lehet apránként kilépni. A dualizmusból nem lehet úgy kilépni, hogy ne történne meg az ellentéte is, hogy visszakerülünk mindaddig, míg akarja valaki. **Az akarás dualista minőség**, kilépés az elfogadás tengeréből. Felkéretszkedés különféle hajókra, ahol arról álmodoznak, hogyan lehetnének a tengerben úgy, hogy ne legyenek vizesek, mert azt nem akarják.

Hozzászóló: Tehát, ha úgy érzem valamin túl vagyok, az az érem túloldala, mert a valóságban nem is létezik egyik sem, csak a dualitásban?

Válasz: Amint azonosulsz akár valamivel, akár az ellentétével, az ugyanúgy azonosulás.

Hozzászóló: Ezért van az, hogy bevonzzuk az ellentétet is?

Válasz: Nem egészen erről szól. Így elég lenne rossznak lenni, és bevonzanánk a jót. Az azonosulás másról szól. **Az blokkol, hogy hiszed magad valamilyennek, nem az, hogy milyennek hiszed magad.** Ha harcolsz valami ellen, hogy nem vagy az, a harccal mutatod, hogy az vagy. Ha az vagy miért harcolsz? Ha nem vagy az, miért harcolsz? És ez nem ugyanaz, mint amikor az vagy, de letagadod. Energiában mégis ugyanaz.

Üzenet a mentoroknak:

Fontos megértenetek, hogy nem akarhat a tenger részese lenni olyan, aki nem akar vizes lenni! Fontos megértenetek EZ MIT SZIMBOLIZÁL a saját életetekben. Nem a sorokat kell megérteni, amikor a Spirál üzen valamit, hanem azt kell MEGLÁTNI, ez rátok vonatkoztatva mit jelent, NEKTEK mit üzen.

Értenetek kell, hogy azt írtam: „*a hajókon arról álmodoznak, hogyan lehetnek a tengerben, és azok, akik a tengerben vannak, azok valóban vizesek lehetnek*”. Nektek viszont ezt írom: Nem a tengerben kell lenni, hanem a tenger részévé kell válni. Aki a tenger része, az nem lehet vizes, az MAGA A VÍZ. Aki nem a megfelelőről álmodozik, az sohasem fogja megérteni mi az evolúció.

A hajókon sok ember arról álmodozik, hogyan kerülhetne a tengerbe úgy, hogy ne legyen vizes. Ezért sok spirituális iskola azon fáradozik, hogy különféle ruhákat, eszközöket adjon, hogy az emberek szárazon maradjanak, majd visszamászhatnak a hajókra, hogy újabb eszközöket is kipróbálhassanak. Például azt, hogy hogyan repülhetnek a víz felett, hogyan merülhetnek a vízfelszín alá stb. **A Spirál arra tanít, hogyan lehetsz a tenger része**, aminek semmi köze ahhoz, hogy vizes leszel-e. Magához a tengerhez sincs köze. A hajón maradva is megélheted, hiszen a tenger csakis a dualizmusban más, mint a hajó.

2015. december 22.

Sokan túl vagytok hajszolva, és sorra jelez a testetek. A megoldás nem az, hogy azonnal szűnjön meg a testi tünet, hanem hogy figyeljétek oda magatokra folyamatosan a munka, stressz, miegyéb mellett. Többetek akkorra robbant le, mikor a hajtás végéhez ért, és végre pihenhetne. Most gyógyulgathat. Legyetek türelemmel a rendszeretekkel szemben. Szeressétek magatokat, amibe az is beletartozik, hogy szeretitek a jelző rendszereteket.

Meg kell tanulnunk tisztelni a testünket, és ha már jelez, türelemmel együttműködni, hogy tudjon regenerálódni. Hetente egyszer mindenkinek huzalozás kellene, de ha nincs rá időtök, nem tud használni sem. Támogassátok egymást a nehéz időszakban, de tudnotok kell: az igazán fontos az, hogy megtanuljunk halászni mi magunk, és nemcsak az, honnan kérhetünk halat. A mankó átmeneti, hogy talpra álljunk, nem cél egész életünkben mankóval sántikálni. Mindannyiótokban ott a lehetőség, hogy szaladgálhassatok. Ne féljétek, hogy nektek nem megy, de ne is akarjátok felelőtlenül rohanni. Decemberre az üzenet az volt: „mérsékletesség”.

Egyszer már leírtam, de leírom még egyszer:

A Felemelkedés nem úgy megy, hogy „A” pontból megemelkedek, és felfelé vonulok, hanem úgy, hogy „A” pont alól tisztogatom a visszahúzó kötéleket. Folyamatos a Felemelkedés. Az Embernek nem felfelé kellene törtetnie, csak letakarítani, ami őt visszafogja. A tegnap éjjeli energia újabb mélységeket mozgat meg, hogy újabb lehetőség legyen tisztulásával emelkedni.

A Fénymunkások nem repkedő artisták, hanem bátor bányászok. Senki sem mondta, hogy könnyű lesz, mégis mind vállalták. Aki arra vár, hogy repülőről felhúzzák, az sokáig várhat még. Minden fordítva működik: lefele ásol, magasabbra jutsz, felfelé törtetsz, lent találod magad. A hab a tortán pedig az, mi minden minősül felfelé törtetésnek.

Amíg a csakrákkal nem foglalkoztok úgy, hogy a torzulásaik helyre billenjenek, addig nagyon nehéz lesz látványos változásokat elérni. A tudatosság nem abban áll, hogy megpróbálunk másként viselkedni, megpróbálunk másként reagálni, mert amíg az nem spontán történik, addig az koncentrált figyelmet igényel, és az összeszorítja az energetikai pályákat, és okozhat fejfájást is egy idő után. Nem véletlen buzdítok mindenkit ÉVEK óta a spontaneitásra, a szabadságra, de féltek, mert féltek mi derülhet ki rólatok, mi minden kerülhet felszínre, és féltek mások erre hogyan reagálnak.

A szabadság BELÜL kezdődik, és amíg nem adjátok meg magatoknak ezt a fajta szabadságot, addig a csakrarendszer nem tud helyreállni, mert belülről feszítitek elmével. Erőszakkal nem

fognak változni a csakrák, csak tovább torzulnak. A jin és yang energiákról annyit beszélgettünk már, de folyton elfelejtitek, hogy befelé ugyanúgy működnek ezek az energiák. Lehet, kifelé már nem vagytok erőszakosak, de magatokkal IGEN. Miért teszitek? Minden elfojtás önmagatok megerősöklése, az energiák áramlásának blokkolása, eltorlaszolása.

Amíg nem tudjátok mi az elfogadás, addig sokat szenvedtek. Végletekben gondolkodtok, és ez megrángat energetikailag: vagy pörögtök, vagy kiégtek; vagy mindent tudtok, vagy semmit nem értetek. És minél többet agyaltok azon, mit hogyan kellene, annál messzebb kerültök a megoldástól.

A kiégés nem az elfogadás hiánya, hanem az, hogy belefáradunk az akarásba. Az adás pedig mindaddig veszteség, amíg elvárással adunk, azért, hogy jónak hihessük magunkat, hogy egyensúlyban érezhessük magunkat. Ha valami nem megy újra és újra, az azt jelenti, valamit nem jól értelmezünk. Rosszul definiáljuk a szeretetet, csendet, és olyasmi nincs bennünk, amiről a definíciónk szól.

Egészen máshogy adunk, mint ahogy gondoljuk, dimenzionális lények vagyunk, és nem a földi síkon kell, hogy adjunk. Van, aki azt vállalja fel, hogy TÉMÁT ad, BEMUTAT, és ezzel segít másoknak. Többet ér, mint a bölcseletek bemutatás nélkül, mert MIND tanulhatunk belőle, ha nyitunk.

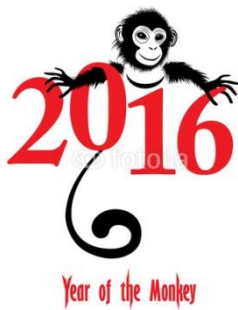
Amikor elhítetünk magunkkal dolgokat, és eltoljuk azt, ami jönne fel, olyankor intünk be a Spirálnak. De ő nem ember, és nem veszi zokon, csak fordul egyet, ha nem állsz rá készen.

2015. december 23.

2016 A MAJOM ÉVE

“A Majom egy okos, találékony és szellemes kis állat. Jó probléma megoldók, képesek csapatban is dolgozni ugyanakkor nagy önállóságról tesznek tanúbizonyságot. Ez a fűrgő állat játékos, fiatalos természetű, és könnyedén lendülnek át egyik feladatról a másikra.

A buddhisták tisztelik a majmot egy bizonyos fokig, ugyanakkor őt tekintik a család jelképének. A kínaiak a majmot eltökéltnek, okosnak és izgágának tartják. A szemükben ő nem más, mint a gátlástalan elme szimbóluma. Mivel nem kötik a lelkiismeret béklyói, nem fél kísérletezni a legőrültebb ötleteivel sem. Nem ismer lehetetlent.”

Nehéz kihívás a majom éve azoknak, akik az Újat szeretnék, mivel a majom a mellébeszélés, ravaszság, politizálás, színjátszás attribútuma. Ezen keresztül vezet az út, és a kihívás abban áll, mennyiben azonosulunk az úton látottakkal. Segíthet azonban a majomra jellemző jókedv, mozgékonyság, változékonyság.

2016. február 8-án veszi kezdetét a Majom éve, ami 2017. január 27-ig tart. A Majom években általában nagy jelentőségű események következnek be lsd. '56-os események

Mozgalmasságot hozhat a politikában, médiában, tudományban. Futhat egy kört a racionális gondolkodás.

A Spirál egész évben próbálta a “majomnak” azon minőségeit tisztogatni belőlünk (mellébeszélés, színjátszás, érdek, politizálás) amit a 2016-os év felerősíthet, és akkor nehezebb lesz ezektől megszabadulni.

A majom szívesen eszik lótuszt. A 2016-os év nehézsége az lesz, hogy megtanítsuk rá a lótusz mit jelent: nem lenyelni kell, nem játszani kell vele. A lótusz úgy táplál igazán, ha megtisztulunk általa, nem csupán jóllakunk vele.

2015. december 23.

Üzenet: A Felemelkedésért nem azzal teszünk, hogy belemenekülünk abba, amiben jók vagyunk, és azt nyomjuk, hanem azzal, ha bemerészkedünk oda, ahol gyengeségeink, árnyaink vannak, hogy kitisztogassuk, átváltoztassuk rezgéseiben. Amíg ott bugyog bennünk a “jók akarunk” lenni, addig ezt nem értjük és nem segítjük – de lehetünk hasznosak valami másban...

Végtelen jóság és szépség van az Emberben, hiszen a Teremtő maga a végtelen jóság és szépség, és a Teremtő ott van az Emberben. De ez a jóság és szépség köszönő viszonyban sincs a "jó akarok lenni" energiájával, mert az akarás, az akarás pedig támadás, harc, versengés, taktikázás. Itt az ideje mindezzel szembenézni a Majom évében.

Azt érzem, megint valami nagy váltás lesz. Rengeteg mindent mutat a Spirál és próbálom értelmezni. Valahogy előrébb jár egy, de legalábbis fél lépéssel, mint a történések, és az emberi elme mindig csak azzal tud értelmezni, ami már tapasztalat, ami múlt.

Azt mutatja, egy sivatagban vagyok, és bármerre mennék, ugyanúgy a sivatagban maradnék, ezért meg kell várnom, míg kiemelkedik a táj, és megjelennek benne utak, akkor lehet dönteni merre tovább. Azt mutatja, nagyon figyeljek oda a "majomra" – a majom kiemeli még jobban az emberekből a versengést, a hasonlítgatást, az elmét, a mellébeszélést stb. és ne feledjem, hogy a kritikus tömeg kísérlethez 101 majmot használtak, aki el kezdett felvenni valami ÚJAT.

ÜZENET:

A Spirál elmagyarázza újra és újra, hogy **dimenzionális lények vagyunk, dimenzionális teremtés van**, ami egy összetett idő folyamat, csak a mi érzékelésünk primitív. Ezért máskor érzékelünk, mint amikor történés van. Sok minden történik különféle dimenzióban de mi egy pontban érzékelünk, akkor, amikor minden tényezője elérhetővé válik számunkra. Aki érzékeny - és ezt tanítja a Spirál - az már hamarabb érzékelheti kevesebb tényezőből. **Amikor mi érzékelünk, már nincs teremtői beleszólás... csak reakció, akarat.** Mintha készletből szeretnénk mást, de addigra már eldőlt, mik lettek az összetevői, csak előtte lehetett beleszólni, főzés közben.

A Spirál azt próbálja tanítani, MIKOR lehet beleszólni történésekbe és hogyan, de ez a jelenlegi Emberi lény által érzékelt primitív síkokon már nem lehetséges, ezért vaktában dobálunk labdákat, úgy akarunk gólt rúgni, és inkább csak egymáshoz vágjuk a labdákat, és mire odaér egy-egy labda, már rég elfeledkeztünk róla, hogy mi dobtuk, így hátrítjuk, hogy közünk lenne hozzá.

A dimenzionális létformánk megmaradt, csak az értelmezése kopott ki. A dimenzióváltás nem arról szól, hogy lebegve felemelkedünk, hanem hogy újra megtanuljuk a dimenzionális lét megfelelő értelmezését.

A fizikai testtel nem rendelkezők belelátanak ebbe a multidimenzionális morfogenetikus mezőbe, és egy-egy médiumon keresztül tudnak üzeni, de az ő tudatosság szintjük és értelmezésük is lehet korlátozott, a médiumé is, és azoké is, akik hallgatják, értelmezik, így folyton kopik az információ. Az igazi megoldás az lenne, ha az Ember újra megtanulná saját maga értelmezni saját multidimenzionális működését, ez pedig akarással lehetetlen.

Foszlányok elkaphatóak, de azok zavaróbbak, mint a semmi, mert az emberi elme csemegéjévé válnak.

Miért nem tud a mai Ember teremteni? Mert nem a megfelelő idősíkon teszi. Amit egyszerű jelennek vél, az már összetett idő, benne relatív múlt-jelen-jövő síkokkal, és fogalma nincs, melyik gondolata melyik szálon fut, így össze-vissza küldözget mindenféle félelem és vágy inputokat, és nem érti melyik, mikor, hol csattan, és teremtés helyett nem tesz mást, mint reagál, és a reagálással újabb reakciót vált ki.

A decemberi fő üzenet: mérsékletesség, türelem, megfigyelés volt.

2015. december 25.

ÖNÁMÍTÁS

Decemberben a mérsékletességre hívtam fel a figyelmet, a következő időszakra pedig az önámítás lesz fontos kulcsszó. Meg kell tanulnunk különbséget tenni aközött, amit akarunk és ámítjuk magunkat, és a nem-akarás között. **Az önámítás ugyanolyan rugalmatlanná tesz, mint az akarás.**

Az Új energia bárhova be tud törni, de rugalmatlansággal nem tud megmaradni. Az önámítás egy kifinomult társa az akarásnak. Egy lufi, amit felfújhatunk akármekkorára, de csak elszigetel a valóságtól, a Nagyképtől. A "Majom energiái" még inkább felszínre hozzák az önámítást, színpadiasságot, és gátolják a felismerést, beismerést. Ha magunkban rossznak minősítjük, azzal gátoljuk oldódását, hiszen el akarjuk rejteni.

Hozzászóló1: Köszönöm! Az önámítás a hamis önértékelés és az ebből következő hamis vágyak, illúziók? Ítélezés?

Hozzászóló2: Sokszor még nem könnyű felismerni mikor mivel ámítom magam. Pont ez benne a próba, hogy észreveszem-e. Köszönöm a figyelem felhívást az éberségre!

Válasz: Önámítás az, amikor valamiről elhitem magammal, hogy úgy van, vagy nem úgy van, mert úgy könnyebb az elmémnek elérnie azt, amit akarok. Ez lehet bármi miatt: komplexus, régi programok, értékek stb. **Az önámítás az elme akarásához adja a tüzet.** Meginog a kép, amit akarok, és önámítással erősítem vissza. **Kitartást ad az akaráshoz, az újnak viszont ellenszegülése.** Egy apró puzzle darabka, ami nagy akadály lehet...

Nincs jó, nincs rossz, csak fejlődés. Akkor minek az önámítás? A jó-rossz régi sémáit táplálja. A Spirál felhozza, megmutatja, hogy csak az maradhasson, ami új, és ki lehessen tisztogatni a régit, de ehhez kell a mi felismerésünk, beismerésünk, együttműködésünk, rugalmasságunk. Ez bizony a bátorság!